

ທີ່រະສົມ កຣມຣຸມ ໒໐ ປີ

ມະຫາວິທະຍາໄລ
ຄຣິມຄຣິມທຣວີຣິຕມ
ບາງກອກ

໒ ຮຸນວາກມ ໒໕໑໔

บริษัท พร่อมการช่าง จำกัด

Prom Karn Chang Co., Ltd.

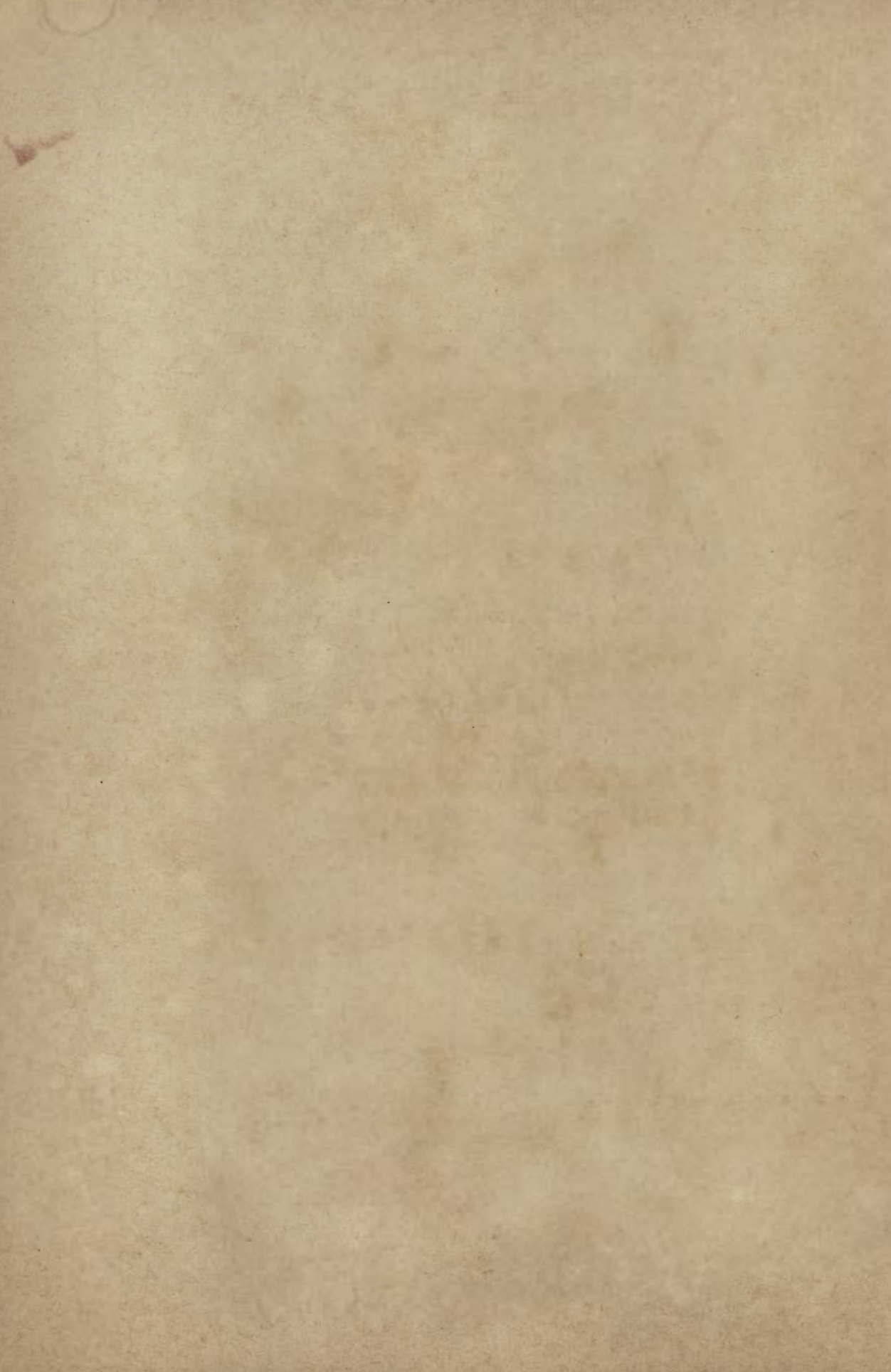
รับเหมา : ทำการก่อสร้าง ออก
แบบ และรับปรึกษางานช่าง โดย
นายช่างปริญญาจากต่างประเทศ

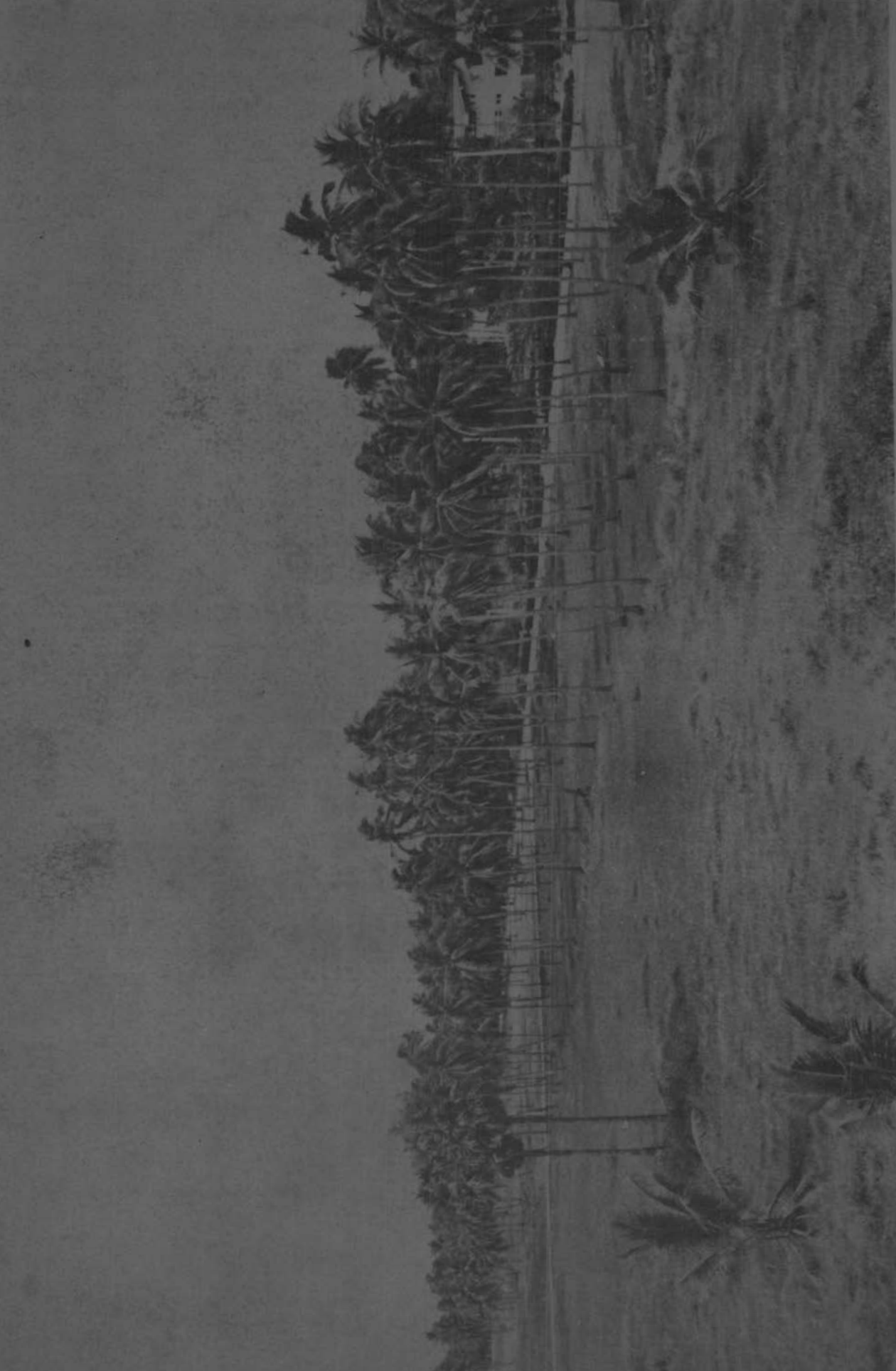
เลขที่ 28 ซอย 14 (สุภราช) ถนนพหลโยธิน
หลัง สน. บางซื่อ กรุงเทพมหานคร โทร. 71704

พระตำหนักบรรณวิสัย
ศรีนครินทร์วิโรฒ บางแสน
ทก ธันวาคม

มหาวิทยาลัย
ชลบุรี
สองพันห้าร้อยสี่สิบแปด

หน้าใจจาก

ฯพณฯ บุญชู โรจนเสถียร
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

บริจาคช่วยงาน

10,000 บาท

คณะกรรมการจัดงานขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

29 พ.ศ. 2549

000510

หนังสืออนุญาต

หนังสืออนุญาตฉบับนี้เพื่อแสดงว่า ทอสรวิมล ธีระวิวัฒน์

อยู่บ้านเลขที่ 114 หมู่ที่ 7 ตำบล 11/57

อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี เป็นผู้ได้รับอนุญาตจัดให้มีมหรสพ

โองการมหรสพ เพื่อแสดง ณ บ้านเลขที่ 240/วิเศษวิเศษ

หมู่ที่ 1 ตำบล วิเศษวิเศษ กอ.ก.พ. อำเภอเมืองชลบุรี

ในวันที่ 6 เดือน ๐๓ พ.ศ. 18 ถึงวันที่ 7

เดือน ๐๓ พ.ศ. 18 โดยเริ่มแสดงแต่เวลา 18.๐๐ น.

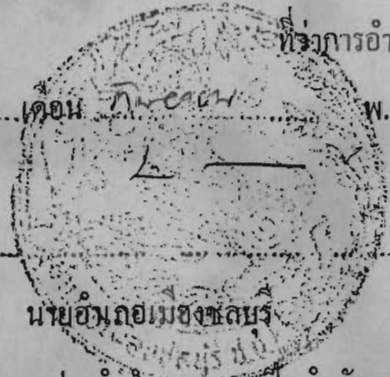
ถึงเวลา ๐5.๐๐ น. จำนวน 1 วัน

จึงออกหนังสืออนุญาตนี้ ให้ ไว้เป็นหลักฐาน

ที่ ช.บ. 51/ 6005

ที่ว่าการอำเภอเมืองชลบุรี

วันที่ 3 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2578

นายอำเภอเมืองชลบุรี

ประทับตราประจำตำแหน่งมาเป็นสำคัญ

000000

ชาวเทา-ทองที่รักยิ่ง

ผมตั้งใจทางสโมสรศิษย์เก่าได้จัดงาน 'ราตรศรณครินทร์' หรือ 'เทา-ทองคืนถิ่น ครึ่งที่ 5' ขึ้น ความสำเร็จของงานในวันนี้ คงจะเป็นเครื่องยืนยันว่า พลังน้ำใจของชาวเทา-ทอง ยังมีอยู่ไม่เสื่อมคลาย ไม่ว่าเราจะแยกย้ายกันไปประกอบอาชีพการงานอยู่ ณ ที่ใด เราก็ยังรำลึกถึงสถาบัน และมีความพร้อมที่จะช่วยเหลือเกื้อกูลกันอยู่เสมอ ผมถือว่า ความสามัคคี ความร่วมแรงร่วมใจ ของคนในสังคมเล็กย่อมเป็นนิมิตหมายอันดีสำหรับ พัฒนาสังคมส่วนใหญ่ คือ ประเทศชาติ และส่วนรวม

ฉะนั้นในวันหนึ่งเป็นวันมงคลถวาระหนึ่งทศวรรษเก่าทางหลายได้มาร่วมกัน และมีโอกาสปรึกษาหารือเพื่อจะร่วมกันทำประโยชน์ให้สังคมส่วนรวมต่อไปเรื่อยๆ

ผมในนามของครูบาอาจารย์ ของสถาบัน ภูมิใจมากที่ศิษย์เก่าของเรา ล้วนเป็นผู้มีน้ำใจ และพร้อมที่จะช่วยพัฒนาสถาบันเก่าที่จะทำได้ ผมขอถือโอกาสขอขอบคุณศิษย์เก่าทุกท่านและขออภัยว่า สำหรับชาวเทา-ทองแล้ว ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน อย่างไร เราพร้อมที่จะทำตัวให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวมเสมอเพราะ 'เราชาวเทา-ทองต้องมีความใจ'

ด้วยความรักและปรารถนาดี

ดร. เฉลิมวงศ์ วัจนสุนทร
รองอธิการบดี

ลูกเทา - ทองไม่ถวิลถิ่นเทา - ทอง
จะเรียกร่องใครคหนึ่งถึงถิ่นเรา

สโมสรศิษย์เก่าฯ ในสายตาของข้าพเจ้า

ประเทิน มหาจันทร์

สโมสรศิษย์เก่าฯ แม้จะมีอายุได้เพียงไม่กี่ปี แต่ก็ได้ทำหน้าที่ในฐานะสมาคมศิษย์เก่าได้ครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ของสโมสรทุกประการ แม้จะไม่สมบูรณ์นักก็ตาม การปฏิบัติงานของคณะกรรมการสโมสรศิษย์เก่าทุกสมัย ทำให้มองเห็นความพยายามในอันที่จะให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่สมบูรณ์ แต่ความพยายามดังกล่าวถูกขัดขวางด้วยอุปสรรคสำคัญคือ ขาดทุนทรัพย์ ทั้งนี้เพราะว่า กิจกรรมทุกอย่างของสโมสร หากไม่ได้รับการสนับสนุนทางด้านการเงินแล้ว กิจกรรมเหล่านั้นจะสำเร็จด้วยดีได้ยาก

ความร่วมมือ จากบรรดาศิษย์เก่าทั้งหลายก็เป็นกำลังสำคัญ ที่จะให้ได้มาซึ่งกลไกสำหรับการดำเนินงาน อันได้แก่คณะกรรมการสโมสร และทุนทรัพย์สำหรับคณะกรรมการนั้นแม้จะเป็นผู้ซึ่งตั้งใจแน่วแน่ที่จะทำงาน และมีความรู้ความสามารถก็ตาม แต่ถ้าหากมิได้รับความร่วมมือจากศิษย์เก่าส่วนใหญ่แล้ว การดำเนินงานให้ก้าวหน้าขึ้นว่าเป็นไปได้ยาก เพราะการที่จะให้ได้มาซึ่งทุนทรัพย์เพื่อดำเนินกิจการต่าง ๆ นั้น ส่วนใหญ่ย่อมมาจากสมาชิกซึ่งเป็นศิษย์เก่าเป็นหลัก แต่ทำอย่างไร ศิษย์เก่าจึงจะให้ความสนใจในสโมสรได้

คณะกรรมการของสโมสรฯ ทุกยุคทุกสมัย ต่างก็ต้องประสบปัญหาอย่างเดียวกัน นั่นก็คือ ปัญหาเกี่ยวกับการจัดหาทุนทรัพย์สำหรับจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของสโมสรฯ ภารกิจสำคัญของสโมสรก็คือการหาเงิน ทางสโมสรได้ดำเนินการหาเงินทุนด้วยวิธีการต่าง ๆ เป็นต้นว่า การจัดงานพบปะสังสรรค์ การจัดทำหนังสือ และสิ่งของจำหน่าย การรับบริจาคจากศิษย์เก่า แต่โดยเหตุที่สโมสรศิษย์เก่าของเรายังไม่มีความมั่นคงพอ เนื่องจากก่อตั้งมาในระยะเวลาอันสั้น ประกอบกับบรรดาศิษย์เก่าก็ยังมีจำนวนไม่มากนัก ดังนั้นการจัดหาทุนเพื่อดำเนินกิจการของสโมสรจึงกระทำได้ด้วยยาก

ด้วยความตั้งใจ ที่มั่นคงของคณะกรรมการสโมสรฯ ประกอบกับความร่วมมือ ของสถานศึกษา ข้าพเจ้าเชื่อว่าสโมสรศิษย์เก่าฯ จะสามารถดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ครบถ้วนในเร็ววันไซ้ที่ว่า สโมสรจะต้องสร้างศรัทธาให้เกิดขึ้นแก่บรรดาศิษย์เก่าเสียก่อน

จากอ้อมอกของกระทรวงศึกษาธิการ มาอยู่ในอ้อมแขนของทบวงมหาวิทยาลัยรัฐ สำนัก-
 นายกรัฐมนตรี คุณนั้นจะมีอะไรใหม่เช่นและดิฉันกลัวว่าเก่า เบลา มันก็กลัวชาวตึกเก่ามันแหละ เพียง
 แต่ลอกลอกออก แปะฉลากใหม่เข้าไป เกษผลึกครุอย่างไรก็มุ่งที่จะผลิตครุอย่างนั้น นักบริหาร
 ต่างก็ยังคงปลุกอยู่ในแนวความคิดเก่าๆ ไม่มีมันสมองที่จะมาคิดเปลี่ยนแปลงให้ดีขึ้น เผ่าแต่รูด
 ให้ทุกสิ่งทุกอย่างเจริญไปตามวิวัฒนาการของตัวมันเอง

- ทำนนักบริหารที่เคารพ
- **ท่านเคยทราบหรือไม่** ในขณะทีกระทรวงศึกษาธิการเสียดวิทยาลัยวิชาการศึกษา
 ไป แต่กระทรวงศึกษาก็ได้สิทธิที่จะให้วิทยาลัยครูผลิตครุระดับปริญญาทดแทนในสิ่งที่
 เสียไป
- **เมื่อกานทราบ** ท่านยังมุ่งหน้าผลิตเฉพาะครูเหมือนเดิมอยู่อีกหรือ เกษคติที่จะ
 ขยายสาขาวิชาไปสอนในแขนงอื่นที่ไปก็ครูหรือไม่ การที่ท่านอ้างว่ามหาวิทยาลัย-
 นครินทร์วิโรฒ มีปริญญามากกว่าเดิมตั้ง 2 ปริญญา แต่ท่านทราบไหมว่า คณะวิชาที่
 ท่านตั้งขึ้นมา มันก็เป็นคณะวิชาที่สอนคนให้เป็นครูทั้งสิน
- **ท่านเคยสำนึกไหมว่า** ท่านขณะหนักถึงบริหารงานของมหาวิทยาลัย และมี
 มหาวิทยาลัยสูงถึง 4 แห่งในส่วนภูมิภาค

- **ท่านเข้าใจไหมว่า** มหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาคมีไปทำไม ถ้าท่านตอบว่าเพื่อลดความ
 คับคั่ง และการจราจรที่แออัดในเมืองหลวง นับว่าท่านคิดดีเกินไป เพราะนั่นเป็น
 เพียงผลพลอยได้ของการมีมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาคเท่านั้น ถ้าท่านตอบว่า เพื่อกระจาย
 การศึกษาขึ้นมหาวิทยาลัยไปสู่ส่วนภูมิภาคมากขึ้น ก็นับว่าเป็นคำตอบของเทคนิกเรียน
 ชั้นประถม เพราะนั่นเป็นเพียงวัตถุประสงค์พื้นฐานของสถาบันการศึกษา คำตอบที่
 แท้จริงอยู่ที่นี้ครับ “การมีมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาค ก็เพื่อไปสร้างความรู้ให้กับ

สู่ทางของ “มศว บางแสน” จะเป็น “มหาวิทยาลัยภาคตะวันออก” “มะพร้าวบูด”

ส่วนภูมิภาคนั้น เพราะส่วนภูมิภาคของเมืองไทยยังไม่เจริญประการหนึ่ง และเพราะมหาวิทยาลัยเป็นระบบย่อยและเป็นระบบพื้นฐานที่จะผลักดันและสนับสนุน ให้ระบบอื่น ๆ เช่น ระบบการเมือง ระบบการปกครอง และระบบเศรษฐกิจเจริญมากขึ้นได้อีกประการหนึ่ง”

- **ท่านเข้าใจหรือไม่ ก็ไม่ทราบ** ว่าการที่จะให้มหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาคสามารถช่วยให้ท้องถิ่นเจริญขึ้นได้นั้น มหาวิทยาลัยจะต้องเป็นมหาวิทยาลัยอิสระ มีคณะวิชาหลายวิชาต่างสาขากัน สามารถพัฒนาหลักสูตรและเนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับภาวะการเมือง การปกครอง และเศรษฐกิจของท้องถิ่นได้ เพื่อเมื่อนิติชนักศึกษามาไปแล้วจะได้นำความรู้ไปแก้ปัญหาและพัฒนาอาชีพของท้องถิ่นตนได้อย่างจริงจัง

- **ท่านคงจะทราบในหัวข้อของท่านเป็นอย่างดี** ว่าระบบมหาวิทยาลัยแม่-ลูกนั้น จะต้องใช้เวลานานับที่จะให้มหาวิทยาลัยทุกแห่งเจริญขึ้นมาได้เพราะอะไร ประการแรก เพราะระบบมหาวิทยาลัยแม่-ลูก บังคับที่จะต้องให้หวงอำนาจไว้ที่ส่วนกลาง ยิ่งถ้านักบริหารชั้นสูงมีลักษณะหวงอำนาจอยู่แล้วด้วย จะยิ่งทำให้อำนาจเกินศูนย์กลางอยู่ส่วนกลางมากยิ่งขึ้น ประการที่สอง เพราะระบบบริหารระดับชั้น เนื่องจากมหาวิทยาลัยแม่-ลูกอยู่ห่างกันมาก ย่อมไม่อำนวยความสะดวกให้มหาวิทยาลัยบริหารงานด้วยความคล่องตัว ประการที่สาม โครงการสร้างของมหาวิทยาลัยแม่-ลูกนี้ เสียเปรียบมหาวิทยาลัยอื่นในเรื่องงบประมาณ เพราะถึงแม้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจะมีหลายแห่งก็ตาม แต่ในการจัดสรรงบประมาณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒถูกนับเป็นหนึ่งในเดียว สมมติว่าได้เงินงบประมาณ 80 ล้านเท่ากับมหาวิทยาลัยอื่น มหาวิทยาลัยอื่นสามารถจะนำเงินนั้นไปพัฒนามหาวิทยาลัยของตนได้อย่างเต็มที่เหมือนกัน แต่มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-

วิธีหมต้องมาแบ่งกันถึง 8 แห่ง เผลยแล้วได้แห่งละ 10 ล้านบาท งบประมาณกระทรวงอก
แก่นั ไม่มีวันที่จะทำให้มหาวิทยาลัยเจริญเติบโตขึ้นมาได้

- **ขอให้ทานทราบไว้ว่า** ถ้าท่านต้องการให้ส่วนภูมิภาคเจริญขึ้นอย่างแท้จริง ท่าน
ควรจะเข้าร่วมกันคิดหาทางให้มหาวิทยาลัยสูงในส่วภูมิภาคทั้ง 4 แห่ง เป็นมหาวิทยาลัย
อิสระ สดการสร้างอาณาจักรของท่านลงเสียบ้าง แล้วประเทศชาติจะเจริญ

- **ท่านคงจะรูตัวว่า** มหาวิทยาลัยทั้ง 4 แห่งนั้นหมายถึงที่ใดบ้าง ขอทวนความจำ ทั
ง 4 แห่งนั้นก็ือ บางแสน พิษณุโลก มหาสารคามและสงขลา ในจำนวนทั้ง 4 แห่ง
ดังกล่าวท่านก็คงจะพอมองเห็นได้ว่า มศว บางแสน เหมาะที่จะเป็นมหาวิทยาลัยอิสระ
ก่อนเพื่อน เพราะ (1) ที่ตั้งเหมาะที่จะเป็นมหาวิทยาลัยภาคตะวันออก (2) พื้นที่มี
ถึงกว่า 800 ไร่ และสามารถขยายไปได้อีก และ (3) มศว บางแสน เป็นสถาบัน
อุดมศึกษาส่วนภูมิภาคแห่งแรกของประเทศ

ครับ วศ. บางแสน หรือ มศว บางแสน เหมาะที่จะเป็นมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกมานาน
แล้ว แต่ไม่มีใครที่จะคิดทำโครงการเสนออีก ทั้งเขียนสักันดี ทั้งคิดการณั้เกลเสียน้อยเป็นไร
ลู่ทางที่จะทำให้ "มศว บางแสน" เป็น "มหาวิทยาลัยภาคตะวันออก" มีตั้งหลายลู่ ลู่การเมื่อกี้ไม่
เลว อาจจะทำให้เปลี่ยนแปลงได้ในระยะเวลาอันสั้น ลู่ราชการประจำก็ได้ ถึงจะช้าหน่อยแต่
ก็ยังมีทาง อย่างไรก็ดี ไม่ว่าจะเป็นอย่างไหน ต่างก็ต้องเริ่มต้นด้วยการเขียนโครงการเสนอหงสน
เรื่อหนึ่งที่ไม่แคล้วที่จะต้องขอรับรองให้ท่านรองอธิการบดี มศว บางแสน เป็นผู้รับผิดชอบ เพราะ
ท่านเป็นผู้หน้าอยู่ ถ้าท่านเอาตัวอาจารย์ท่านอื่นก็คงจะตามท่านเป็นแน่แท้ สำหรับมะพร้าวบูชขอ
ร่วมด้วย แต่เกรงว่าท่านจะไม่เอา สู้ยู่แบบนสรมายกว่า

สี่เทานั้นเปรียบเราเป็นเช่นนักปราชญ์
ชาญฉลาดเชิงวิชากว่าที่ไหน
สี่ทองเด่นเป็นผู้ดีมีวินัย
สูงกว่าใครคุณค่าครูอาจารย์

การบริหารของเราที่วิทยาเขต

บางแสน

รศ. เต็ม จันทะชุม

บทความนี้เขียนได้เขียนขึ้นตามคำขอของสโมสรศิษย์เก่า โดยกำหนดหัวเรื่องว่า “การบริหารในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน” นับว่าเป็นหัวเรื่องที่สร้างความอึดอัดใจให้แก่ผู้เขียนเป็นอย่างมาก หากจะเขียนไปในเชิงทฤษฎีก็จะกลายเป็นการทำทนายผู้คงแก่เรียน หากจะบรรยายในเชิงภาพแท้ก็อาจจะเป็นอักษรร้ายต่อผู้เขียนก็เป็นได้

ฉะนั้นบทความนี้จึงต้องออกมาในรูปของกึ่งทฤษฎีผสมกับปฏิบัติที่ปรากฏอยู่ในสถาบันของเราในปัจจุบัน และก็ขอออกตัวไว้ก่อนว่า หากมีข้อความใดที่ขัดต่อความคิดเห็นของผู้อ่านด้วยประการใดก็ตาม ก็ขอให้คิดเสียว่าเป็นเพียงความคิดเห็นของบุคคลเพียงคนเดียว คือผู้เขียนก็แล้วกัน เพราะภาพพจน์ที่มองเห็นนั้นย่อมจะแตกต่างกันไปตามแต่ประสบการณ์และพื้นฐานทางการศึกษาของแต่ละบุคคลซึ่งไม่เหมือนกัน

มศว บางแสน มีวิวัฒนาการมาจากวิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสนซึ่งเคยเป็นหน่วยย่อยหน่วยงานหนึ่ง ของกรมการฝึกหัดครู แล้วยกฐานะขึ้นมาเป็นกรม ๆ หนึ่ง สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ และในที่สุด ก็หลุดออกมาเป็น มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน สังกัด ทบวง มหาวิทยาลัยของรัฐในสำนักนายกรัฐมนตรี

แม้จะมีความมั่งคั่งงอกงาม เติบโตขึ้นมาจากวิทยาลัย เป็นมหาวิทยาลัย เปลี่ยนสภาพจากกองเล็กๆ ในกรมการฝึกหัดครูจนมาเป็นกรมใหญ่ ๆ ที่มีชื่อเรียกเป็นอย่างอื่นก็ตาม แต่ก็ยังมีอะไรบางอย่างติดตัวมาอยู่ก็ไม่น้อย มีอาทิ ตัวบุคคล และความเคยชินในระบบบริหารแบบถืออาวุโสเป็นหลักเป็นต้น เมื่อเป็นเช่นนั้น มศว บางแสนจึงตกอยู่ในระหว่าง หัวเลี้ยวหัวต่อ ของการปรับปรุงตัวเอง ให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของสังคม โดยเฉพาะสังคมประชาธิปไตยที่คิดว่าเป็นแนวทางที่ถูกต้องที่ควร

อันที่จริง มศว บางแสน ก็นับว่าเป็น มศว ที่โชคดีมากทีเดียวที่มีเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 เข้ามาช่วยเปลี่ยนแปลง กำแพง ความคิดตามระบบเก่า ๆ ออกไปจากวงการบริหารไปได้ แม้จะเป็นเหตุการณ์ที่สะเทือนใจต่อบุคคลหลายฝ่ายก็ตามแต่ก็เป็นเหตุการณ์ที่ควรจะจดจำเพราะเป็นจุดเริ่มต้นที่เปลี่ยนแปลงจากการยึดมั่นในระบบอาวุโสมาสู่การเลือกบุคคลระดับผู้บริหาร จากบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ ตั้งอกตั้งใจอุทิศกำลังกาย กำลังความคิด เพื่อดำเนินกิจการให้ลุล่วงไปได้ตามวัตถุประสงค์ ถึงแม้จะอาวุโสน้อยก็ตาม และก็เป็นที่ยอมรับในสังคมจาก มศว บางแสน ของเรา และรู้สึกว่าจะเป็นแห่งที่สองในประเทศไทยที่ได้กระทำกันแบบนี้

แต่อย่างไรก็ตาม ในสังคมของเรา เป็นสังคมที่มี ประชากร เป็นปึกแผ่น แน่นหนา ช่องว่างระหว่างวัยมีน้อยมาก จำนวนระหว่างคนหนุ่มกับคนแก่ก็กำลังกันตั้งหน้าตั้งตาขัดแย้งระหว่างแนวคิดต่าง ๆ ก็สามารถที่จะต่อรองกันได้ด้วยการประนีประนอมกันด้วยเหตุผล จึงอยู่แม้จะมีการขัดแย้งกันอยู่บ้างในบางโอกาสแต่ก็สามารถตกลงกันได้ด้วยดีเสมอมา ด้วยทุกฝ่ายต่างก็สำนึกในหน้าที่ ความรับผิดชอบตลอดจนสิทธิและหน้าที่ของตนเองเป็นอย่างดี ฝ่ายคนแก่ก็พยายามเปิดใจตัวเองปรับตัวให้ทันต่อเหตุการณ์ ฝ่ายหนุ่มก็พยายามทำตัวให้แก่เร็ว ๆ โดยมีเหตุผล งานจึงเป็นไปด้วยความสำเร็จโดยรวดเร็ว เรียบร้อยราบรื่นและมีประสิทธิภาพ ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดก็คือ งานพระราชทานปริญญาบัตรแก่นักศึกษาของเราซึ่งจัดที่ มศว บางแสน เป็นปีแรก ซึ่งผลนั้นนอกจากจะเป็นที่ภาคภูมิใจของทุกฝ่ายแล้วยังได้รับความชื่นชมยินดี และการสรรเสริญจากที่อื่นแม้แต่สำนักพระราชวังเองก็ยังชมว่าจัดได้ดีมาก

เมื่อเราได้เปลี่ยนน้ำใจ คำนิยม จากตั้งเดิมมาแล้วเราบริหารงานกันอย่างไร เรายึดอะไรเป็นเอกลักษณ์ประจำสถาบัน เราตั้งปณิธานว่าจะทำอะไร และดำเนินการบริหารกันอย่างไร นั้นผู้เขียนจะขอเล่าอย่างสังเขปเป็นขั้นตอนไป เพื่อผู้อ่านหรือผู้ที่สนใจจะได้มองเห็นภาพ หากมีโอกาสได้ผ่านไป จะได้ติดต่อดีถูกโดยไม่เคอะเขิน

เอกลักษณ์ของ มศว บางแสน

สังคม มศว บางแสน ได้เปรียบที่อื่นหลายแห่งตรงที่เราอยู่กันเป็นกลุ่มก้อนในอาณาจักรน้อยๆ ประชากรของเรา มีจำนวนระหว่างแก่กับหนุ่มก็กำลังกันตั้งกล่าวแล้ว ดังนั้นสามัคคีจึงเป็นพลังที่สูงส่งในสังคมของเรา เราตกลงพร้อมกันรับเอาสีเทาทองเป็นสีธงประจำวิทยาเขต ดังนั้นเอกลักษณ์ของเราจึงเป็นที่ยอมรับในสังคมของเราว่า “ชาวเทาทองต้องมีน้ำใจ” ฉะนั้นจึงเชื่อเถิดว่าใครก็ตามไม่ว่าจากไหน เมื่อได้ไปพบปะสังสรรค์กับพวกเราแล้วย่อมจะทดสอบได้ว่าเอกลักษณ์ของเราเป็นจริงสมอ้างหรือไม่

ปณิธาน

มศว บางแสน เป็นวิทยาเขตแห่งหนึ่ง ของ มศว ใหญ่ ที่มีกองบัญชาการอยู่ที่ประสานมิตร เรามีปณิธานว่า

เราจะตั้งหน้าประกอบกิจการเป็นหน้าที่ของมหาวิทยาลัยให้สมบูรณ์ที่สุดเท่าที่จะทำได้ ซึ่งเราท่านและปัญญาชนที่รักความเจริญก้าวหน้าทั้งหลายก็คงจะยอมรับด้วยกันว่าหน้าที่อันนั้นก็คือ

1. ผลิตบัณฑิตสาขาต่างๆ ตามความพร้อม ของมหาวิทยาลัย

2. ศึกษาค้นคว้าวิจัยเพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบของความกระหายจะใคร่รู้ ซึ่งเป็นธรรมชาติของมนุษย์

3. ให้บริการแก่สังคมตามกำลังความสามารถ

จากเอกลักษณ์ และปณิธาน อันแน่วแน่ ของเรานี้แหละ จึงก่อให้เกิด โครงสร้าง โดยการ บริหารงานของเราออกมาเป็นแบบรูปแนวปฏิบัติในทางบริหาร ซึ่งเราเชื่อเหลือเกินว่าการระดม ทรัพยากรทั้งหลายโดยเฉพาะทรัพยากรมนุษย์ มาใช้ในตำแหน่งต่าง ๆ ได้เหมาะสมกับความรู้ ความ สามารถและใจจริงของเขาแล้วก็จะทำให้งานนั้น ได้ผลเป็นอันมาก เราจึงได้พยายามปรับปรุงการ บริหารงานโดยการกระจายอำนาจการบริหารออกไปในลักษณะแบ่งแรงกันทำตามความรู้ความสามารถ แม้จะข้ามค่าน้ำแกงอวูโสบ้างเราก็ยอมตั้งได้กล่าวมาแล้ว โครงสร้างของการบริหารของเราเป็น ดังนี้

รองอธิการบดี เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในการบริหารงานของวิทยาเขต บางแสน เป็น ตำแหน่งเดียวในขณะนั้นที่ถูกต้องตามนิตินัย คือได้รับการเลือกตั้งและแต่งตั้ง ได้ดำรงตำแหน่งแล้ว ผู้ดำรงตำแหน่งปัจจุบัน คือ ดร. เฉลิมวงศ์ วัฒนสุนทร มีหน้าที่ดังนี้

1. ทำหน้าที่เป็นรองอธิการบดี ตามมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทร- วิโรฒ

2. ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบอำนาจจากอธิการบดี

สภาอาจารย์ เป็นคณะกรรมการชุดหนึ่ง que เลือกตั้งจากอาจารย์ในคณะต่าง ๆ ที่ไม่มีตำแหน่ง

ในการบริหาร เพื่อทำหน้าที่เป็นฝ่าย ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะต่อผู้บริหารและเป็นตัวแทนของ
อาจารย์ทั้งปวง ขณะนี้อยู่ในระหว่างก่อตั้ง

คณะกรรมการบริหาร ประกอบด้วยผู้บริหารระดับหัวหน้า ของคณะต่างๆ บริการต่างๆ
และผู้แทนคณาจารย์อีก 3 ตำแหน่ง คณะกรรมการชุดนี้มีหน้าที่ ให้ความเห็น แนะนำ เสนอแนะ
ตลอดจนร่วมมือกับ รองอธิการบดี ในการวิจัยในเรื่องบริหารต่างๆ ขณะนี้เป็นกรรมการโดย
พฤตินัย หรือจะพฤตินัยหนึ่งก็คือเป็นผู้ทำหน้าที่ไปพลางก่อนนั้นเองประกอบด้วย

1. ในฐานะ รองอธิการบดี	ดร. เฉลิมวงศ์ วัจนสุนทร
2. ในฐานะ หัวหน้าสำนักงาน	รศ. เติม จันทะชุม
3. ในฐานะ หัวหน้าคณะศึกษาศาสตร์	รศ. สายัณห์ มาลาภรณ์
4. ในฐานะ หัวหน้าคณะวิทยาศาสตร์	ดร. บุญเอิญ มลิณฑสุต
5. ในฐานะ หัวหน้าคณะมนุษย.	รศ. มล. โฉมฉาย อนันตรังสี
6. ในฐานะ อนุสาศก	รศ. อนนท์ อนันตรังสี
7. ในฐานะ ประธานบรรยเวษก	รศ. จำเียร สงวนพวง
8. ในฐานะ ประธานความปลอดภัย	อาจารย์ อนันต์ ภูมวรรณ
9. ในฐานะ อาจารย์ใหญ่ ร.ร. สาธิต	อาจารย์ สุปัทมา ไทระกุล
10. ในฐานะ ผู้แทนอาจารย์	อาจารย์ ชนะ ประถมศรี
11. ในฐานะ ผู้แทนอาจารย์	อาจารย์ สุรีย์ สุเมธินฤมิตร
12. ในฐานะ ผู้แทนอาจารย์	อาจารย์ เกษม บุญยะวัชระ

คณะกรรมการชุดนี้จะเปลี่ยนแปลงไปตามวาระ เมื่อมีการเลือกตั้งและแต่งตั้งหัวหน้าคณะแล้ว

งานธุรการ งานนี้เดิมเรียกว่าสำนักงานตาม พ.ร.บ. วิทยาลัย วิชาการศึกษา แต่เมื่อ
เปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยแล้วก็มีแนวโน้มว่าจะเป็นกองธุรการ มีหน้าที่ดำเนินงานด้วยธุรการอันเป็น
ปัจจัยสำหรับงานด้านอื่นๆ ให้ดำเนินไปได้ด้วยความราบรื่น มี รศ. เติม จันทะชุม ทำหน้าที่
หัวหน้าแบ่งส่วนราชการด้วย

1. แผนกสารบรรณ ทำหน้าที่ฝ่ายหนังสือ ติดต่อกับภายในและภายนอก อาจารย์ พิจิตร
ศรีรักษ์ เป็นหัวหน้า

2. แผนกการเงิน ทำหน้าที่รับจ่าย การเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย และเงินงบประมาณ

ทั้งปวง อาจารย์ โมพี วังรวงกู เป็นหัวหน้า

3. แผนกพัสดุ ทำหน้าที่ จัดซื้อ จำหน่าย และควบคุมการใช้จ่าย พัสดุ ทรัพย์สิน ของมหาวิทยาลัย มี อาจารย์ มานิจ มงคลชัย เป็นหัวหน้า

4. แผนกทะเบียน ทำหน้าที่เกี่ยวกับ ทะเบียนนิสิต รายงานผลการเรียน ระเบียบสะสม ต่างๆ มี อาจารย์ กุณวุฒิ กนฉลาด เป็นหัวหน้า

5. แผนกสุขภาพ ให้บริการเกี่ยวกับสุขภาพทั่วไปของนิสิต มี อาจารย์ วิไล สถิตย์เสถียร เป็นหัวหน้า

6. แผนกบริการนิสิต ให้บริการเกี่ยวกับการหาทุนนิสิต รับส่งจดหมายไปรษณีย์ภัณฑ์, ธนาณัติ, รถ. อนนที อนันตรังสี และคณะทำหน้าที่ในรูป คณะกรรมการ

7. แผนก อาคารสถานที่ มีหน้าที่ ควบคุม จัดทำ รักษา บำรุง ซ่อมแซม เกี่ยวกับอาคารและสถานที่ทั้งปวง มี อาจารย์ พินิจ เจริญชาติ เป็นหัวหน้า

8. ประชาสัมพันธ์ ทำงานในรูปกรรมการ มี อาจารย์ วิยุทธ เวทวงศ์กุล กับคณะ

9. แผนกพิมพ์ จัดพิมพ์ คำสอนข้อสอบในความควบคุมของประธานฝ่ายการเรียนการสอน

คือ ดร. บรรจง จันทรส

10. แผนกหอสมุด ให้บริการในค่านักกิจการหอสมุด งานนี้ฝากไว้สำนักงานก่อน เมื่อขยายตัวเต็มที่แล้วก็จะ เป็นหน่วยงานหนึ่งโดยเฉพาะ มีผู้อำนวยการสำนักเป็นผู้บริหารงานขึ้นตรงต่อ รองอธิการบดี ขณะนี้ มี อาจารย์ วาฬี รูปนวงศานติ เป็นหัวหน้า

งานบริการและการปกครอง งานนี้แบ่งเป็นสองส่วน ส่วนหนึ่งคือ การปกครอง ทำหน้าที่เกี่ยวกับความเป็นอยู่และระเบียบวินัยของนิสิต มี อนุศาสนิกเป็นหัวหน้า ผู้ปฏิบัติหน้าที่อนุศาสนิกคือ รศ. อนนต์ อนันตรังสี ทำงานเป็นรูปคณะ แบ่งออกเป็นอนุศาสนิกชาย อาจารย์ ชนะ ประถมศรี ทำหน้าที่ และอนุศาสนิกหญิง อาจารย์ สุภัทร เรืองศรีโรจน์ ทำหน้าที่ อีกส่วนหนึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับกิจการนิสิต มีคณะอาจารย์ บรรยเวชย์กัควมคุมดูแล มี รศ. จำเนียร สงวนพวก เป็น บรรยเวชย์กั

งานด้านวิชาการ เป็นหน้าที่ของคณะต่าง ๆ ที่จะบริหารกิจการของคณะให้เป็นไปตามนโยบาย และวัตถุประสงค์ที่ตั้งเอาไว้ คณะต่าง ๆ จะมี สำนักงานเลขานุการคณะ คณะกรรมการอาจารย์ ประจำคณะ และภาควิชาต่าง ๆ ของตน

เท่าที่ได้บรรยายมาโดยสังเขปกัพอจะให้ท่านผู้อ่าน ได้มองเห็นภาพ การบริหาร ของวิทยาเขต บางแสน เท่าที่ปรากฏในปัจจุบันนี้ได้ตามสมควร หากท่านประสงค์จะติดต่อสอบถามเกี่ยวกับงาน ด้านใดก็จะได้ติดต่อได้ถูกต้องตามสายงาน นอกจากนี้ยังมีอีกหน่วยงานหนึ่งซึ่งเป็นหน่วยงานสำคัญ ที่นำชื่อเสียงมาให้มหาวิทยาลัยเป็นอันมาก ทำให้มีผู้รู้จักไปทั่วทุกสารทิศ ก็คือ หน่วยงานพิพิธภัณฑ์ สัตว์ทะเล ซึ่งอยู่ในความควบคุม ของ อาจารย์ สมาน ศรีธัญญาอีกหน่วยหนึ่ง ซึ่งผู้เขียนไม่ทราบว่าจะเอาไว้ที่ไหนดี ตอนนีขอให้เป็นหน่วยงานอิสระและเป็นหน่วยงานเสียสละไปพลางก่อน

โฉมหน้าของการบริหารยังคงเดิม แต่หน่วยงานอาจจะเปลี่ยนแปลงไปตามความเหมาะสม เพื่อให้ถูกต้องตามนิตินัยต่อไปตามครรลองแห่งการบริหารแบบประชาธิปไตย หากเป็นดังจุดนี้แล้ว ก็เห็นจะต้องเขียนรายงานภาพมาใหม่ ตอนนีขอให้เป็นอย่างนี้ไปก่อน สวัสดี

การปกครองนิสิตในปัจจุบัน

รศ. อนันต์ อนันตรังสี

วิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสน หรือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน เป็นสถาบันการศึกษาแห่งแรกในส่วนภูมิภาคของประเทศไทยที่ให้การศึกษาดังชั้นปริญญา การที่สถาบันแห่งนี้ได้กำเนิดขึ้นมากเพราะ พลเอกมังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการในสมัยเมื่อ 20 ปีมาแล้ว เป็นผู้สถาปนาสถาบันแห่งนี้ขึ้น ท่านเคยกล่าวว่าจะให้ "ประสานมิตร" เป็นสาขาของ "บางแสน" ด้วยซ้ำไป เพราะว่าบางแสนมีบริเวณกว้างขวางชายางานออกไปได้อีกมาก ส่วนประสานมิตรนั้นมีบริเวณคับแคบชายางานไม่ออก ผู้เขียนได้เคยมีโอกาสสนทนากับท่านในวันเสาร์หรือวันอาทิตย์ซึ่งเป็นวันที่ท่านมาพักผ่อนที่บางแสน และเลขเข้ามาตรวจงานการก่อสร้างในระยะแรกตั้ง ท่านเคยร่ำพันให้อาจารย์รุ่นเก่าๆ ของเราหลายคนฟังมีความว่า "อยากจะให้บางแสนเป็นมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ของภาคตะวันออก" และท่านยังฝันให้พวกเราฟังว่า ถ้าหากท่านเป็นใหญ่ในกระทรวงศึกษาธิการอยู่ต่อไปท่านจะพยายามสร้างบางแสนให้ยิ่งใหญ่ "จะขอตัดดินด้านใต้ให้จดตำบลบางพระ ด้านตะวันออกจดถนนสุขุมวิท และด้านตะวันตกจดทะเล จะขุดสระขนาดใหญ่ต่อจากทะเลเข้ามาให้นิสิตได้พายเรือเล่นได้ จะสร้างสนามกีฬาขนาดใหญ่ขึ้นภายในบริเวณมหาวิทยาลัย เพื่อว่าเวลาที่มีการแข่งขันกีฬาระดับชาติจะได้มาแข่งขันกันที่บางแสน และจะพยายามทำให้บริเวณรอบๆ สถาบันแห่งนี้กลายเป็นเมืองมหาวิทยาลัย" แต่น่าเสียดายที่ท่านหมดอำนาจทางการเมืองลงพร้อมๆ กับ ฯพลฯ จอมพล ป. พิบูลสงคราม เมื่อ พ.ศ. 2501 มิฉะนั้นบางแสนของเราคงจะเป็นมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกไปนานแล้ว

นับถอยหลังไปเมื่อสี่สิบกว่าปีก่อนโน้น บางแสนกำลังได้รับการพัฒนาให้เป็นสถานที่ตากอากาศทางแถบชายทะเลฝั่งตะวันออก เพื่อแข่งขันกับสถานตากอากาศหัวหินทางฝั่งทะเลตะวันตก คนชั้นกลางหรือคนพอมือพอกิน พอจะมีโอกาสมาหาความสำราญ มาอาบน้ำทะเล มาเดินเล่นชาย

หาค หรือมาหาอาหารทะเลรับประทาน โดยไปกลับกรุงเทพฯ ได้ภายในวันเดียว หรือถ้ามีเงินสักหน่อยจะเช่าบังกะโล่พักค้างคืนก็ได้ ถ้าหากร่ำรวยมาก ๆ จะซื้อที่ดินปลูกสร้างบ้านพักอากาศเองก็ได้เพราะขณะนั้นที่ดินยังมีราคาไม่แพง ๖พลฯ นายกรัฐมนตรี จอมพล ป. พิบูลสงคราม และพลเอกมังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการในสมัยนั้น ท่านก็มีบ้านพักตากอากาศส่วนตัวของท่านที่บางแสนด้วย อยู่ใกล้ ๆ กับเขาสามมุก ไม่ห่างจากสถาบันของท่าน

อย่างไรก็ตามท่านมาตากอากาศบางแสน ท่านก็ได้สัมผัสเรื่องการทำงานในหน้าที่ของท่าน ท่านยังคิดถึงการศึกษาของชาติด้วย ท่านจึงได้ดำริจัดสร้างสถาบันการศึกษาขึ้นที่บางแสน กล่าวคือได้จัดสร้างโรงเรียน “พิบูลบำเพ็ญ” ขึ้นก่อนเป็นโรงเรียนที่จัดสอนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น มีรถยนต์ รับ - ส่ง นักเรียนถึงบางพระและในหัวเมืองชลบุรี โรงเรียนนี้สังกัดกรมสามัญศึกษา สถานศึกษาแห่งที่สองคือวิทยาลัยบางแสน ซึ่งเป็นโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาสอนทั้งชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย แต่มีค่านำหน้าชื่อสถาบันว่า “วิทยาลัย” รับเฉพาะนักเรียนชายเท่านั้น อยู่ประจำกินนอนทั้งหมด ความมุ่งหมายของผู้ใหญ่ที่จัดตั้งขึ้นก็อยากจะให้โรงเรียนนี้เป็นเหมือนโรงเรียน Eton ของประเทศอังกฤษ แต่มีค่าจะสมหวังนัก สถานศึกษาแห่งที่สองนี้สังกัดกรมวิสามัญศึกษา สถานศึกษาแห่งที่สาม ก็คือ วิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสน หรือมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสนในปัจจุบันนี้ มีบริเวณกว้างขวางมากเกือบ 500 ไร่ มีความยาวเกือบ $2\frac{1}{2}$ กิโลเมตร ท่านพลเอกมังกร พรหมโยธี ได้มาเป็นประธานในพิธีวางศิลาฤกษ์และเปิดสถานศึกษาแห่งนี้ เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2498 งานเปิดสถานศึกษาแห่งนี้เป็นงานค่อนข้างใหญ่โต กระทรวงศึกษาธิการได้เชิญผู้แทนองค์การต่างประเทศ และแขกผู้มีเกียรติมาร่วมงานเป็นจำนวนมาก เมื่อเสร็จพิธีแล้วมีการเลี้ยงอาหารจีนแก่บรรดาแขกที่มาร่วมงานประมาณ 200 คน

สถานศึกษาแห่งนี้ รัับนักเรียนที่สำเร็จชั้นประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นเตรียมอุดม
ปีที่ 2) มาตั้งแต่แรกตั้ง เพื่อเข้าศึกษา แบบอยู่ประจำ ตามหลักสูตรปริญญาตรีมีกำหนด 4 ปี เมื่อ
สำเร็จแล้วจะได้รับปริญญาการศึกษามัธยมศึกษา (กศ.บ.)

นโยบายของวิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสน นับแต่แรกตั้ง มุ่งหมายให้นิสิตอยู่ประจำกินนอน
ทั้งหมด เพราะท่านผู้ใหญ่ในวงการศึกษานั้นขณะนั้นนับตั้งแต่ ดร. ดำรง บัวศรี รักษาการแทน
รองอธิการขึ้นไปจนถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ มีความเห็นว่าการที่นิสิตต้องอยู่ประจำ
เป็นสิ่งจำเป็น เพราะนิสิตของเราส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในต่างจังหวัดประการหนึ่ง และอีกประการ
หนึ่งที่สำคัญมาก ก็คือ การอยู่ประจำสอนให้นิสิตของเรารู้จักโลกดีขึ้น เข้าใจเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน
ดีขึ้น สามารถปรับตัวเองให้เข้ากับเพื่อน ๆ ที่มีนิสัยใจคอต่าง ๆ กันได้ การอยู่ประจำส่งเสริมให้
นิสิตมีน้ำใจต่อกัน มีความรัก ความอาลัยต่อกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ซึ่งการสร้างน้ำใจอย่างนี้
จะทำได้สำเร็จในสถานศึกษาซึ่งผู้เรียนอยู่ประจำ มากกว่าในสถานศึกษาซึ่งผู้เรียนไปกลับหรือเดิน
เรียน สำหรับความมุ่งหมายข้อนี้ของผู้ใหญ่ในวงการศึกษานั้นในระยะต้น ๆ นับว่าได้ผลดีมากสมความ
มุ่งหมาย เพราะศิษย์เก่าของเรามีความรัก ความสามัคคี และความห่วงใยต่อกัน ช่วยเหลือเกื้อกูล
กันดีมาก นับว่าสปีริตของบัณฑิตของเราสูงยังไม่แพ้บัณฑิตของสถาบันใด ๆ ในเมืองไทย

ความมุ่งหมายที่สำคัญของการปกครองนิสิตที่อยู่ประจำ ก็เพื่อที่จะส่งเสริมให้นิสิตเป็นบุคคลที่
มีความเจริญในหลาย ๆ ด้าน เช่นในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา หรือกล่าวโดย
สรุปก็เพื่อให้นิสิตถึงซึ่งภาวะ "ความเป็นผู้ใหญ่" หรือ มี "Maturity" เร็ว ๆ เพื่อจะได้สำเร็จออก
ไปเป็นครูบาอาจารย์อบรมสั่งสอนเยาวชนของชาติต่อไป เพราะในสถาบันซึ่งนิสิตอยู่ประจำกินนอน
นี้นิสิตมีโอกาสดที่จะจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในต่าง ๆ ได้มากมีโอกาสฝึกหัดความเป็นผู้นำและ
ตาม เพราะเวลาเหลือเพื่อ การฝึกหัดนิสิตให้รู้จักหน้าที่ และ สิทธิ ก็มีโอกาสมากกว่าโรงเรียน
หรือสถานศึกษาไปกลับ

เนื่องจากการจัดสถานศึกษา แบบอยู่ประจำกินนอนมีคุณค่าในการผลิตครูมาก ในระยะต้น
กรมการฝึกหัดครู จึงได้สนับสนุนในค่านงบประมาณสร้างหอพักให้แก่สถาบันแห่งนี้เป็นจำนวนมาก
เรามีหอพักนิสิตที่สร้างด้วยเงิน ก.ศ.ส. (เงินเพื่อการกุศล, การศึกษา และสาธารณสุข) และเงิน
งบประมาณถึง 17 หลัง และได้รับโอนมาจากวิทยาลัยบางแสน เมื่อ พ.ศ. 2512 อีก 3 หลัง

ในขณะที่สถาบันของเรามีหอพักนิสิตรวมทั้งสิ้น 20 หลัง แบ่งออกเป็นหอชาย 10 หลัง
และหอหญิง 10 หลัง หอพักทั้ง 20 หลังนี้บรรจุนิสิตได้ประมาณ 1,500 คน หอพักนิสิตชายอยู่
ทางด้านหน้าของมหาวิทยาลัย คืออยู่แนวเดียวกับหอชาย 1 ซึ่งเก่าแก่มาก (ถึง 20 ปี แล้ว) อยู่
7 หลัง คือหอชาย 5, 6, 7, 8, 9 และ 10 เรียงกันตามลำดับออกมาจนเกือบจดถนนด้านหน้าของ
มหาวิทยาลัย ส่วนหอชาย 2, 3 และ 4 อยู่ทางฝั่งวิทยาลัยบางแสนเดิม หอชาย 2 มีชื่อเรียกว่าหอ
“ไกลนุช” เพราะอยู่ห่างหอหญิงมากกว่าหออื่นๆ คืออยู่ก่อนไปทางทิศเรียนของวิทยาลัยบางแสน
เดิม สำหรับหอชาย 3 ยังไม่มีชื่อเฉพาะ เพราะขณะนั้นยังไม่ได้ปรับปรุง ยังเป็นห้องโถงโล่งๆ อยู่
ทั้งสองชั้น โดยมากจะใช้เป็นหอสำหรับรับรองในเวลาที่มีนักเรียนโรงเรียนต่างๆ ในต่างจังหวัด
ขอมาพักแรม ซึ่งส่วนมากก็เป็นพวกศิษย์เก่าของเรา นำพามาพักในเมื่อทำหน้าที่สื่อติดต่อขอพักมายัง
รองอธิการบดีของมหาวิทยาลัย เราก็จัดอำนวยความสะดวกให้ตามความจำเป็น และจัดแบบตามมี
ตามเกิด คือพอให้พักนอนได้ยังไม่กัด แต่ไม่สบายนักเพราะเครื่องนอนไม่ค่อยครบครัน บางที
ต้องไปยืมเสื่อวัดมาปูนอนเพิ่มเติมบ้าง

สำหรับหอนอนนิสิตหญิงนั้นอยู่บริเวณชั้นในถัดโรงอาหารใหญ่เข้าไปเป็นส่วนใหญ่ ตรง
บริเวณหอหญิง 1 และ 2 มีอยู่รวม 6 หลัง คือหอหญิง 1, 2, 4, 5, 7 และ 8 หอหญิง 4, 5, 7
และ 8 เป็นหอแบบทรงหลังคาปีกผีเสื้อ บรรจุนิสิตได้ประมาณหลังละไม่เกิน 80 คน ไม่ใหญ่โต
เหมือนหอหญิง 1 และ 2 ส่วนหอหญิง 3 และ 6 อยู่สุสานมฟุตบอล ก่อนไปทางสโมสรอาจารย์
และในปีการศึกษา 2518 นี้ เราได้รื้อหอชาย 2 และ 3 เดิม ซึ่งอยู่เลยแกนที่ดินสีฟ้า เข้าไปให้

เป็นหอหญิง ให้เรียกว่าหอหญิง 9 และ หอหญิง 10 ตามลำดับ ทั้งนี้เพราะเรามีนิสิตหญิงเพิ่มมากขึ้น และเราช่วยขยายนิสิตชายไปไว้ทางฝั่งวิทยาลัยบางแสนเดิมได้มากพอสมควร

ในการดำเนินงานด้านการปกครองนิสิต เรามีคณะอาจารย์ช่วยกันปกครองเกือบ 30 คน คือ มีหัวหน้าอนุศาสนา 1 คน (ปัจจุบันนี้คือตัวผู้เขียนเอง) อนุศาสนาหญิง 1 คน (ปัจจุบันนี้คืออาจารย์สุภัทร เรื่องศรีโรจน์) อนุศาสนาชาย 1 คน (ปัจจุบันนี้คืออาจารย์ชนะ ประถมศรี) และในแต่ละหอก็มีอาจารย์ปกครองเรียกว่า “หัวหน้าหอ” อีกอย่างน้อยหอละ 1 คน ถ้าหอใดมีอาจารย์หลายคน ท่านที่ไม่ได้เป็นหัวหน้าหอก็แต่งตั้งให้เป็น “ผู้ช่วย” ปัจจุบันนี้เริ่มหาตัวอาจารย์ “หัวหน้าหอ” ยากเข้า เพราะอาจารย์โศกซึกเหลือน้อย พอแต่งงานแล้วก็ขอไปอยู่บ้านพักอาจารย์กันหมด

อนึ่งเนื่องจากปัจจุบันนี้สถาบันของเราได้ยกฐานะขึ้นเป็นมหาวิทยาลัย จึงจำเป็นต้องแก้ไขระเบียบต่างๆ ให้คล้ายคลึงกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ดังนั้นค่าบำรุงหอพักซึ่งเราเคยเก็บนิสิตชั้นปีที่ 1 และ 3 บิลละ 200 บาท นิสิตชั้นปีที่ 2 และ 4 บิลละ 100 บาท ก็จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงไป ขณะนี้ (ปีการศึกษา 2518) มหาวิทยาลัยได้จัดเก็บค่าบำรุงหอพักตามสภาพของหอพัก คือหอเก่าก็เก็บราคาต่ำ หอใหม่ก็เก็บในราคาสูง อัตราของหอพักซึ่งจัดเก็บเป็นรายภาค ตามระบบทวีภาค จึงเป็นดังนี้:-

อัตราที่	หอพักเลขที่	อัตราราคาเรียนละ
1.	หอหญิง 4, 5, 6, 7, 8 หอชาย 5, 6, 7, 8, 9, 10	400 บาท
2.	หอหญิง 1, 2, 3, 9, 10 หอชาย 1, 4 (หอไกลนุช)	350 บาท
3.	หอชาย 2 (หอเรือ)	300 บาท

สำหรับระเบียบที่ใช้ในการปกครองหอพัก เราได้ใช้ระเบียบวิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสน ว่าด้วยการอยู่ประจำสำหรับนิสิต พ.ศ. 2510 มาเป็นเวลาช้านาน เราได้มีการเปลี่ยนแปลงระเบียบหอพักเมื่อ พ.ศ. 2517 ครั้งหนึ่ง เพื่อเปิดโอกาสให้นิสิตได้ใช้ห้องสมุดมากขึ้น จึงได้เลื่อนเวลาเข้าหอพักของนิสิตหญิงจาก 18.30 น. เป็น 20.30 น. สำหรับวันที่มีการเรียนการสอนของนิสิตภาคสมทบ และมีการเปลี่ยนแปลงครั้งสุดท้ายอีก เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2518 สาเหตุที่ต้องเปลี่ยนระเบียบหอพักในครั้งนั้นก็เพราะมหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้นิสิตหาอาหารรับประทานเองได้ ไม่บังคับให้รับประทานอาหารเช้าซึ่งมหาวิทยาลัยจัดบริการดังแต่ก่อน ระเบียบใหม่นี้ผ่อนผันให้นิสิตหญิงเข้าหอพักได้ภายใน 20.00 น. สำหรับวันปกติ และเข้าหอได้ภายใน 21.00 น. สำหรับวันที่มีการเรียนการสอนนิสิตภาคสมทบ เรื่องจัดบริการอาหารให้แก่นิสิตนี้เป็นปัญหาหนักมาหลายปี ครั้นพอถึงต้นภาคเรียนปีที่ 2 ปีการศึกษา 2518 นี้ มหาวิทยาลัยจึงจัดบริการอาหารให้แก่นิสิตโดยเด็ดขาด ถึงแม้ว่าในระยะหลัง ๆ นี้มหาวิทยาลัยจะเก็บค่าอาหารจากนิสิตภาคเรียนละ 1,500 บาท แต่ก็ไม่สามารถจะดำเนินการบริการแก่นิสิตให้เป็นที่พอใจได้ เพราะอาหารแพงมากไม่เหมือนสมัยก่อน ครั้นจะเพิ่มค่าอาหารขึ้นไปอีกนิสิตก็ไม่สมัครใจ ประสงค์จะหาซื้อรับประทานเองกันเกือบทั้งหมด เป็นอันว่ามหาวิทยาลัยของเราได้ล้มเลิกกิจการด้านบริการอาหารแก่นิสิตตั้งแต่ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2518 เป็นต้นไป แต่เพื่อมิให้นิสิตต้องเดือดร้อนเกินไป มหาวิทยาลัยจึงได้จัดให้มีร้านขายอาหารของเอกชนขึ้นโดยจัดสร้างไว้ใกล้ ๆ กับอาคารพิพิธภัณฑสัตว์ทะเล นิสิตทั้งภาคปกติ และภาคสมทบจะเลือกซื้อรับประทานได้ตามความพอใจในราคาพอสมควร

สำหรับปัญหาต่าง ๆ ในการปกครองนิสิตในปัจจุบันนี้ก็นับว่ามีปัญหามากขึ้น ซึ่งผู้เขียนก็ถือว่าเป็นเรื่องธรรมดา เพราะปัจจุบันนี้เรามีนิสิตภาคปกติเกือบ 1,400 คน ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ประจำในหอพักเกือบทั้งหมด มีนิสิตที่ขออนุญาตเดินเรียนอยู่บ้างก็มีจำนวนไม่ถึง 20 คน เรามีนิสิตภาคสมทบหรือภาคค่ำเกือบ 2,600 คน เมื่อรวมทั้งหมดแล้วก็เกือบ 4,000 คน ซึ่งเป็นจำนวนมากพอสมควร

สำหรับนิติศึกษาศาสตร์นั้นไม่ค่อยเป็นปัญหามากนัก เพราะส่วนมากเป็นครูบาอาจารย์กันแล้วและไปกลับ จะเป็นปัญหาบ้างก็ในภาคฤดูร้อน ซึ่งนิติศึกษาศาสตร์ส่วนหนึ่งขออยู่หอพัก ซึ่งก็ประมาณ 1,200 คน ในระหว่างอยู่หอพักก็มีปัญหาบ้างเหมือนกันมิใช่ไม่มีปัญหาเลย

ปัญหาซึ่งมีอยู่เสมอๆ ก็ได้แก่ปัญหา เล่นการพนันในหอพัก เมาสุรา ลักขะโมย วิวาทชกต่อย และปัญหาเกี่ยวกับทางเพศเหล่านี้เป็นต้น ซึ่งอาจารย์ฝ่ายปกครองก็จำต้องแก้ปัญหามาอยู่เนื่องๆ ปัญหาเกี่ยวกับวินัยทำนองนี้มิใช่เพิ่งเกิดในปัจจุบัน นิสิตรุ่นแรกๆ ก็มีปัญหาคำทำนองนี้บ้างเหมือนกัน แต่เมื่อจำนวนคนในสมัยก่อนๆ มีน้อยปัญหาก็ย่อมน้อย แต่ปัจจุบันจำนวนนิสิตของเรามากขึ้น ปัญหาต่างๆ ก็ย่อมทวีมากขึ้นตามสัดส่วน และการดูแลของอาจารย์ฝ่ายปกครองก็มักจะไม่ค่อยทั่วถึง

เป็นที่น่าสังเกตว่าภายหลังวันที่ 14 ตุลาคม 2516 เป็นต้นมา นิสิตของเราเปลี่ยนแปลงไปมาก ความเคร่งครัดในขนบธรรมเนียมประเพณีและระเบียบวินัยต่างๆ คลายลงไปมาก ความเคารพในครูบาอาจารย์ก็จางหายไปมาก สำหรับนิติบางคนลืมตนเองจนถึงกับเขียนคำครหาอาจารย์ เสียตีสครหาอาจารย์ว่าเป็นโคโนเสาร์เท่าล้านปีก็เคยมีบ่อยๆ แต่ก็เป็นกลุ่มน้อยๆ เท่านั้น ในเมื่อนิสิตส่วนใหญ่ไม่เห็นดีเห็นงามด้วยก็หยุดเขียน หยุดโจมตีไปเอง

อย่างไรก็ตามความรู้สึกของนิสิตซึ่งเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับงานด้านปกครองนี้ นิสิตในปัจจุบัน และทั้งได้เคยปกครองนิสิตในหอพักมาตั้งแต่ พ.ศ. 2499 ซึ่งเบญจรุ่นแรกๆ ก็ขอสรุปว่ายังพอทนได้ เพราะนิสิตส่วนใหญ่ของเราในปัจจุบันยังคงอยู่ ส่วนที่ออกนอกกลุ่มออกห่างจากเพื่อนชกต่อยกันจนจนกว่าจะพ้นจากชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นนั้นยังไม่ถึงสิบเปอร์เซ็นต์ ถ้าหากจะเปรียบเทียบกับนิสิตของเราในปัจจุบันกับนิสิตของสถาบันชั้นอุดมศึกษาอื่นๆ แล้วของเราซึ่งอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดีซึ่งพอจะส่งสอนอบรมกันต่อไปได้

องค์การนิสิต จากอดีตถึงปัจจุบัน

จำเนียร สงวนพวก
รศ. จำเนียร สงวนพวก

ก่อนอนผู้เขียนขอตกลงกัน ให้เป็นที่เข้าใจเสียก่อนว่าผู้เขียนจะไม่กล่าวถึงว่าองค์การนิสิต
คืออะไร ตั้งขึ้นมาทำไมและหรือมีหน้าที่อย่างไรบ้าง ทั้งนี้เพราะเชื่อว่าทุกคนคงรู้จักเป็นอย่างดี
แล้ว สำหรับที่บางแสนเรานั้นแรกทีเดียวเท่าที่จำ ได้องค์การนิสิตเกิดขึ้นมาในสมัย ที่ท่านอธิการ
อธิการ ดร. ธำรง บัวศรี ยังอยู่ที่บางแสน ระหว่างปีการศึกษา 2499 นั้นนิสิตประจำที่บางแสน
ของเรายังไม่ถึง 200 คน แต่ท่านรองอธิการกลับเห็นว่าเป็นการดีที่อยากจะ ให้นิสิตหัดทำงาน
หัดใหม่มีความรับผิดชอบและหัดเป็นผู้ใหญ่ให้เหมือนกับมหาวิทยาลัยใหญ่ ๆ ทั้งหลาย ท่านดำริให้
จัดเลือกตั้งคณะกรรมการองค์การนิสิตขึ้นมาตั้งแต่ครั้งนั้น การทำงานของคณะกรรมการองค์การ
นิสิตชุดแรกออกจะไม่ค่อยมีปัญหาเท่าใดนัก เพราะนิสิตยังมีน้อย กิจกรรมยังไม่มากนัก การติด
ต่อกิจกรรมกับภายนอกเกือบจะเรียกได้ว่าไม่ค่อยมี นิสิตกับอาจารย์ก็คุ้นเคยและรู้จักกันเกือบ
หมด ปัญหาต่าง ๆ ที่มักช่วยกันแก้และช่วยกันทำ เรียกได้ว่าองค์การนิสิตสมัยนั้นทำงานได้
พอสมควรการทำงานนี้อาจารย์เป็นทั้งพี่เลี้ยงและผู้ช่วยไปในตัว การเงินการทดลองก็เกือบจะไม่
ต้องเบิกจ่ายใช้เอง แต่เป็นเรื่องของทางวิทยาลัยจะอำนวยความสะดวกให้ ขอแต่ให้เพียงบอกมา
เท่านั้นทางวิทยาลัยก็จัดหา ให้เท่า ที่กำลังเงิน จะอำนวยความสะดวกองค์การ นิสิตต้องทำเป็นงานหลัก ใน
ระยะนั้นส่วนใหญ่ก็เหมือนกันกับในสมัยนั้น เป็นต้นว่า งานรับน้องใหม่ งานวันสถาปนาวิทยาลัย
งานเข้าพรรษา งานลอยกระทง งานกฐินและผ้าป่า (สำหรับงานทอดผ้าป่ามักทำทางนาและ
ทำกันทุกปี เพิ่งมาเลิกเอาเมื่อไม่นานมานี้) งานปีใหม่ งานเลี้ยงส่งรุ่นพี่ เป็นต้น ขอให้สังเกต
ว่างานการแข่งขันกีฬาและกรีฑาอันถือเป็นงานหลักขององค์การนิสิตปัจจุบันนั้นในสมัยก่อนไม่มี
ถึงจะแข่งก็แข่งกันบ้างเล็กน้อย ไม่ได้เลือกเป็นตัวแทนที่จะไปแข่งขันระหว่างมหาวิทยาลัย หรือ
เป็นตัวแทนของเขตเหมือนอย่างในสมัยนี้ การส่งทีมฟุตบอลหรือบาสเก็ตบอลไปแข่งกรุงเทพฯ นั้น
เพิ่งมีประมาณ 1-3 ปีให้หลัง

๑๙๖๐ ๑๙๖๑ ๑๙๖๒ ๑๙๖๓ ๑๙๖๔ ๑๙๖๕ ๑๙๖๖ ๑๙๖๗ ๑๙๖๘ ๑๙๖๙ ๑๙๗๐ ๑๙๗๑ ๑๙๗๒ ๑๙๗๓ ๑๙๗๔ ๑๙๗๕ ๑๙๗๖ ๑๙๗๗ ๑๙๗๘ ๑๙๗๙ ๑๙๘๐ ๑๙๘๑ ๑๙๘๒ ๑๙๘๓ ๑๙๘๔ ๑๙๘๕ ๑๙๘๖ ๑๙๘๗ ๑๙๘๘ ๑๙๘๙ ๑๙๙๐ ๑๙๙๑ ๑๙๙๒ ๑๙๙๓ ๑๙๙๔ ๑๙๙๕ ๑๙๙๖ ๑๙๙๗ ๑๙๙๘ ๑๙๙๙ ๒๐๐๐ ๒๐๐๑ ๒๐๐๒ ๒๐๐๓ ๒๐๐๔ ๒๐๐๕ ๒๐๐๖ ๒๐๐๗ ๒๐๐๘ ๒๐๐๙ ๒๐๑๐ ๒๐๑๑ ๒๐๑๒ ๒๐๑๓ ๒๐๑๔ ๒๐๑๕ ๒๐๑๖ ๒๐๑๗ ๒๐๑๘ ๒๐๑๙ ๒๐๒๐ ๒๐๒๑ ๒๐๒๒ ๒๐๒๓ ๒๐๒๔ ๒๐๒๕

มาทางงเตอดกอย่างหนงกคอกว ในสมัยก่อนนั้น กลุ่มนิสิตที่ตงขนมทงงานเพื่อ ส่วนรวมของนิสิตเองนั้นมีเพียงองคการนิสิตเท่านั้น ไม่มีสภานิสิต ไม่มีศุลาการนิสิต ทงนี้จะ เห็นได้ว่า องคการนิสิตจึงทงงานเป็นพระเอก จะคิตจะทำหรือจะสร้งสร้งคือไรเป็นเรื่งของ องคการทำได้โดยไม่มืองคการของนิสิตอื่นโตมาทกทงหรือแนะนำ หรือชกฟอก ระเบียบขององค การนิสิตไม่มีเป็นหลกอะไรนค มีระเบียบงาย ๆ ก็คือทงหน้ที่ทงวิทยาลัยแนะนำ หรือส่ง หรือ ขอให้ทำและหรือที่นิสิตเห็นว่าควรทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์และไม่ขัดต่อระเบียบของวิทยาลัย ในสมัย แรก ๆ นั้นมีงานอยู่งนหน้ ทงองคการนิสิตกระทำเพื่อผลประ โยชน์ ของนิสิตส่วนรวมก็คือการเรียก หุ่นเพื่อเปิดคกิจการ “ร้านค้ำสหรณนนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน จักคลินใช้” การเปิด ครั้งแรกนั้นก็กระทำคนในปี 2499 นั้นเอง มีการเรียกหุ่น ๆ ละ 20 บาท ทงนิสิตและอาจารย์ มีการจททะเบียนตามกฎหมย ปลายปีมีเจ้หน้ที่สหรณมาตรวจบัญชี มีการคินผลประ โยชน์ให้แก่ สมาชิกผู้ถือหุ่น (ครั้งหน้ถ้าจำไม่ผิด) เมื่อกิจการก้วหน้ก็มีการเรียกหุ่นเพิ่มเติม ในระยนั้น มี หุ่นค้ำเนินการอยู่ประมาณ 33,000 บาท (สามหมื่นสามพันบาท) ในปีต่อ ๆ มากก็มีการ (บังคับ) เรียกหุ่นจากผู้เข้าใหม่ทุกปี ทำให้เงินค้ำเนินการมีมากขึ้น นิสิตมากขึ้น การค้ำขายก็ก้วหน้ขึ้น แต่จะเป็นค้ำยกรรมวิธีค้ำเนินงานบกพร่องหรืออย่างไรก็เหลือเอา เพราะเรื่งการค้ำเนินงานหน้ ทง วิทยาลัยถือว้เป็นเรื่งของนิสิตที่จะรักษาคผลประ โยชน์ของตนเอง เป็นเรื่งที่นิสิตต้องรับผิดชอบ ในทงกฎหมยอยู่แล้ว ทงวิทยาลัยจึงไม่ได้เอาใจใส่เท่าที่ควร ปรากฏว้ 5-6 ปี ต่อมาสีนคอง ข้าระบัญชีเพื่อเลิกคกิจการ จากการข้าระบัญชีทงกระทรวงกระษेत्रและสหรณ ได้แตงทงให้ผู้ เขียนเป็นผู้ข้าระบัญชีครั้งนั้นปรากฏว้มีทรัพย์สินเหลืออยู่เพียง 4,400 บาท เท่านั้น จากการขายสิ่ง ของที่เหลือในร้าน รวมทั้งเรียกหน้คินและใช้หน้ค้ำงให้ร้านค้ำที่มีหลกฐนมาแสดงอะไรต่ออะไร แล้ว ปรากฏว้จะมีเงินเฉลี่ยคิน ให้สมาชิกผู้ถือหุ่นเพียงหุ่นละ 3.72 บาท เท่านั้น โครท้ชื้อ วั้หุ่น เดียว (ส่วนใหญ่ผู้นิสิตชื้อวั้คนละหุ่น) การจะเสียค้ำธมารบค้ำหุ่นคินค้จะไม่ค้ค้ำธที่เสียไป จาก ความล้มเหลวของทงงานโดยองคการนิสิตในครั้งกระนั้น ทำให้ทงวิทยาลัยก็ค้ำเนินการเองอยู่ ระยหน้ในเรื่งการจ้หน้ายสมคและเครื่องเขียนรวมทั้งกระตษายางนและอื่น ๆ ในตอนหลังทง องคการนิสิตเห็นว่าร้านค้ำเป็นท้มาของเงินที่พอจะเอามาจ้บจ่าย ในองคการในส่วนที่เบิกเป็นทงการ ได้เป็นอย่งดี ทงองคการก็จ้คทำเองอีก แต่เป็นเพียงร้านค้ำภายในไม่ช้ ในรูปของสหรณ เหมือนเมื่อก่อน ขณะนั้นร้านค้ำขององคการนิสิตเจริญขึ้นมาก มีสินค้ำมากชนิด การเงินทงนเวียน แต่ละภาคเรียนมากมายนับแสน รายได้ก็มากตามไปด้วยทงมละไม่น้อยกว้ 20,000 บาท เงินค้ัน นี้เป็นก้ันที่ทงองคการนิสิตได้อาศัยส่งจ่าย ในเรื่งที่ไม่เป็นทงการ แต่เป็นเรื่งที่องคการนิสิต ต้องรับผิดชอบ แต่เบิกเงินจากงบประมาณไม่ได้ เป็นท้นว้ค้ำธเข้าไปประชุมร่วมที่กรุงเทพ ๆ

ค่าเลี้ยงดูองค์การนิสิตที่ออกมาเยือนเท่าที่จำเป็น หรือกระทั่งการให้ทุนแก่นิสิตที่ขาดแคลน ในวัน
คล้ายวันสถาปนาเป็นต้น นับว่าผลประโยชน์จากร้านค้าได้ช่วยแก้ปัญหาได้มาก ทำให้การทำงานของ
ขององค์การนิสิตคล่องตัวขึ้น แต่นั่นแหละ เรื่องของผลที่ถ้ามีมากก็มักจะมีผลเสียอยู่ด้วยเสมอ ร้าน
ค้าที่มีเงินหมุนเวียนในมือมากมายเช่นนี้ ประกอบกับมีผลประโยชน์ไม่น้อย หากเราควบคุมกันไม่
ดีก็อาจมีเรื่องเสียหายได้อีก จะเป็นเหมือนกับกิจการสหกรณ์ที่ผ่านมาได้ ซึ่งเรื่องนี้ทางมหาวิทยาลัย
ก็ไม่ได้เข้าไปเกี่ยวข้องเท่าใดนัก ถือว่าเป็นเรื่องจะรักษาสถาปัตยกรรมของเหล่า นิสิตเขาเอง ทางองค์
การเองก็ดูเหมือนไม่ค่อยจะเต็มใจให้ทางมหาวิทยาลัยเข้าไปมีส่วนรู้เห็นเท่าใดนักด้วย ที่ทำได้ก็เพียง
แนะนำหรือวางแนวการทำงานให้เท่านั้น เป็นเรื่องหนึ่งที่น่าเป็นห่วง

องค์การนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน ของเราก็ดำเนินงานเป็นปกติเรื่อยมา
บางรุ่นถ้าได้นายกและกรรมการมุ่งงาน และมีความคล่องตัวก็ทำกิจกรรมต่าง ๆ ตีเด่นผิดกับบางรุ่นที่
ได้นายกเนือย ๆ งานก็พลอยเนือยตาม ไปมีสิ่งหนึ่ง ที่องค์การ นิสิตสมัยก่อน ได้วางแผนไว้แล้วมา
เปลี่ยนแปลงภายหลังคือตั้งแต่วันที่ 14 ตุลาคม 2516 มาหนักคือนับ ตั้งแต่นั้นมีการเรียกร้องประชาธิปไตย
ได้ประชาธิปไตย มีการล้มหรือทำลายระเบียบหรือระบบเดิมเพื่อให้พ้นจากความจำเจหรือเพื่อให้เป็น
ประชาธิปไตยมากขึ้น และอะไรต่อมิอะไรที่นักประชาธิปไตยสมัยใหม่จะสรรหาคำมาอ้าง ก็คือการ
จะสมัครเข้ารับเลือกเป็นกรรมการองค์การนิสิตได้นั้นต้องสมัครเป็นพรรคแบบพรรคการเมือง พรรค
ใดได้คะแนนนิยมสูงก็เป็นฝ่ายได้จัดตั้งกรรมการบริหารและมีนายกของตนเองที่พรรคเสนอมา ตัว
นายกจะเป็นนิสิตในปีใดก็ได้ ซึ่งเมื่อก่อนนั้นนายกจะต้องเป็นนิสิตชั้นปีที่ 3 ที่กำลังจะขึ้นปีที่ 4 ใน
เทอมต่อไป อุปนายกต้องเป็นปีที่ 2 ที่กำลังจะขึ้นปีที่ 3 เช่นกัน แต่แบบใหม่เป็น ใครก็ได้แล้วแต่
คะแนนนิยม ซึ่งก็เป็นประชาธิปไตยดี แต่ตอนทำงานจะได้รับความร่วมมือจากปีที่สูงกว่าแค่ไหน
เป็นเรื่องที่น่าสงสัยในกรณีนี้ที่ต่ำกว่าได้ตำแหน่งนายก

สิ่งที่ออกจะเป็นปัญหาออกอย่างหนึ่ง ก็คือการกำหนดให้สมัครรับเลือกทั้งเป็นพรรค แต่
ที่บางแผนขณะหนึ่งต้นตัวในเรื่องพรรคกันน้อย พรรคที่มีความกระตือรือร้นก็อาจจะมีความยากกว่าหรือ
ไม่กี่ครั้งอาจไปเลยในเมื่อคนส่วนใหญ่ไม่สนใจที่จะตั้งพรรคหรือสังกัดพรรค การทำงานของ
องค์การนิสิต ขณะนี้จึงเสมือนหนึ่งจะอยู่ในมือของชนกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดเท่านั้นจึงเป็นเรื่องที่ จะต้อง
ศึกษากันต่อไปว่าจะแก้ข้อบกพร่องเช่นนี้ได้อย่างไร เพราะเท่าที่ผ่านมาไม่นานมานี้ปรากฏว่าพรรค
ที่รวมกันได้แม้จะเป็นกลุ่มน้อยก็ได้สิทธิในการเป็นกรรมการฝ่ายบริหารองค์การนิสิต โดยที่นิสิต
ส่วนใหญ่ให้ความสนใจในเรื่องนี้น้อย ไม่ค่อยสนใจในการทำงานหรือสนใจที่จะเข้าไปศึกษาสิทธิ

ของกิจการนิสิตกันเอง ทำให้การทำงานด้านบริหารตกอยู่ในมือของพรรคเล็กดังกล่าว ผลก็คือ พรรคเล็กพรรคนั้นก็ทำงานตามนโยบายของตนเอง ไปหลายเรื่องจนกระทั่ง ไปขัดกับเจตนาของนิสิตส่วนใหญ่เข้า เกิดการต่อต้านและไม่ยอมรับรู้การกระทำอันนั้น เช่น ให้เลิกประเพณีสวมถุงเท้า และผูกเน็คไทร์เลิกวิ่งตอนเช้าสำหรับปีที่ 1 เลิกมีการเรียกปีที่ 1 มาซ้อมเพลงเชียร์ เลิกระบบ

ซีเนียร์รี่ และอื่น ๆ การต่อต้านที่หนักที่สุดได้แก่การให้ห้องใหม่ที่จะเข้ามาในสถาบันวันแรกไม่ต้อง
ให้วัสดุพระภิกษุที่หน้ามหาวิทยาลัย ซึ่งเรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีสัดส่วนใหญ่จะยอมไม่ได้ เป็นเหตุให้
นายกและกรรมการบริหารต้องลาออกทั้งคณะ เรื่องนี้จึงเป็นอุทธรณ์อย่างดีในเรื่องที่ว่า การเปลี่ยนแปลง
นั้นอาจจะดีถ้าถูกจังหวะ และชนกลุ่มน้อยนั้นจะทำงานได้ยากหากไม่ได้รับการสนับสนุนจาก
นิสิตส่วนใหญ่ และเป็นเครื่องเตือนองค์การนิสิตต่อ ๆ ไปให้พึงใจว่าการจะเปลี่ยนแปลงอะไรที่เป็น
ประเพณีอันดีงามประจำสถาบันนั้นไม่ควรทำ แม้ว่าจะเป็นเรื่องของเต่าพันปีหรือล้านปีก็ตามที

ทั้งได้กล่าวแล้วว่าองค์การนิสิตเมื่อก่อนนี้ทำงานแทนนิสิตจำนวนไม่มากกิจกรรมอยู่ในวงแคบ
และการเงินที่จะจับจ่ายก็ไม่มาก แต่ในตอนหลังนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งตั้งแต่หลัง 14 ต.ค. 16 เป็นต้น
มา กิจกรรมระหว่างสถาบันมีมากขึ้นนิสิตก็มากขึ้น การเงินที่จะใช้ในองค์การก็เพิ่มจากเรือนพันเป็น
เรือนหมื่น และเป็นแสน อย่างเช่นปัจจุบัน ความจำเป็นที่ต้อง มีคณะบุคคลอื่นมาคอยควบคุมการ
ทำงานขององค์การนิสิต ตลอดจนการจัดสรรเงินบำรุงการศึกษาไปใช้ในต่าง ๆ นั้นคือเริ่มมี
สภานิสิตขึ้นมาทำหน้าที่คล้ายสภาผู้แทนคอยควบคุมการปฏิบัติงานของรัฐบาลนั้น ทำให้การทำงาน
ขององค์การนิสิตที่เป็นฝ่ายบริหารต้องระวังตัวมากขึ้น เงินที่จัดสรรแล้วต้องผ่านการรับรองของ
สภานิสิตเสียก่อนจึงจะใช้ได้ สภานิสิตที่กักตวงหรือยับยั้งองค์การนิสิตได้ในหลายเรื่อง รายละเอียด
ต่าง ๆ นั้นมีธรรมนูญการปกครองขององค์การของสภานิสิต และของตุลาการนิสิตโดยเฉพาะ
ซึ่งก็เป็นเหมือน ๆ กับสถาบันใหญ่ ๆ อื่น ๆ เหมือนกัน

ข ณะนี้ธรรมนูญการปกครองของนิสิต ที่ว่าถึงองค์การนิสิตฝ่ายบริหาร, สภานิสิต และ
ตุลาการนิสิตได้ร่างเรียบร้อยแล้ว และผ่านสภาไปแล้ว ยังเพียงการรับรองและประกาศใช้โดยทาง
มหาวิทยาลัยเท่านั้น เพราะก่อนจะอนุมัติร่างประกาศใช้ ทางมหาวิทยาลัยก็สงวนสิทธิที่จะพิจารณา
ความถูกต้องเสียก่อน บางอย่างอาจขัดกับหลัก ปฏิบัติกับทาง ราชการก็ได้เช่นเรื่องการเงิน เป็นต้น
บางเรื่องธรรมนูญ อาจจะไม่ได้ออกถึงองค์การ ของมหาวิทยาลัยที่จะมาเกี่ยวข้องกับเลยก็ต้อง
บ่งไว้ เพราะทางมหาวิทยาลัยคิดเสมอว่าธรรมนูญนี้จะสมบูรณ์เพื่อสมควร ทันสมัยและมีหลักเกณฑ์
ดีพอสมควร เราจะใช้ไปอีกนานเท่านั้น และจะมีผลแก่นิสิตข้างหน้าที่จะเพิ่มขึ้นเป็นหลายพันคน
จะประกาศใช้ทั้งนี้ก็ไม่ต้องอยากให้มีข้อบกพร่อง แต่ก็เชื่อเหลือเกินว่าคงไม่นานเกินไปนักบางแสน
ของเราจะมีธรรมนูญการปกครองที่ดีและทันสมัยไม่แพ้สถาบันอื่นขึ้นมาใช้นั่นเอง งานทุกอย่างคง
จะเข้ารูปมากขึ้นและดีขึ้น การทำงานขององค์การต่าง ๆ ของนิสิตคงจะเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น
อย่างที่หวังกันไว้

ปัจจุบันและอนาคต ของคณะสังคมศาสตร์ มศว บางแสน

รศ.มล. โฉมฉาย อนันตรังษ์

ผู้เขียนได้รับจดหมายจากท่านนายกสโมสรศิษย์เก่า (อ.จ. สรเจตน์ เนติลักษณ์วิจารณ์) ขอร้องให้เขียนบทความเกี่ยวกับคณะสังคมศาสตร์เพื่อจัดพิมพ์ในหนังสือระลึกเนื่องในการจัดงาน เทา-ทอง คืบถิ่นเครื่องนี้ โดยกำหนดหัวข้อดังกล่าวไว้ที่หน้าเรื่อง ขอบอกตรง ๆ ว่าผู้เขียนรู้สึกอดใจเป็นอย่างมากโดยเฉพาะเรื่องของอนาคตของคณะสังคมศาสตร์ด้วยไม่ทราบว่าจะเขียนออกมาในรูปไหนอย่างไร เพราะตัวผู้เขียนเองในขณะนั้นก็ได้ดำรงตำแหน่งรองคณบดีของคณะ เนื่องจากยังไม่มีทางเลือกตักกัน ต่อมาได้พบกับ อ.จ. สรเจตน์ และได้มีการปรับความเข้าใจกันขึ้น อ.จ. สรเจตน์ เลียบอกว่าขอให้ผู้เขียนๆ ในนามของอาจารย์คนหนึ่งในคณะสังคมศาสตร์แล้วกันเรื่องมันจึงลงเอยกันได้ แต่กระนั้นผู้เขียนก็ยังกังวลไม่สบายใจต่อไปอีกโดยเฉพาะเรื่องของหัวข้อหลัง (เรื่องอนาคตของคณะ) พอดีก่อนบดภาคเรียนที่ 1 สักประมาณ 2 สัปดาห์ ทางมหาวิทยาลัยได้มอบงานชิ้นสำคัญชิ้นหนึ่งให้ทุกคณะจัดทำคือโครงการพัฒนามหาวิทยาลัย พ.ศ. 2520 - 2524 ซึ่งเป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือของอาจารย์ในคณะเป็นอย่างมากในการที่จะวางโครงการพัฒนาคณะในอนาคต ดังนั้นผู้เขียนจึงเชิญท่านอาจารย์หัวหน้าแผนกวิชาต่างๆ ของคณะมาร่วมประชุมปรึกษาวางแผนงานกัน ซึ่งท่านหัวหน้าแผนกวิชาทั้งหลายก็ได้ให้ข้อคิดเห็นและเสนอแนะสิ่งต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์มากมาย จนทำให้การนำโครงการนั้นสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ทำให้พอจะมองเห็นแนวทางในอนาคตชัดเจนแจ่มใสขึ้น ฉะนั้นผู้เขียนจึงขอขอบพระคุณท่านอาจารย์ทั้งหลายที่ได้ให้ความช่วยเหลือในครั้งนั้นเป็นอย่างยิ่ง มิฉะนั้นแล้วผู้เขียนคงไม่สามารถเขียนเรื่องนี้ให้ท่านนายกสโมสรศิษย์เก่าได้เป็นแน่ อย่างไรก็ตามผู้เขียนขอเรียนให้ท่านผู้อ่านทราบว่าบทความนี้ผู้เขียนมิได้เขียนอย่างละเอียดละออเป็นการสรุปย่อ ๆ เท่านั้นเอง ทั้งนี้เนื่องจากผู้เขียนไม่ค่อยมีเวลา

ผู้เขียนจะขอเริ่มต้นเล่าในหัวข้อแรกเสียก่อนคือ **เรื่องฐานะปัจจุบันของคณะสังคมศาสตร์**

มศว บางแสน

แต่เดิมนั้นคณะสังคมศาสตร์รวมอยู่กับคณะมนุษยศาสตร์มีชื่อว่าคณะมนุษยธรรมศึกษา และสังคมศาสตร์ (ในสมัยที่มหาวิทยาลัยของเรายังมีฐานะเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษา) ต่อมาเมื่อวิทยาลัยการศึกษาได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยแล้วในปี พ.ศ. 2517 จึงได้มีการแบ่งส่วนราชการใหม่โดยแยกคณะมนุษยและสังคมออกจากกันจึงเกิดเป็น คณะมนุษยศาสตร์ 1 คณะ และคณะสังคมศาสตร์อีก 1 คณะสำหรับคณะสังคมศาสตร์ นั้นแบ่งส่วนราชการดังนี้

1. สำนักงานเลขานุการคณะ
2. ภาควิชาภูมิศาสตร์
3. ภาควิชาประวัติศาสตร์
4. ภาควิชาสังคมวิทยา
5. ภาควิชาเศรษฐศาสตร์
6. ภาควิชารัฐศาสตร์
7. ภาควิชาบริหารธุรกิจ

ในขณะนั้นคณะสังคมศาสตร์ยังไม่มีสำนักงานเลขานุการคณะซึ่งจะต้องทำหน้าที่เกี่ยวกับในด้านการบริหารโดยเฉพาะ แต่ต่อไปข้างหน้าจะต้องมีการตั้งสำนักงานเลขานุการคณะแน่นอน และเราก็จะต้องหาเจ้าหน้าที่ธุรการโดยเฉพาะมาประจำทำงานในหน้าที่นี้

สำหรับภาควิชาต่าง ๆ นั้นในขณะนี้เรายังไม่มีรองหัวหน้าภาควิชาเพราะผู้ที่จะดำรงตำแหน่งนี้จะต้องได้มาโดยการเลือกตั้ง ดังนั้นในระหว่างนี้หัวหน้าแผนกวิชาเดิมจึงต้องทำหน้าที่นี้ไปพลาง ๆ ก่อนจนกว่าจะได้มีการเลือกตั้งและแต่งตั้งกันใหม่ซึ่งคาดว่าจะทำกันในไม่ช้า

คณาจารย์ประจำคณะสังคมศาสตร์ มศว บางแสนในขณะนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 22 คน แบ่งออกเป็น

1. อาจารย์ประจำภาควิชาภูมิศาสตร์	6 คน
2. อาจารย์ประจำภาควิชาประวัติศาสตร์	7 คน
3. อาจารย์ประจำภาควิชาสังคมวิทยา	4 คน
4. อาจารย์ประจำภาควิชาเศรษฐศาสตร์	1 คน
5. อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์	2 คน
6. อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ	2 คน
รวมทั้งสิ้น	22 คน

นอกจากนี้ทางคณะยังได้จ้างอาจารย์พิเศษซึ่งได้รับปริญญาเอกทางด้านสังคมวิทยา มาช่วยสอน
วิชาทางด้านนอก 1 คน

ในด้านวุฒิของอาจารย์ในคณะของเรานั้น ในขณะนั้นทางคณะมีอาจารย์ประจำที่มีวุฒิต่าง ๆ
ดังนี้

1. อาจารย์ที่ได้ปริญญาโท 16 คน
 2. อาจารย์ที่ได้ปริญญาตรี 6 ,, (บางคนกำลังจะได้รับปริญญาโทในไม่ช้า)
- ด้านอาคาร และสิ่งก่อสร้าง

ขณะนั้นคณะสังคมศาสตร์มีอาคารของคณะเพียง 1 หลัง ซึ่งใช้เป็นที่เรียนของนิสิตภาคสมทบ
ด้วย ซึ่งรู้สึกว่าจะออกจะคับแคบไปสักหน่อย

งบประมาณแผ่นดิน

เนื่องจากคณะสังคมศาสตร์ มศว บางแสน เป็นคณะที่มีจำนวนอาจารย์น้อยที่สุดใน มศว
บางแสน จึงนับได้ว่าเป็นคณะที่เล็กที่สุด เราจึงมักได้งบประมาณน้อยมากแม้ในสมัยที่ยังรวมอยู่กับ
คณะมนุษยศาสตร์แล้วก็ตาม ทั้งนี้เพราะการสอนในคณะของเรานั้นโดยมากเป็นแบบบรรยาย จึงไม่ต้อง
ใช้เครื่องมือเครื่องมื่ออะไรมากนักเหมือนคณะวิทยาศาสตร์ ถึงแม้ว่าจะตั้งงบประมาณขึ้นไปมาก ๆ
จึงมักถูกตัดทุกปี ทั้ง ๆ ที่ปรากฏว่ามีจำนวนนิสิตและนักศึกษาเข้ามาเรียนในคณะนี้มากที่สุด

ทั้งหมดนี้คือการสรุปสภาพปัจจุบันของคณะสังคมศาสตร์ มศว บางแสน ซึ่งถึงจะมีอายุครบ
1 ปีมาแล้ว

ต่อจากนี้ผู้เขียนขอเล่าถึงอนาคต (ความฝันซึ่งอาจจะเป็นความจริง) ของคณะสังคมศาสตร์
มศว บางแสน ซึ่งพวกเราทั้งหลายในคณะได้ช่วยกันฝันเมื่อคราวทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัยเมื่อเดือน
ที่แล้ว (ตุลาคม 2518)

ผู้เขียนขอเรียนให้ท่านผู้อ่านทราบว่า ต่อไปคณะของเราจะผลิตบัณฑิตปริญญาตรีของคณะเอง
ซึ่งบัณฑิตเหล่านี้เมื่อเรียนสำเร็จครบตามหลักสูตรแล้ว จะได้รับปริญญาตรีต่าง ๆ ดังนี้คือ

ปริญญาศิลปศาสตร์บัณฑิต (ศศ.บ)

ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ. เช่น เรียนจบในวิชาเอกภูมิศาสตร์ เป็นต้น)

ผู้เขียนจะขอเขียนเรื่องอนาคตของคณะสังคมศาสตร์ตามหัวข้อต่อไป เพื่อให้ผู้อ่านจะได้เข้าใจ
ง่าย ๆ และไม่เกิดความสับสนต่อไปคือ (ใช้หัวข้อตามแผนพัฒนามหาวิทยาลัย)

1. การรับนิสิตระดับปริญญาตรี
2. บุคลากร

3. อาคารและสิ่งก่อสร้าง
4. งบประมาณ
5. การผลิตบัณฑิตของคณะ

1. การรับนิสิตระดับปริญญาตรีของคณะสังคมศาสตร์

ปีการศึกษา

รับเข้า	2519	2520	2521	2522	2523	2524
ชั้นปีที่ 1	60	80	100	120	140	160

2. บุคลากร

จำนวนทั้งหมด

	2519	2520	2521	2522	2523	2524
--	------	------	------	------	------	------

2.1 คณาจารย์ประจำ

ปริญญาเอก	—	1	3	6	7	8
ปริญญาโท	18	22	25	28	35	43
ประกาศนียบัตรชั้นสูง	—	—	—	—	—	—
ปริญญาตรี	4	4	4	4	4	4
รวม	22	27	32	38	46	55

2.2 คณาจารย์พิเศษ

ปริญญาเอก	1	2	2	2	2	2
ปริญญาโท	—	1	2	2	2	3
ประกาศนียบัตรชั้นสูง	—	—	1	2	3	4
ปริญญาตรี	—	—	1	2	3	4
รวม	1	3	6	8	10	12

2.3 เจ้าหน้าที่ธุรการ

รวมทั้งหมด	23	36	45	54	66	79
------------	----	----	----	----	----	----

3. อาคารและสิ่งก่อสร้าง :

ในเรื่องนี้พวกเราได้ปรึกษากันแล้วว่าเนื่องจากคณะของเราจะต้องรับนิสิตของคณะเองต่อไปทุกปี และทางคณะเองก็ต้องช่วยสอนวิชาพื้นฐานให้กับคณะอื่นๆ ด้วยเช่นคณะศึกษาศาสตร์, คณะ

มนุษยศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ นิสิตเหล่านี้จะต้องมาใช้ตึกของคณะ ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นต้องมีอาคารเรียนเพิ่มเติมอีกอย่างน้อยภายในระยะ 5 ปี ควรจะต้องมีตึกของคณะเพิ่มขึ้นอีก 3 ตึก ทั้งนี้จึงจะเห็นว่าคณะของเราจะต้องขอสร้างตึกเรียนตลอดระยะเวลา 5 ปี ข้างหน้าดังนี้ :

พ.ศ. 2520 - ตึกเรียน 1 ตึกราคาค่าก่อสร้างประมาณ 4 ล้านบาท

พ.ศ. 2522 - ตึกเรียน 1 ตึกราคาค่าก่อสร้างประมาณ 4.5 ล้านบาท

พ.ศ. 2524 - ตึกเรียน 1 ตึกราคาค่าก่อสร้างประมาณ 6 ล้านบาท

ฉะนั้นถ้ารวมทั้งตึกเก่าที่มีอยู่ในขณะนั้นกระทั่งถึง พ.ศ. 2524 คณะสังคมศาสตร์จะมีตึกเรียนของคณะรวมทั้งสิ้น 4 ตึกด้วยกัน ในตอนนั้นคงจะเป็นคณะที่ใหญ่พอคู่ทีเดียว

4. ในด้านงบประมาณของคณะ

พวกเราได้ช่วยกันคิดในเรื่องนี้ว่า เนื่องจากเราจะขยายการรับนิสิตของคณะเพิ่มขึ้นทุกปี และอีกประการหนึ่งจะต้องซื้ออุปกรณ์วัสดุต่างๆมากมายเพื่อช่วยในการสอนให้ได้ผลดียิ่งขึ้น ฉะนั้นจึงได้กะงบประมาณคร่าวๆ ที่จำเป็นต้องใช้แต่ละปีดังนี้

พ.ศ. 2520 กำหนดจะขอตั้งงบประมาณไว้ประมาณ 6 ล้านบาท (ทั้งนี้รวมทั้งค่าก่อสร้างตึกเรียนแล้ว)

พ.ศ. 2521 ,, ,, ,, 1 ล้านบาท

พ.ศ. 2522 ,, ,, ,, 7 ล้านบาท

พ.ศ. 2523 ,, ,, ,, 2 ล้านบาท

พ.ศ. 2524 ,, ,, ,, 9 ล้านบาท

5. สำหรับในด้านการผลิตบัณฑิตของคณะนั้น คาดว่าจะผลิตบัณฑิตรุ่นแรกของคณะราวๆ

พ.ศ. 2522 หรืออาจจะเป็น 2523 ถ้าหากเราสามารถรับนิสิตรุ่นแรกในปีการศึกษา 2519 นิสิตรุ่นนี้จะจบในปี พ.ศ. 2522 ถ้าเราเริ่มในปี 2520 นิสิตรุ่นนี้ก็จะจบในปี พ.ศ. 2523 และหลังจากนั้นจะมีนิสิตที่สำเร็จจากคณะนี้ต่อไปทุก ๆ ปี

ทั้งหมดนี้เป็นสิ่งที่พวกเราช่วยกันคิดช่วยกันสน ซึ่งไม่ว่าจะว่าความฝันจะเป็นความจริงสักเปอร์เซ็นต์สักกี่เปอร์เซ็นต์ 50% ก็ยังดี อย่างน้อยก็เป็นทางเลือกหนึ่งสำหรับคนที่มาหาหน้าหน้าบริหารต่อไปภายหน้า ผู้เขียนต้องขอบพระคุณทางมหาวิทยาลัยอย่างมากที่เมื่อได้มอบหมายให้คณะ ได้ริเริ่มทำ โครงการ พัฒนา มหาวิทยาลัย เสนอเมื่อก่อนบวชกาล จึงเป็นโอกาสให้เขียนได้ใช้โครงการนี้เป็นแนวทาง ในการเขียนบทความ นี้ ฉะนั้นแล้วจึงจะไม่ห่อไรให้กับท่านนายกสโมสร ฯ เป็นแน่ และผู้เขียนต้องขออภัยจากท่านผู้อำนวยการเป็นอย่างมาก เพราะอาจจะส่งขาดตกบกพร่อง ตลอดจนขาดรายละเอียดต่างๆ ถ้าเป็นซึ่งผู้เขียนเองนึกไม่ออก ฉะนั้นจึงขอให้ท่านผู้อ่านได้โปรดอภัยให้กับผู้เขียนมา ณ ที่นี้ด้วย

มนุษยศาสตร์ บางแสน : ความฝันอันสูงส่ง

รศ. กระแสร์ มาลาการณัฏ

เรากำลังฝัน.....

ฝันว่าใน 5 ปีข้างหน้าเราจะได้เห็นภาพอีกภาพหนึ่งซึ่งแปลกกว่าภาพทั้งหลายที่ปวงที่เคยเห็นกันมาใน มศว บางแสน ของเรา

ฝันว่าใน พ.ศ. 2523 บัณฑิตคณะมนุษยศาสตร์ ในวันหนึ่ง-วันไหนก็ไม่รู้ ก็ในฝันนี้เรา--ขึ้นไปรับพระราชทานปริญญาบัตร ศศ.บ. จากพระหัตถ์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่บางแสน
ตัวเอง

ฝันว่าบัณฑิตเหล่านั้นมีจำนวน 40 คน เป็นพวกภาษาตะวันออก (ไทย) เสีย 20 และภาษาตะวันตก (อังกฤษ) เสียอีก 20 แบ่งเป็นหญิงชายเท่า ๆ กัน เพราะสตรีก็มีสิทธิเท่าบุรุษแล้วในตอนนั้น แต่ถ้าวสตรีมากกว่าบุรุษ เราผู้เป็นบุรุษก็จึงเฉยเสีย สบายกว่า ฝันเพราะเชื่อว่าเรา (บุรุษ) เคยทำบาปไว้มากแล้วนั่นเอง

ฝันว่าบัณฑิตเหล่านั้นเห็นแถวออกมาจากอาคารของคณะมนุษยศาสตร์ด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใสขึ้นบานอย่างยิ่ง เพราะตอนนั้นเรามีอาคารของเราแล้ว เป็นอาคาร 2 หลังติดกัน ที่ว่า 2 หลังเพราะหลังหนึ่งเป็นอาคารสองชั้นเดียว รูปร่างแปลกและงามตานัก เพราะเป็นอาคาร "ศูนย์ศิลปะ โบราณวัตถุ และวัฒนธรรมชาวบ้านภาคตะวันออก" ติดกันนั้นเป็นอาคาร 4 ชั้น รูปร่างสวยเช่นกัน เป็นอาคารเรียนของคณะมนุษยศาสตร์ มีทั้งห้องสมุด ห้องสมุดเสียง ห้องวิจัย ห้องดนตรี ฯลฯ

ฝันว่า.....

เราตนชน ยังเสียดายความฝันไม่หาย ก็พอดีสาราณเณกรของหนังสือพระลัทธิครบรอบ 20 ปี ของสถาบันแห่งนี้ คือ บางแสน ไม่ว่าจะ เป็น วศ. หรือ มศว ก็ตามมาขอเรื่อง เราเล่าความฝันให้ เขาฟัง เขาก็ตื่นเตล็ด เราจึงต้องเล่าความฝันนั้นอีกครั้งหนึ่งโดยละเอียดเท่าที่จะละเอียดได้ ซึ่งก็คง ไม่ละเอียดดังนี้ :

แต่ก่อนสมัยยังมีวิทยาลัยวิชาการศึกษา (จำเป็นต้องวงเล็บว่า บางแสน) เราก็มีแขนงวิชา มนุษยศาสตร์อยู่แล้ว หากอยู่ใน คณะมนุษยธรรมศึกษาและสังคมศาสตร์ (ซึ่งผู้ใหญ่อ่านหนึ่งเคยถามว่า อ้อ ตึกมนุษย แล้วตึกสัตว์อยู่ไหน ปราบกฎว่าเราไม่เข้า บังเอิญต่อล้อต่อเถียงกับท่านไม่ได้ เสียด้วย ถ้าเป็นเดี่ยวนักหน้า) ความคิดที่จะแยกคณะออกไปเป็นคณะต่างๆ สมบูรณ์แบบ แบบ มหาวิทยาลัย ก็คงมีขึ้นหลายปีติดต่อกันมาแล้ว ครั้นต่อมาเราก็ได้เป็น มศว แม้จะเป็น มศว บางแสน เราก็แยกคณะเป็นคณะมนุษยศาสตร์ทันทีตามกฎหมาย แต่ในทางปฏิบัติแล้วเรายังไม่เคลื่อนไหวอะไร ก็ต้องขออนุมัติหลักสูตรที่จะเป็นของคณะมนุษยศาสตร์เสียก่อนจากทบวงมหาวิทยาลัยแห่งรัฐ ต่อมาในเดือนพฤษภาคม 2518 คือปีนี้เอง ทบวงฯ จึงอนุมัติให้ใช้ได้ในปีหน้า หมายความว่าเราอาจเปิดคณะขึ้นได้โดยสมบูรณ์ขึ้น มีนิติของตนเองแล้ว เพราะในขณะนี้เรามีแทนนิติคณะ-ศึกษาศาสตร์เท่านั้น ทั้งนี้ถ้าเราพร้อม ปัจจุบันนี้เราคิดว่าเราพร้อม แต่ก็ยังไม่แน่นัก คณะติของมนุษยศาสตร์เพิ่งเลือกกันเมื่อตุลาคมนี้เอง ได้ ดร. ปรีชา ธรรมมา มศว ประสานมิตร ที่่อนเข้าเปิดเป็นคณะมนุษยศาสตร์ก็จริงอยู่ แต่ผู้รับผิดชอบงานก็อาจเป็นรองคณะติไป ส่วนหัวหน้าแผนกวิชาต่างๆ ก็คงเป็นหัวหน้าภาควิชาไปตามระเบียบ

พอแยกเป็นคณะแล้ว คณะมนุษยศาสตร์ของเราจะมีภาควิชาต่างๆ ครบ เหมือนประสาน-มิตร ชาติอยู่แต่การเปิดวิชาเอกในบางภาคเท่านั้น เราจะมี

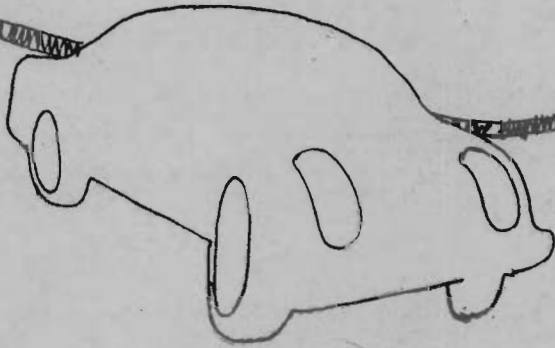
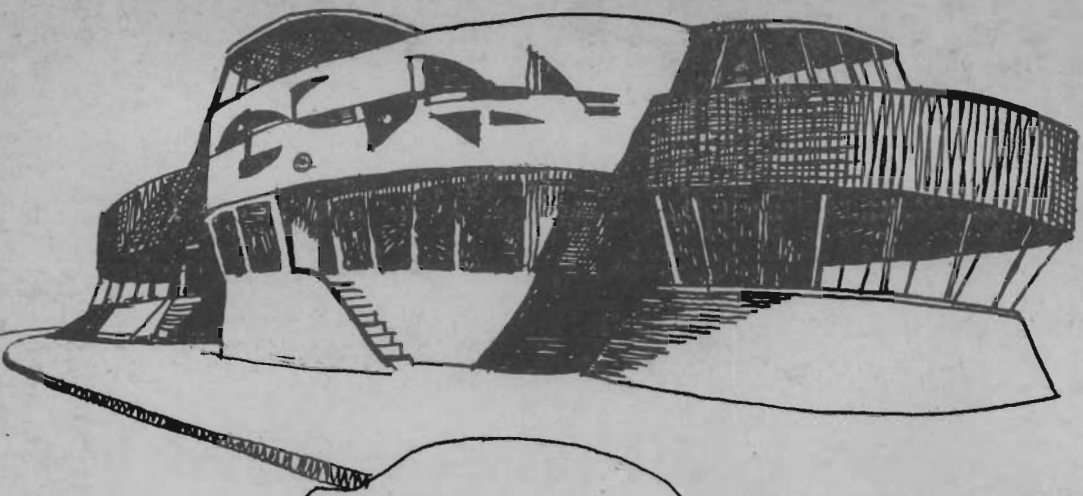
1. ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก
2. ภาควิชาภาษาตะวันตก
3. ภาควิชาภาษาศาสตร์
4. ภาควิชาศิลปะและวัฒนธรรม
5. ภาควิชาตุรียางคศาสตร์
6. ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ และ
7. สำนักงานเลขานุการคณะ

ในปีการศึกษา 2519 นั้นเราคิดว่าจะเปิดรับนิสิตของตนเองได้ 40 คน วิชาเอกที่เปิดได้ ก็มีแต่ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ วิชาโทในคณะจะเปิดภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ศิลปะ และอาจจะมีภาษาฝรั่งเศส ภาษาศาสตร์ และดุริยางคศาสตร์ แต่ในขณะ นิสิตมนุษยศาสตร์ย่อมเรียนวิชาเอกโทไม่ได้ยู่ดีเพราะเป็นปีแรก ผู้ที่จะเรียนได้ก็คือนิสิตศึกษาศาสตร์นั่นเองก็ต้องยอม ศึกษาศาสตร์เป็นพี่ใหญ่เสียด้วย และถ้าไม่มีศึกษาศาสตร์เราก็จะมีมนุษยศาสตร์ไม่ได้เลย

สรุปว่า เราคิดว่าจะเปิดรับนิสิตปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์ชั้นละ ที่นี้ก็ต่อถามว่า รับใคร ? หรือ สร้างใคร ? เราเปิดรับผู้สอบผ่าน มศ. 5 หรือเทียบเท่า โดยผ่านทางทบวงฯ และเราก็ต้องให้บริการการสอนแก่นิสิตของคณะอื่นๆ ที่ต้องเรียนวิชาบังคับในคณะเราด้วย คำถามต่อไปคือ สร้างอะไร ? ก็สร้างบัณฑิต ศศ.บ., และอาจ วท.บ. (จิตวิทยา) ถ้าเปิด ซึ่งคงอีกหลายปี คำถามที่ 3 ก็คือ สร้างไปทำไม ? ก็เพื่อผลิตบัณฑิตผู้ทรงคุณความรู้ ความสามารถ และมีทัศนคติอันดีต่องาน เพื่อออกไปรับใช้สังคม ชาติ และโลก นี่เป็นการตอบอย่างสบายใจ เพราะกว้างขวางดี จึงคงจะถูก คำถามที่ 4 คือ สร้างที่ไหน ? ที่คณะมนุษยศาสตร์ มศว บางแสน คำถามสุดท้ายคือ สร้างเมื่อไหร่ ? ก็เริ่มในปี 2519 นี้เอง

นั่นเป็นคำถามคำตอบเรื่องที่เรายากรู้กัน แต่เป็นແກ່กว้างๆ ถ้าจะให้ละเอียดก็ต้องผันอย่างว่า ขณะนั้นศึกษาศาสตร์มีแล้ว และเป็นตึกที่มีอายุเกิน 10 วัต. หรือ มศว บางแสน คือ 21 ปี ตึกนั้นคือตึกเรียนของวิทยาลัยบางแสนเต็มนั่นเอง

ขอย้อนไปพูดเรื่องผันๆ อีกที เราผันว่าเรามีศูนย์ศิลปะ โบราณวัตถุ และวัฒนธรรมที่หน้าบ้านภาคตะวันออก เป็นอาคารเอกเทศแม้จะติดกันอยู่กับตึกเรียนของคณะ บางแสน (และเคยมีมาแล้ว) อาจจะหัวเราะ นึกว่าภาคตะวันออกจะมีอะไร ตรงกันข้าม ภาคตะวันออกมีโบราณสถานและวัตถุมากทีเดียว โดยเฉพาะศิลปะก่อนขอม เช่นที่เมืองพระรถ พนสนนิคม ในชลบุรีเอง และเมืองมโหสถ เมืองโบราณที่อรุณประเทศ โบราณศรีมหาโพธิ โศภบีป เหล่านี้ในปราจีนบุรี และตามวัดเก่าๆ ในจันทบุรี เป็นต้น เมื่อเป็นดังนั้น ในฐานะที่เป็นท่านมหา ในเมื่อยังไม่มีพิพิธภัณฑ์ศิลปะภาคตะวันออก เราก็ต้องทำไปสุดความสามารถ โดยมุ่งให้เป็นไปเพื่อการศึกษาเพื่อไทยคดีศึกษา ทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย อาคารหลังนี้ผมได้มีแต่แค่นั้น หากยังมีการแสดงวัฒนธรรมชาวบ้านอันหาได้ไม่ถ้อยนักแล้วด้วย ติดกับอาคารหลังนี้เลยก็คืออาคารใหญ่หรืออาคารแม่ คืออาคารเรียน รูปลักษณ์ของอาคารทั้งสองจะงามสักแค่ไหนเชิญท่านครูรูปสค์แท้ๆ ฝีมืออาจารย์สุชาติ เกาทอง (ศ.บ. จิตรกรรม) ซึ่งเราถือว่าเป็นโชคดีของเราที่ได้อาจารย์ผู้นี้มาอยู่กับเราด้วย

ปัญหาต่อไปที่อาจจะเกิดขึ้นกับท่านผู้อ่านก็คือว่า ถ้ามีอาคารสวยงามและใหญ่โตขนาดนั้นแล้ว จะมีใครสักกี่คนที่จะสอนจะเรียนจะอยู่ที่นั่น? เอาในขณะนั้นก่อน คณะมนุษยศาสตร์มีรายชื่ออาจารย์ ตามบัญชีที่ 38 คน แต่ไปทำงานอยู่ที่สำนักงานรองอธิการบดีเสีย 4 ที่เหลือก็แบ่งแยกกันไปอยู่ตาม ศึกษากต่าง ๆ ที่อยู่ที่ศึกษามนุษยศาสตร์จริงๆ นั้นยังมีน้อย รู้สึกว่าพวกเรากำลังคอย คอยว่าเมื่อไรตึกใหม่ ของคณะฯ เสร็จก็จะได้ย้ายไปอยู่พร้อมหน้าพร้อมตากันเสียที ในปี 3219 ก็คงจะเป็นเช่นนี้อยู่กระมัง ในแง่ของนิสิตมนุษยศาสตร์ ปี 2519 ก็อย่างที่เล่าแล้ว คือจะมี 40 จากนั้นไปแต่ละปีก็จะมีเพิ่มขึ้น เป็น 360 ในปี 2523 ที่มีบัณฑิตรุ่นที่ 1 ดังที่ได้ผ่านมาแล้วในตอนต้น และจะเป็น 360 ในปี 2524 อันเป็นปีสุดท้ายของโครงการพัฒนามหาวิทยาลัยระยะที่ 4 ส่วนอาจารย์ก็คงจะเพิ่มขึ้นไปตามลำดับ อาจได้ถึง 66 คนในปี 2524 นั้น แต่ถึงอย่างไรเราก็ยังไม่เหงา ตรงกันข้าม จะมีนิสิตคณะอื่นมา เรียนวิชาบังคับในคณะนี้ตั้งแต่เป็นหน้าเป็นต้นไป ก็เหมือนกับที่เป็นอยู่เดี๋ยวนี้ สรุปล่อย่ออีกครึ่งก็ว่า ถ้าคิดสัดส่วนของอาจารย์ต่อนิสิตทั้งหมดทุกคณะที่ต้องสอนแล้ว ก็จะเป็น 1 : 17 ซึ่งจะสูงกว่าที่ ทบวงฯ กำหนดไว้ ว่ามนุษยศาสตร์นั้นสัดส่วนอาจารย์ : นิสิต (ไม่ควรจะต่ำกว่า) = 1 : 17 ที่นี้ ผู้อ่านอาจเกิดข้องใจขึ้นมาว่าแล้วจะมีผู้คนถึงขนาดนั้นหรือ ใครจะมาอยู่ ถ้าจะพูดในแง่ของอาจารย์ ก็ตอบได้ว่า สบายมาก ยิ่งเดี๋ยวนี้อีกมีคนติดต่อขอย้ายขอสมัครมาอยู่ที่นี้แทบทุกวัน ที่เราห่วงก็คือ คุณภาพเท่านั้น เพราะฉะนั้น 66 คนก็จึงควรเป็นไปได้ในปี 2524 ถ้าเรามีอัตรากำลังให้เขาได้ ส่วนด้านนิสิตนั้น อย่าได้นึกประหลาดใจเลย ในภาคตะวันออกนี้มีนักเรียนที่สนใจในด้านมนุษย- ศาสตร์อยู่มากมาย ในการคัดเลือกที่ทบวงฯ จัดในปี 2519 นั้น คงมีคนเลือกเป็นแน่ ได้เท่าไร? เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ซึ่งก็คงไม่หนักที่เราด้วยกัน ในชั้นแรกคงจะมีคน "หลง" เข้ามาบ้าง แต่ละคนอาจ จะว่าเหว่ แหวตาอ้างอ้าง รับรองได้ว่าไม่เท่าไร ไม่อยากจากบางแสนด้วยซ้ำไป ก็เหมือนพวก เราๆ นั้นแหละ !

เราทุกคนถึงสถานที่ในฝัน ซึ่งจะอยู่ตรงไหนใน มศว ของเรานั้นยังไม่ทราบ ที่ไหนก็ที่นั่น ไม่สำคัญอันใด แต่เรายังไม่ได้พูดถึงโครงการต่างๆ ในการทำงานที่นอกเหนือไปจากการสอนเลย นอกไปจากศูนย์ศิลปะฯ ซึ่งกำลังวิ่งเข้าโค้งในตอนนั้นแล้ว โครงการอื่นๆ ของเราก็มี เช่น โครงการเผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรมไทย โดยภาควิชาและชุมนุมนิสิตทางดนตรีไทย นาฏศิลป์ และภาษาไทย จะช่วยกันเผยแพร่ชื่อเสียงของเราและเผยแพร่ศิลปะวัฒนธรรมของไทยออกไปสู่ จังหวัดต่างๆ อันก่อนข้างจะแห้งแล้งในเรื่องเหล่านี้ อย่างในเดือนธันวาคม 2518 นี้ ชุมนุมดนตรี- ไทยก็ออกไปเผยแพร่ดนตรีและจิตรกรรม นาฏศิลป์ เป็นครั้งที่ 2 ที่นครสวรรค์ ลำปาง (ทาง

โทรทัศน์) และอุตรดิตถ์ นอนไปจากไปชุมนุมมหารมณคนตรีไทยที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในการ
นี้อาจารย์ชฎิล นักดนตรี ได้แต่งเพลงไทยชื่อ โหมมศรีนครินทร์ บางแสน ซึ่งนิตติเราจะแสดงให้
 ฟังกันด้วยความภูมิใจใหญ่หลวง และอาจารย์อนุชา กังวาล ก็ประติษฐ์ทำรำของ ระบำข้าวหลาม
 หนองมน อันชวนบันเทิงเป็นที่ยิ่งให้ชมด้วย นี่เป็นโครงการที่เราจะทำกันทุกปี อาจถึงปีละ 2 ครั้ง
 ทีไม่ตี ซึ่งคงจะตี เราก็อาจไปเผยแพร่ในประเทศเพื่อนบ้านด้วยก็ได้ นอกจากนี้แล้วเราก็ยังมี
 โครงการอื่นๆ คือ โครงการฝึกหัดในหมู่ชุมชน อันจะเป็นการให้บริการแก่สังคมได้ดียิ่งอีกทาง
 หนึ่ง โครงการวิจัยภาษาและวัฒนธรรมของภาคตะวันออกเฉียงใต้ อันน่าสนใจมา โครงการตำราของ
 คณะ ซึ่งถ้าทำได้ก็หมายความว่าเราจะมีตำราผลิตออกมาอย่างน้อยปีละ 2 เล่ม โครงการห้องสมุด
 เสี่ยง ซึ่งจะเปิดเป็นห้องปฏิบัติการขยายจากที่มีอยู่ 5 แห่งและจะให้บริการแก่ทุกภาษาที่เปิดสอนใน
 มหาวิทยาลัยและแก่นิสิตทุกคนที่อยากเข้ามาปฏิบัติ ทั้งนี้ต้องเป็นในกรณีที่มีคูหาว่าง ซึ่งทำให้
 โครงการนี้น่าทึ่งเป็นอย่างยิ่ง โครงการระยะสั้นที่จะทำในปี 2519 ก็คือการสำรวจความต้องการ
 บรรณารักษ์ในเมืองไทย ฯลฯ

โครงการเหล่านี้เป็นโครงการในฝัน แต่เป็นฝันที่รับรองว่าเป็นจริงได้ เพียงแต่ขอให้ผู้มี
 อำนาจเข้าใจ ยอมรับ และหย่อนเงินมาให้บ้างพอให้ดำเนินการไปได้ เพราะเราก็รู้กันอยู่ดีว่า ความ
 กิจความอ่านนั้นพอมักน้อยอยู่ดอก แต่ถ้าไม่มีเงินเสียอย่างมันก็ไม่สบายไปเสียแปดอย่าง กำลังใจใน
 การทำงานก็จะน้อยลง ๆ ความรู้สึกเชิงก็จะมากขึ้น ๆ ผลสุดท้ายถ้าไม่มีอะไรเกิดขึ้นก็จะมีเหตุการณ์

อะไรที่ไม่คาดเกิดขึ้นจนได้นั้นแหละ นี่เป็นการพูดโดยทั่วไปไม่ว่าอะไรทั้งสิ้น โครงการต่างๆ ของเรานั้น รวมทั้งการสร้างบัณฑิตทางภาษาศาสตร์ การสร้างสำนักงานคณะ การสร้างห้องสมุด เฉพาะ และห้องวิจัยของคณะ ฯลฯ รวมทั้งหมดแล้ว เราของงบประมาณไปถ้าดูหายๆ แล้วออก จะมาก ประมาณ 11 ล้านบาท หนีอาคารและเงินเดือนที่จะได้ตามอัตรากำลังที่เราผันในอนาคตก็ รวมทั้งหมดแล้ว เกือบ 35 ล้านบาท ขอย้ำได้ตกใจไปเลย ในจำนวนนั้นประมาณ 2/3 เป็นเงิน เดือนและค่าก่อสร้างอาคาร !

เท่าที่เล่ามานี้เป็นความฝันของคนกลุ่มหนึ่ง ซึ่งว่าโดยจำนวนแล้วก็ไม่เล็กไม่ใหญ่ในบางแสน เพราะเราเลือกกลุ่มอาจารย์ของคณะมนุษยศาสตร์ มศว บางแสน เราทราบว่าความฝันนั้นเป็นจริง ได้ แต่อาจจะช้าหน่อย และจะมาถึงเล็กกะน้อย ไม่ได้สำเร็จรูปทันที เราทราบด้วยว่าในฝันของ เรานั้น โครงการแต่ละโครงการที่วาดไว้มันอาจจะไม่สวยหรูเหมือนที่ฝันไว้ในตอนแรก หากแต่ถ้า ถ้ามานะพยายาม ถ้ามีน้ำใจหรือสปิริต ถ้ามีขวัญดีเยี่ยม อุปสรรคซึ่งต้องมีแน่ๆ ในการทำงานนั้น เราก็คงจะสามารถฝ่าข้ามไปได้จนบรรลุถึงจุดหมายปลายทางของเรา คือการสร้างคนขนาดบัณฑิต ให้เป็นมนุษย์ขนาดบัณฑิต ให้สามารถรับใช้สังคมทั้งแคบและกว้าง คือกินความไปถึงชาติและโลก ให้ดีที่สุดเท่าที่จะดีได้ในวิชาการทางมนุษยศาสตร์

เราไม่อาจเอื้อมพูดว่านี่คือความฝันอันสูงสุด นั้นเกินไป แต่เราคิดว่านี่คือความฝันอันสูงส่ง และเป็นความฝันที่สามารถกลายเป็นจริงได้เหลือเกิน

อย่าอ้างเลยว่ามีผลิตบัณฑิตกันไปทำไมนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเราก็มีอยู่แล้ว จงเพียงเถิด ว่าถ้าผลิตให้ดีแล้วผลิตเข้าไปเถิด และสถาบันเหล่านี้ก็ยังมีจำนวนไม่มากเกินไปเลยเมื่อเทียบกับ จำนวนพลเมือง และข้อที่เราจะพูดได้เต็มที่ก็คือว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีสถาบันเช่นนี้บ้างหรือไม่ ถ้ายัง ไม่มีก็จงเพิ่มกำลังให้เต็มที่ ให้เห็นกันชัดแจ้งไปเลยที่เราทำได้แค่ไหนและอย่างไร

เราผิดหรือที่จะฝัน ?

เราผิดหรือที่จะฝันถึงสิ่งซึ่งอยู่แค่เอื้อม..... ใกล้ๆ นี้เอง ?

ผู้เขียนเองมีส่วนเสียอยู่อย่างหนึ่ง คือถ้าไม่เหมือนฝันแล้วก็มักจะเฉยเลย ไม่สนอีกต่อไป แต่คราวนี้ผู้เขียนว่าจะฝันอีกครั้ง และถึงยังไม่ได้ในขณะนั้นก็ยังไม่ฝัน ยังสน ไม่เสื่อมคลาย เพื่อน ร่วมฝันของผู้เขียนก็ร่วมใจกันฝันแบบเดียวกัน สนแบบเดียวกัน ที่นี้เราฝันจริง ไม่ได้ฝันเล่นๆ ฝันๆ อีกต่อไป

ขอให้พวกเราที่อ่านบทความเรื่องฝันนี้ ช่วยทางกำลังใจ หรือกำลังทรัพย์ด้วยก็ได้ เราจะ ไม่รังเกียจเลย ขอจงช่วยกันภาวนาให้ฝันนั้นได้เป็นจริงดังที่ฝัน เทอญ ฯ

ปัจจุบัน - อนาคต คณะวิทยาศาสตร์

ดร. บุญเอิญ มลินทสูต

วิทยาลัยวิชาการศึกษาได้อยู่ในสภาพพร้อมที่จะดำเนินงานในรูปของมหาวิทยาลัยได้ทันที ดังนั้น
ในระยะเริ่มต้นหลังจากที่ได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นมหาวิทยาลัย จึงต้องใช้เวลาเตรียมเพื่อการขยาย-
งานเสียก่อน แต่ในขณะเดียวกันก็ดำเนินการสอนตามหลักสูตรเดิมไปด้วย

คณะวิทยาศาสตร์ มศว บางแสน ในระยะปัจจุบัน จึงมีสภาพคล้ายกับที่เคยเป็นมา คือทำหน้าที่
บริการ การเรียนการสอน ตามหลักสูตร กศ.บ. เท่านั้นแต่ก็ได้วางแผนพร้อมที่จะเปิดการสอนหลักสูตร
วท.บ. ตั้งแต่ปีการศึกษา 2519 เป็นต้นไป

ในขณะนี้เรามีอาจารย์ทั้งอัตราประจำ และอัตราจ้างรวมกันทั้งหมด 55 ท่านจำแนกออกเป็น
วุฒิปริญญาเอก : โท : ทรี ได้ในอัตราส่วน 1 : 11 : 6 โดยประมาณ (ตารางที่ 1)
กำลังที่เรามีอยู่นี้จะเป็นกำลังสำคัญที่เราจะเริ่มบุกเบิกงานใหม่ในปีต่อไป และแน่นอนกำลังของเรา
จะต้องได้รับการปรับปรุงทั้งในด้านคุณภาพ และปริมาณให้ดียิ่งขึ้นเป็นลำดับ

อันที่จริงภาระที่เรารับผิดชอบอยู่ขณะนี้ก็มีมากพอสมควร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
บางแสน มีจำนวนนิสิต และนักศึกษารวมทั้งสิ้นในปีการศึกษานี้ 3920 คน ในจำนวนนี้มีผู้ที่
เลือกวิชาการด้านวิทยาศาสตร์เป็นวิชาเอกอยู่ถึง 1378 คน วิชาเอกอะไร มีจำนวนเท่าไร คงดูได้
จากตารางที่ 2 ตัวเลขสถิติที่รวบรวมมาให้ดูนี้ยังไม่ค่อยสมบูรณ์ทีเดียวนัก เพราะยังมีได้ตัวเลข
จำนวน จากนิสิตชั้นปีที่ 2 ซึ่งทดลองเรียนวิชาเอกแล้ว ซึ่งก็มีอีกไม่น้อยและยังมีได้นับรวมเอาผู้ที่
เลือกวิชาสาขาวิทยาศาสตร์เป็นวิชาโท ซึ่งก็เป็นงานรับผิดชอบของเราโดยตรง เข้าไปอีกด้วย
อย่างไรก็ตามก็คงจะทำให้เรามองเห็นลักษณะงานในปัจจุบันได้บ้าง

อนาคตเป็นสิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น แต่ก็พอจะเล่าให้ฟังได้บ้างว่าอะไรจะเกิดขึ้น

เมื่อเดือนตุลาคมที่ผ่านมา มหาวิทยาลัยได้จัดสัมมนาอาจารย์ เพื่อทบทวนหลักสูตรต่าง ๆ
รวมทั้งหลักสูตรของคณะวิทยาศาสตร์ และได้เปิดโอกาสให้ที่ประชุม เสนอแนะ ข้อคิดเห็น ต่อ

ตารางที่ 1

อัตรากำลังของคณาจารย์มหาวิทยาลัย มศว บางแผน พ.ศ. 2518 จำแนกตามวุฒิ

ภาควิชา	ปริญญาเอก	กำลังศึกษาต่อ ระดับปริญญาเอก	ปริญญาโท	กำลังศึกษาต่อ ระดับปริญญาโท	ปริญญาตรี	รวม
คณิตศาสตร์	—	1	6	2	1	10
คหกรรมศาสตร์	—	—	2	1	3	6
เคมี	—	—	8	—	1	9
ชีววิทยา	2	—	9	2	4	17
ฟิสิกส์	1	—	7	3	—	11
วิทยาศาสตร์ทั่วไป	—	—	1	—	1	2
รวม	3	1	33	8	10	55

ตารางที่ 2

จำนวนนิสิตและนักศึกษา ระดับปริญญาตรี (กศบ.) จำนวนตามวิชาเอกสายวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ ปีการศึกษา 2518

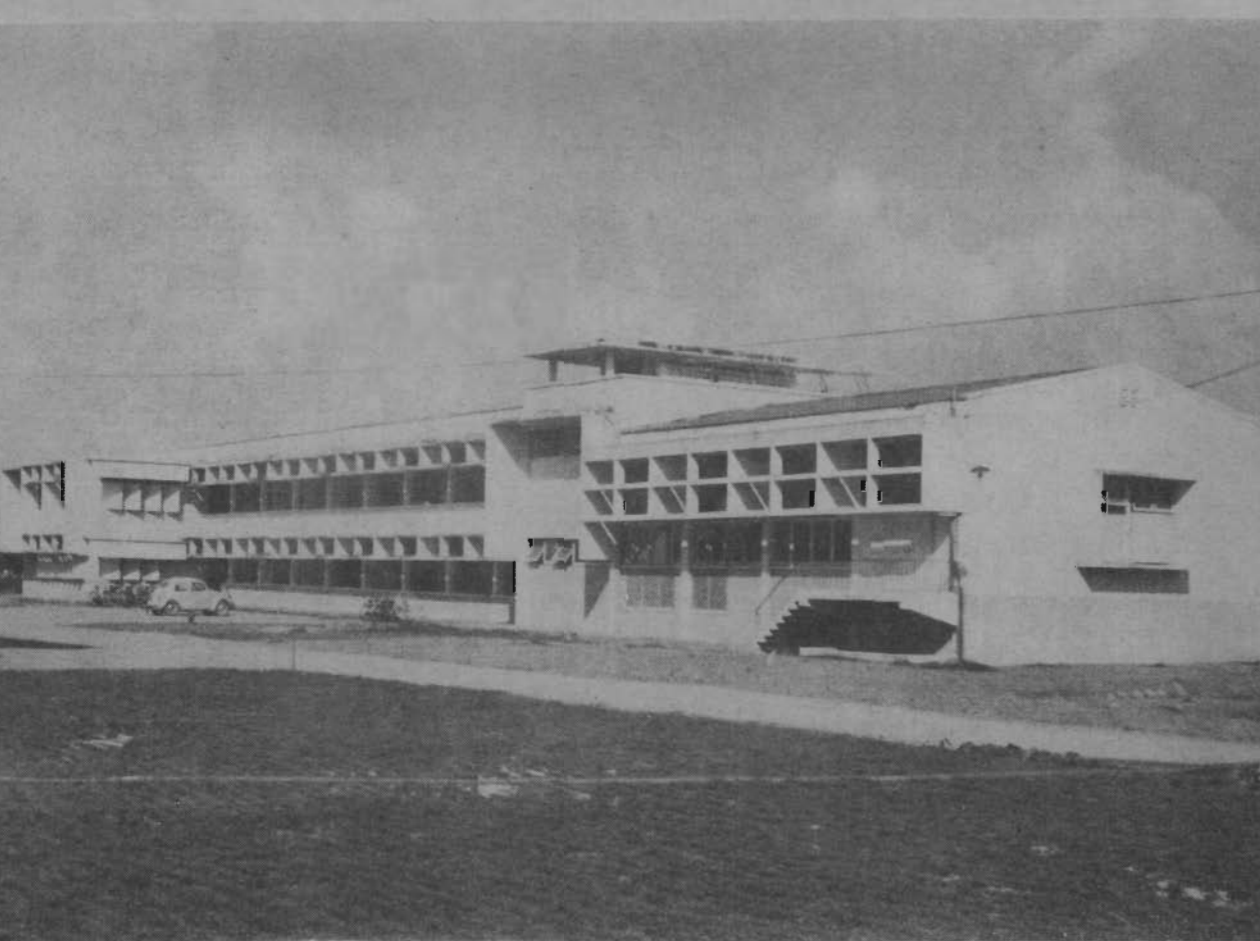
วิชาเอก	นิสิตชั้นที่ 1	นิสิตชั้นที่ 2	นิสิตชั้นที่ 3	นิสิตชั้นที่ 4	นักศึกษาระดับโทภาค	นักศึกษาระดับโทภาค	รวม
คณิตศาสตร์			49	70	47	120	286
เคมี			42	29	48	159	278
ชีววิทยา			51	39	106	170	368
ฟิสิกส์			36	22	47	76	183
วิทยาศาสตร์			19	-	51	111	181
วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์			-	-	-	82	82
รวม			197	160	301	720	1378
จำนวนทั้งหมด	267	260	479	358	682	1674	3920

มหาวิทยาลัย ที่ประชุมกลุ่มคณะวิทยาศาสตร์ได้เสนอแนะให้มหาวิทยาลัยกำหนดนโยบายที่แน่นอนว่า มหาวิทยาลัยจะเปิดสอนหลักสูตร วท.บ. ที่ไหนบ้าง และเมื่อใด ทั้งนี้เนื่องจากที่ประชุมไม่ทราบหลักเกณฑ์และแนวนโยบายของมหาวิทยาลัยว่ามีอยู่อย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการเปิดคณะวิชาเดียวกัน หลายๆ แห่งพร้อมๆ กัน หรือในเวลาใกล้เคียงกัน อย่างไรก็ตามเนื่องจากมหาวิทยาลัยยังไม่มีความนโยบายที่แน่นอน ผู้แทนจากสาขาต่างๆ จึงเสนอขอเปิดสอนหลักสูตร วท.บ. ในระยะเวลาดังนี้

วิชาเอก	ปีที่จะเปิดการสอนในสาขาวิชา			
	คณิตศาสตร์	เคมี	ชีววิทยา	ฟิสิกส์
บางแสน	2519	2521	2519	2520
บางเขน	2520	2521	2520-21	-
ปทุมวัน	-	-	-	-
ประสานมิตร	2519	2519	-	2519
พลศึกษา	-	2524	-	2521
พิษณุโลก	2521	2525	2523	-
มหาสารคาม	-	2525	2523-24	-
สงขลา	2520	2522	-	2521

จะเห็นได้ว่า ถ้าเป็นไปตามข้อเสนอของผู้แทนจากสาขาต่างๆ อย่างช้าภายใน ปี พ.ศ. 2524 มศว ก็จะมีคณะวิทยาศาสตร์เกิดขึ้นถึง 7 คณะด้วยกัน กระจายไปตามสาขาต่างๆ ทุกสาขา ยกเว้น ปทุมวัน มหาวิทยาลัยจะกำหนดนโยบายอย่างไรเกี่ยวกับปัญหานี้ ขณะนี้ก็ยังไม่ใช่ที่ทราบแน่ชัด อย่างไรก็ตามคณะวิทยาศาสตร์, มศว บางแสน ก็ได้เสนอโครงการของคณะ เป็นส่วนหนึ่งของโครงการพัฒนามหาวิทยาลัย ในระยะของแผนพัฒนา ระยะ 4 แล้ว

ถ้ามหาวิทยาลัยอนุมัติให้ “บางแสน” เปิดคณะวิทยาศาสตร์ได้ “บางแสน” ก็พร้อมที่จะเริ่มงานได้ และถ้าเป็นไปตามโครงการที่เสนอขึ้นไป ในระยะ 5 ปีข้างหน้า เราก็จะมีคณะวิทยาศาสตร์ที่สมบูรณ์พร้อมคณะหนึ่ง ทั้งในค่านของกำลังคน ที่จะให้การศึกษา การบริการ และการดำเนินงานวิจัย และท่านของอาคารสิ่งก่อสร้าง ซึ่งจะประกอบไปด้วย ห้องวิจัย ห้องปฏิบัติการ ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ที่ทันสมัย เราอาจพร้อมที่จะขยายการสอนในแขนงวิชา-

ใหม่ ๆ ที่อยู่ในความต้องการของสังคมเพิ่มขึ้นไปอีกเป็นต้นว่า เราอาจจะเปิดคณะวิทยาศาสตร์ทางทะเล เปิดพยาบาลศาสตร์ หรือแม้กระทั่งแพทยศาสตร์ เราอาจจะสามารถจัดตั้งสถาบันวิจัยต่าง ๆ เช่น สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งจะดำเนินงานวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาสภาวะแวดล้อม ของภูมิภาคแถบนี้ เป็นต้น

การจะขยายงานขึ้นมาใหม่ จำเป็นจะต้องมีการลงทุน และการลงทุนในสภาวะเศรษฐกิจของประเทศที่กำลังเป็นอยู่ในขณะนี้ จำเป็นต้องได้รับการพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบ เพื่อให้เกิดผลคุ้มค่า ตามความเห็นส่วนตัว “บางแสน” เป็นที่ ๆ น่าลงทุนเป็นอย่างยิ่ง อย่างน้อยก็ด้วยเหตุผลสองประการด้วยกัน

1. “บางแสน” เป็นมหาวิทยาลัยชายทะเล เป็นสถานที่ ๆ เหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับการศึกษา และวิจัยเกี่ยวกับ วิทยาศาสตร์ทางทะเล ในปัจจุบันวิทยาศาสตร์สาขานี้ยังต้องการการศึกษาค้นคว้าอีกมาก จะมีหรือไม่มีคณะวิทยาศาสตร์ชั้นที่ “บางแสน” ก็ตาม “บางแสน” ก็เริ่มให้ความสนใจกับงานด้านนี้มาพอสมควร ขณะนี้ก็จะเห็นได้จากงานของพิพิธภัณฑสัตว์ทะเล ซึ่งเป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไป ถ้ามีการสนับสนุนให้มีคณะวิทยาศาสตร์เกิดขึ้น โอกาสที่เราจะได้จ้างงานทางด้านนี้อย่างรวดเร็ว และกว้างขวางยิ่งขึ้น มหาวิทยาลัยอื่น ๆ อาจจะมีนักวิชาการหรืออาจจะมีคณะวิชาทางด้านนี้ แต่จะหา มหาวิทยาลัยไหน ในประเทศไทย ที่มีลักษณะ ที่ตั้งเหมาะสม สำหรับงาน ด้านนี้ เทียบเท่ากับ “บางแสน” ดูเหมือนจะมีน้อยเต็มที หรือไม่มีเลย

2. “บางแสน” เป็นมหาวิทยาลัยแห่งเดียวของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทุก ๆ ภาคของประเทศไทย ต่างมีมหาวิทยาลัยที่รัฐให้การสนับสนุน โดยมุ่งหวังจะกระจายการศึกษา ระดับอุดมศึกษาออกสู่ภูมิภาคนั้น ๆ อยู่แล้ว เป็นต้นว่า มหาวิทยาลัยขอนแก่น หรือมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ แต่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือยังมิได้รับการพิจารณา ในด้านนี้ อย่างแท้จริงเลย “บางแสน” เป็นสถาบันระดับอุดมศึกษา มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2498 แต่ที่ทำหน้าที่ด้านเดียวมาโดยตลอด คือเป็นสถาบันผลิตครูเท่านั้น

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะได้มีมหาวิทยาลัยของภาค ซึ่งจะทำหน้าที่ผลิตคนเพื่อสนองความต้องการของภูมิภาคในด้านต่าง ๆ กัน และทำหน้าที่ค้นคว้าวิจัยปัญหาต่าง ๆ ของภูมิภาคโดยเฉพาะ

ในโอกาสที่ “บางแสน” ได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นมหาวิทยาลัย และกำลังจะขยายงานออกไป หากรัฐจะถือโอกาสสนับสนุนให้ภูมิภาคนี้มีมหาวิทยาลัยที่พร้อมจะให้บริการการศึกษาในด้านต่าง ๆ อย่างกว้างขวางยิ่งขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ก็น่าจะเป็นการดี

.....การที่ทางมหาวิทยาลัยสนใจในการค้นคว้าศึกษาค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับสัตว์น้ำ และทางออกอนุรักษ์สิ่งที่เป็นทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล จนสามารถตั้งพิภพพิภพสัตว์น้ำ พร้อมทั้งสถานเลี้ยงสัตว์น้ำเค็มขึ้นได้ นับเป็นการที่ดี ที่สมควร และถูกต้องที่สุด เพราะได้ปฏิบัติตามไปตามสิ่งแวดล้อมและสถานที่ย่อยง่าย การดำเนินงานนั้น ทั้งหมด ถึงแม้จะมีใช้หน้าที่โดยตรง แต่ก็ไม่เป็นการก้าวก้าวกายหน้าที่ใคร หมายความว่า เมื่อมีช่องทางที่จะทำสิ่งที่ควรทำ ก็ไม่เร่งดูด้วย หากมีมาเป็นภาระที่จะทำเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการและเพื่อเป็นประโยชน์สำหรับสาธารณชน บัณฑิตทั้งหลายพึงถือกรณียกิจเป็นแบบอย่างได้ในการที่จะออกไปปฏิบัติภาระงานในภายหน้า คือการดำเนินปฏิบัติงานตามหน้าที่ให้ดีที่สุดนั่นเอง แต่ถ้ามองงานนอกหน้าที่ที่สมควรจะทำด้วยก็ต้องทำ จะดีกว่าไม่ใช่ชัระ ไม่ใช่หน้าที่ไหน ไม่สมควรอย่างยิ่ง ทุกคน ทุกฝ่ายชอบที่จะมาพัฒนาใช้ประโยชน์ตนใช้ประโยชน์ตนโดยหน้าที่และโดยความรู้จักรับผิดชอบต่อส่วนรวมและประเทศชาติ ตามโอกาสและความเหมาะสม ไม่ควรเกี่ยวข้องกันแบบอื่นเขาดี.....

พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้า พระบรมราชินีนาถ

ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่นิสิตและนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน วันจันทร์ ที่ 31 มีนาคม 2518

พิพิธภัณฑ์สัตว์ และสถานเลี้ยงสัตว์น้ำเค็ม

นานหลายสิบศตวรรษมาแล้วที่มนุษย์ เพียรพยายามที่จะเอาชนะธรรมชาติในด้านต่าง ๆ และก็
มีหลายอย่างที่สามารถทำได้สำเร็จด้วยวิทยาการ และประดิษฐ์กรรมทางวิทยาศาสตร์ที่ก้าวหน้า ถึงกระนั้น
ก็ตาม มนุษย์ก็ยังคงอาศัยวิถีชีวิตจากธรรมชาติ เป็นพื้นฐาน ฉะนั้นจึงเป็นการยากที่จะกล่าวได้อย่าง
เต็มปากเต็มคำได้ว่า มนุษย์สามารถเอาชนะและอยู่นอกเหนือจากกฎเกณฑ์ของธรรมชาติได้ ดังนั้นธรรมชาติ
จึงเป็นสิ่งที่มนุษย์ควรที่จะศึกษาค้นคว้าให้ถ่องแท้

พิพิธภัณฑ์สัตว์และสถานเลี้ยงสัตว์น้ำเค็ม บางแสนนับเป็นสถานที่ที่จะช่วยทำให้การศึกษา
ทางธรรมชาติวิทยา ได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นโดยเฉพาะทางด้านชีววิทยา ซึ่งปัจจุบันโครงการงานของพิพิธภัณฑ์
ประกอบไปด้วย ห้องเลี้ยงสัตว์น้ำเค็ม 3 ห้อง พิพิธภัณฑ์สัตว์ 4 ห้อง แพนดปล่อยลอย 1 ห้อง
แผนกแมลง 1 ห้อง บ่อเลี้ยงเต่า จำนวน 5 บ่อ และ พิพิธภัณฑ์ธรรมชาติ อีกหลายห้องที่กำลัง
ดำเนินการจัดทำอยู่ ซึ่งแต่ละแผนกต่างก็มีโครงการที่จะปรับปรุงและจัดขยายงานต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง

ห้องเลี้ยงสัตว์น้ำเค็ม (Marine Aquarium)

ปัจจุบัน ห้องเลี้ยงสัตว์น้ำเค็มของพิพิธภัณฑ์ ฯ มีอยู่ด้วยกัน 3 ห้อง แต่ละห้องมีตู้เลี้ยง
ขนาดต่าง ๆ กัน จึงได้นำเอา สัตว์ทะเลนานาชนิด เท่าที่ทำได้จากบริเวณชายฝั่งทะเลใกล้ตึ้งมา
เลี้ยง เพื่อให้นักเรียน นิสิตนักศึกษาใช้เป็นแหล่งศึกษาความรู้ประกอบการเรียนชีววิทยา และเพื่อ
ให้ประชาชน ใช้เป็นสถานหาความรู้ความเพลิดเพลินอีกด้วย

ผู้ที่มีเยี่ยมชมห้องเลี้ยงสัตว์น้ำเค็มแล้วต่างยอมรับว่ามีความประทับใจมากกว่าส่วนอื่น ๆ ของ
พิพิธภัณฑ์ เหตุนี้ทางพิพิธภัณฑ์จึงมีโครงการที่จะขยายงานเพิ่มเติมขึ้นอีก 1 ห้องซึ่งต้องใช้งบประ-
มาณถึงเกือบครึ่งล้าน

แต่โครงการก็คือความฝัน ถ้าไม่ได้รับความสนใจสนับสนุน

คนโดยทั่วไปเข้าใจว่า การเลี้ยงสัตว์น้ำเค็มก็เหมือนกับนการไปตักปลาทางนกลงในสระ มาใส่
ชวดโหลรูปวางแปลก ๆ แล้วเก็บสาหร่ายใส่เพิ่มเติมเข้าไปเพื่อให้ดูสวยงามขึ้น โดยตักลูกน้ำให้

มันวันละหนกัพอ ไม่มีอะไรยากเย็น

๕ ๖๕๘ ๕ ๖๕๘ ๕
แต่การเลี้ยงสัตว์นาเค็ม ไม่เป็นอย่างนั้น !

มีปัจจัยสำคัญหลายประการ ที่จำเป็นต้องมีการตรวจวิเคราะห์วิจัย และควบคุมอย่างใกล้ชิด ไม่ว่าจะเป็นกรรมวิธี การเลี้ยงการเลือกเกิดของสัตว์ตลอดจนการจัดสภาพภายในตู้เลี้ยง ให้คล้ายคลึงกับทะเล

น้ำเค็ม เป็นหัวใจสำคัญของการเลี้ยง ซึ่งเปรียบเสมือน อากาศที่เราใช้หายใจ ถ้าอากาศอยู่ในสภาพที่เต็มไปด้วยก๊าซพิษ มีกลิ่นเน่าเหม็น เราจะดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างไร ทำนองเดียวกัน น้ำเค็มที่ปลาอาศัยอยู่ จึงต้องมีคุณภาพดีเช่นเดียวกับน้ำทะเล ไม่จืดหรือเค็มเกินไปปริมาณออกซิเจนที่ละลายอยู่ต้องพอเพียง มีสภาพความเป็นกรดเป็นด่างไม่สูงหรือต่ำเกินไป และโดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องไม่มีเชื้อโรค

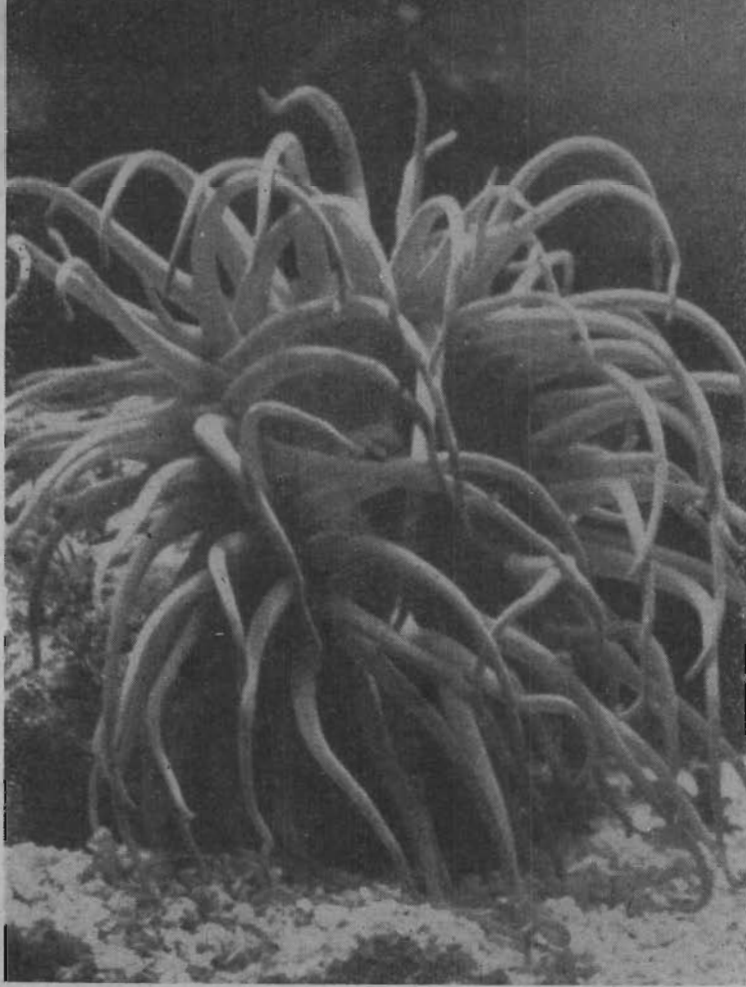
การดำเนินงานเลี้ยงสัตว์น้ำเค็มชนิดนี้ ถ้าหากจะมองดูอย่างผิวเผินแล้วจะไม่ทราบเลยว่า มีจุดอ่อนที่จะต้องรับดำเนินการแก้ไขปรับปรุงอีกมาก จุดอ่อนที่กล่าวถึงนี้ ประเด็นหนึ่งก็คือเรื่องของน้ำทะเลที่ใช้เลี้ยง ที่มีปริมาณไม่เพียงพอกับความต้องการ เหตุผลก็คือ

ประการแรก ห้องเลี้ยงสัตว์น้ำเค็ม ไม่มีบ่อพักน้ำ ตามปกติน้ำทะเลที่ใช้เลี้ยงสัตว์นั้น ควรจะขังพักเอาไว้นานประมาณ 3-4 เดือนจึงจะนำมาใช้ได้ดี แต่เท่าที่ทำกันอยู่ เป็นการกระทำอย่างภาวะจำยอมคือเมื่อชน้ำมาแล้ว ก็สูบเข้าบ่อเลี้ยงเลย “ปลาแต่ละตัวดูเหมือนจะตกใจเอามาก ๆ ที่อยู่ที่ ๆ น้ำในบ่อเกิดลดลงเกือบแห้ง แล้วน้ำใหม่ที่มีรสชาติแปลก ๆ ไหลเข้ามาแทน”

ประการที่สอง ระบบขนถ่ายน้ำยังมีหลายข้อไม่ทันกับความต้องการ รถขนน้ำคันที่มีอยู่ อยู่ในสภาพที่ต้องสทาหด้วยการเขี่ย และมีสมรรถภาพในการขนได้เพียงเที่ยวละ 2,000 ลิตร โดยประมาณ แต่ความจุของห้องเลี้ยงปลาเพียงห้องที่ 3 ห้องเดียวต้องการปริมาณ 20 เที่ยว ซึ่งต้องใช้เวลาขนติดต่อกันทั้งกลางวัน-กลางคืนติดต่อกัน 2-3 วัน จึงจะแล้วเสร็จ เพราะช่วงระยะเวลาที่ขนน้ำได้ก็เฉพาะเวลาน้ำขึ้นสูง ซึ่งถ้าวันลง น้ำทะเลจะขึ้นอีกทั้งในปีหนึ่ง ๆ จะมีโอกาสขนน้ำได้ดีเฉพาะในฤดูหนาว หากเป็นฤดูร้อนมีคลื่นลมแรงทำให้น้ำขุ่นหรือหากเป็นฤดูฝน น้ำทะเลจะจืดจนใช้การไม่ได้เอาเลย

นี่เป็นเพียงอุปสรรคประการหนึ่งเท่านั้น ที่ทำให้ห้องเลี้ยงสัตว์น้ำเค็มตกอยู่ในสภาพที่กลอนแคลน ไม่มีมั่นคง อยู่ตลอดมา

ความหวังในอนาคต ของห้องเลี้ยงสัตว์น้ำเค็มแห่งนี้ ก็คือการมีบ่อพักน้ำเค็มขนาดใหญ่เพียงพอที่จะเก็บน้ำไว้ใช้ได้ตลอดปี และมีรถขนน้ำที่มีสมรรถภาพสูงกว่าที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ . .

พิพิธภัณฑ์สัตว์ (Zoological Museum)

นับเป็นโครงการที่ค่อนข้างจะสมบูรณ์ ในบรรดาโครงการของพิพิธภัณฑ์สัตว์และสถานเลี้ยงสัตว์น้ำเค็ม ที่ให้ประโยชน์อย่างยิ่งยวดสำหรับการเรียนชีววิทยาในระดับต่าง ๆ ของกระทรวงศึกษาธิการ

ตัวอย่างสัตว์ที่จัดแสดง ส่วนใหญ่อยู่ในสัตว์คองและสัตว์สตัฟฟ์ที่ประกอบด้วย

ก. ห้องโครงกระดูกสัตว์ เก็บสะสมโครงกระดูกของสัตว์ชนิดต่าง ๆ ไว้ศึกษารายละเอียดของส่วนประกอบต่าง ๆ เช่น กบ งู กระจ่าย สุนัข ลิง คน ปลาต่าง ๆ ปลาโลมา ปลาพะยูน

ข. ห้องสัตว์เลื้อยคลาน สัตว์ปีก และสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม เช่น จิ้งเหลน กิ้งก่า นกชนิดต่าง ๆ กระจง กระจอก หมูป่า เสือ หมี ฯลฯ

ค. ห้องสัตว์มีกระดูกสันหลัง ซึ่งเป็นสัตว์ทะเลเกือบทั้งสิ้น เช่น ปลาฉลามชนิดต่าง ๆ ปลากะเบน ปลาทอมทะเล ปลาช่อนทะเล ปลาโลมา ปลาพะยูน ฯลฯ

ง. ห้องสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง ตั้งแต่ชั้นต่ำขึ้นไปจนถึงชั้นสูง ได้แก่ ฟองน้ำชนิดต่าง ๆ ปลากวาง กัลปังหา หอยชนิดต่าง ๆ ปู กุ้ง นานาพันธุ์ ปลาทาว และเม่นทะเล ฯลฯ

แผนกเปลือกหอย (Shell section)

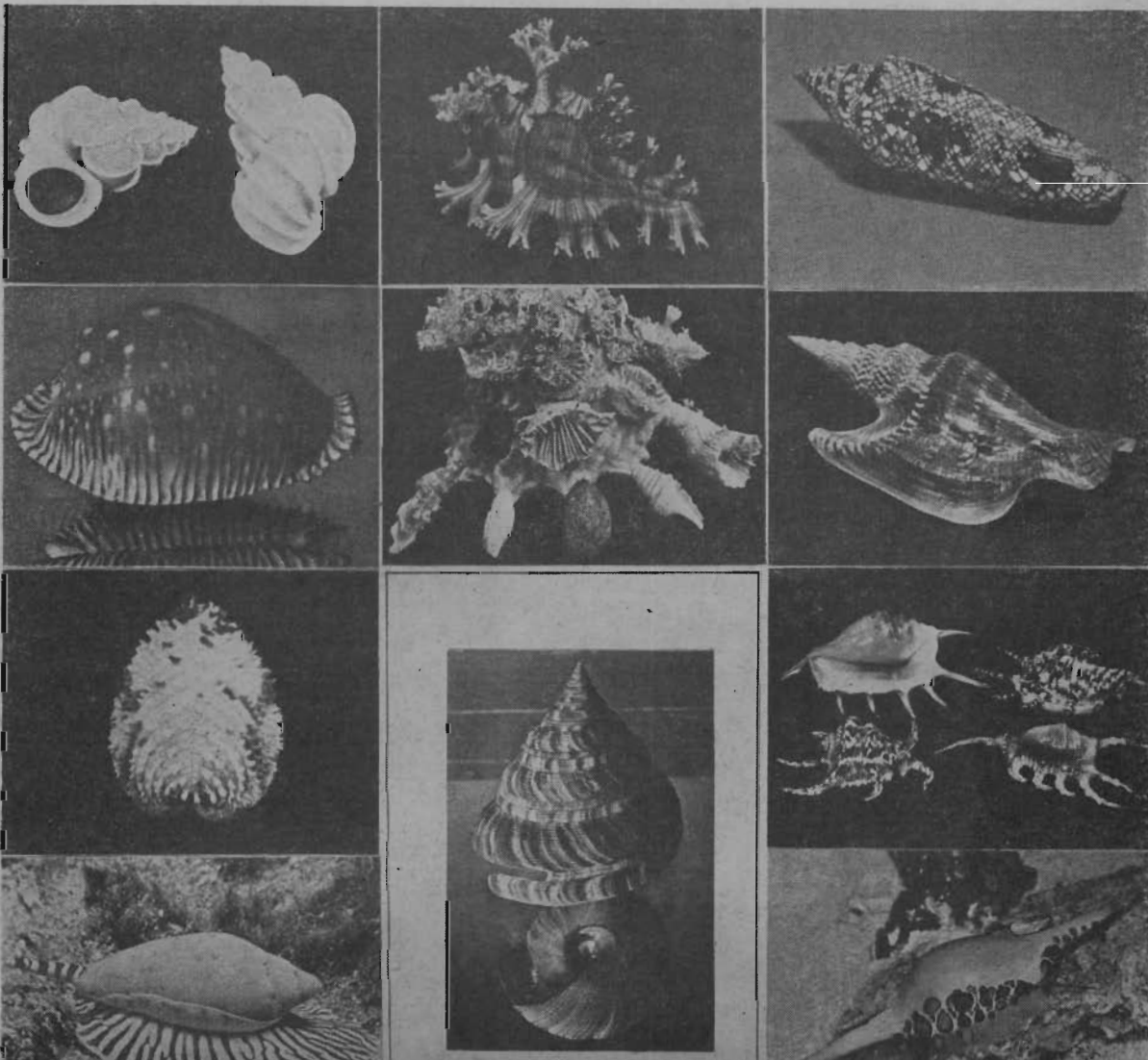
แผนกเปลือกหอย เป็นแผนกที่รวบรวมเปลือกหอยนานาพันธุ์ ทั้งพบภายในประเทศ และจากต่างประเทศเกือบทั่วโลก ซึ่งเปลือกหอยที่จัดแสดงไว้ในห้องนี้ น.พ. พันธุ์พิฒ เมืองแมน และ ม.ล. จารุพันธ์ ทองแถม เป็นผู้อุทิศให้แก่ทางพิพิธภัณฑ์ เพื่อจัดแสดงให้ประชาชนชมเป็นสาธารณประโยชน์ นอกจากนี้ท่านทั้งสองยังได้อุทิศเวลามาให้คำแนะนำในการจัดทำอีกด้วย ซึ่งโครงการนี้เริ่มดำเนินงานมาตั้งแต่กลางเดือนสิงหาคม 2517 ซึ่งในปัจจุบันเกือบสำเร็จบริบูรณ์แล้ว

เปลือกหอยที่จัดแสดงไว้ในห้องนี้แบ่งออกเป็น 6 หมวดใหญ่ คือ

1. หมวดหกรากดึกดำบรรพ์ของเปลือกหอย หมวดนี้จัดแสดงหกรากดึกดำบรรพ์ (Fossil) ของเปลือกหอยชนิดต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ

2. หมวดของลิ้นทะเล (Chitons) แสดงลิ้นทะเลชนิดต่าง ๆ ลิ้นทะเลเป็นหอยที่มีเปลือกเป็นเกล็ดซ้อนกันถึง 8 แผ่น ล้อมรอบด้วยกล้ามเนื้อรูปวงแหวน หอยชนิดนี้อาศัยอยู่ตามโขดหินชายฝั่งทะเล

3. หมวดของหอยฝาเดียว (Gastropods) หอยฝาเดียวที่จัดแสดงไว้มี ประมาณ 70 %

เป็นเปลือกหอยที่ได้มาจากชายทะเลของประเทศไทย ส่วนที่เหลือเป็นหอยจากต่างประเทศทั่วโลก หอยฝาเดียวที่จัดแสดงไว้นี้มีมากมายหลายชนิด และจัดแยกออกเป็นหมวดหมู่ย่อย ๆ ซึ่งแต่ละหมวดหมู่มีลักษณะและความสวยงามแตกต่างกันออกไป

4. หมวดของหอยงาช้าง (Tusk shell) หอยงาช้างเป็นหอยที่มีรูปร่างเป็นหลอดกลวง ลักษณะภายนอกคล้ายกับงาช้าง ผึ่งตัวอยู่ตามพื้นทรายชายทะเล

5. หมวดของหอยสองฝา (Bivalve) หอยสองฝาเป็นหอยที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ และเป็นหอยที่เรารู้จักกันดี ซึ่งหมวดนี้ได้จัดแสดงไว้ทั้งที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจและเปลือกหอยที่มีความสวยงามแสดงไว้มากมาย

6. หมวดของหอยวงช้าง (Nautilus) และหอยวงช้างกระดาษ (Paper nautilus) ซึ่งหอยในหมวดนี้เป็นหอยที่มีเปลือก ได้จัดแสดงไว้เฉพาะเปลือก

เปลือกหอยทั้ง 6 หมวด จัดแสดงไว้ในตู้กระจก โดยแบ่งออกเป็นหมวดหมู่ดังกล่าวมาแล้ว เปลือกหอยแต่ละชนิด มีป้ายแสดงชื่อ และข้อมูลทางวิทยาศาสตร์อัน ประโยชน์แก่การศึกษา ไว้อย่างครบครันนอกจากนี้ยังมีป้ายบรรยายลักษณะของกลุ่มย่อยของหอยแต่ละประเภทด้วย

บริเวณฝาผนังโดยรอบของห้องนี้ มีแผนภูมิแสดงการจัดจำแนกเปลือกหอยประเภทต่าง ๆ ออกเป็นหมวดหมู่ย่อย ๆ และภาพลายเส้นแสดง โครงสร้างภายนอก และภายในของเปลือกหอยและตัวหอยประเภทต่าง ๆ และยังมีภาพเปลือกหอยสวยงามประดับไว้ด้วย

แผนกเปลือกหอยนี้ ปัจจุบันนับได้ว่าเป็นแผนกที่ค่อนข้างสมบูรณ์แล้ว แต่ทางพิพิธภัณฑ์ก็ยังมีโครงการที่จะขยายและปรับปรุงต่อไป โดยจะพยายามรวบรวมเปลือกหอยพันธุ์ต่าง ๆ ให้มากขึ้นนอกจากนี้ยังจะจัดแสดงเปลือกหอยขนาดใหญ่ และผลผลิตของเปลือกหอยด้วย

โครงการอีกโครงการหนึ่ง ของแผนกเปลือกหอยคือ โครงการจัดทำห้องแสดงเปลือกหอยชนิดเดียวกันที่แตกต่างกันออกไปตามสภาพแวดล้อม ทั้งนี้ ม.ล. จารุพันธ์ ทองแถม ได้แจ้งความประสงค์ที่จะมอบตัวอย่างหอยที่จะนำมาจัดแสดงสำหรับห้องนี้ไว้แล้ว

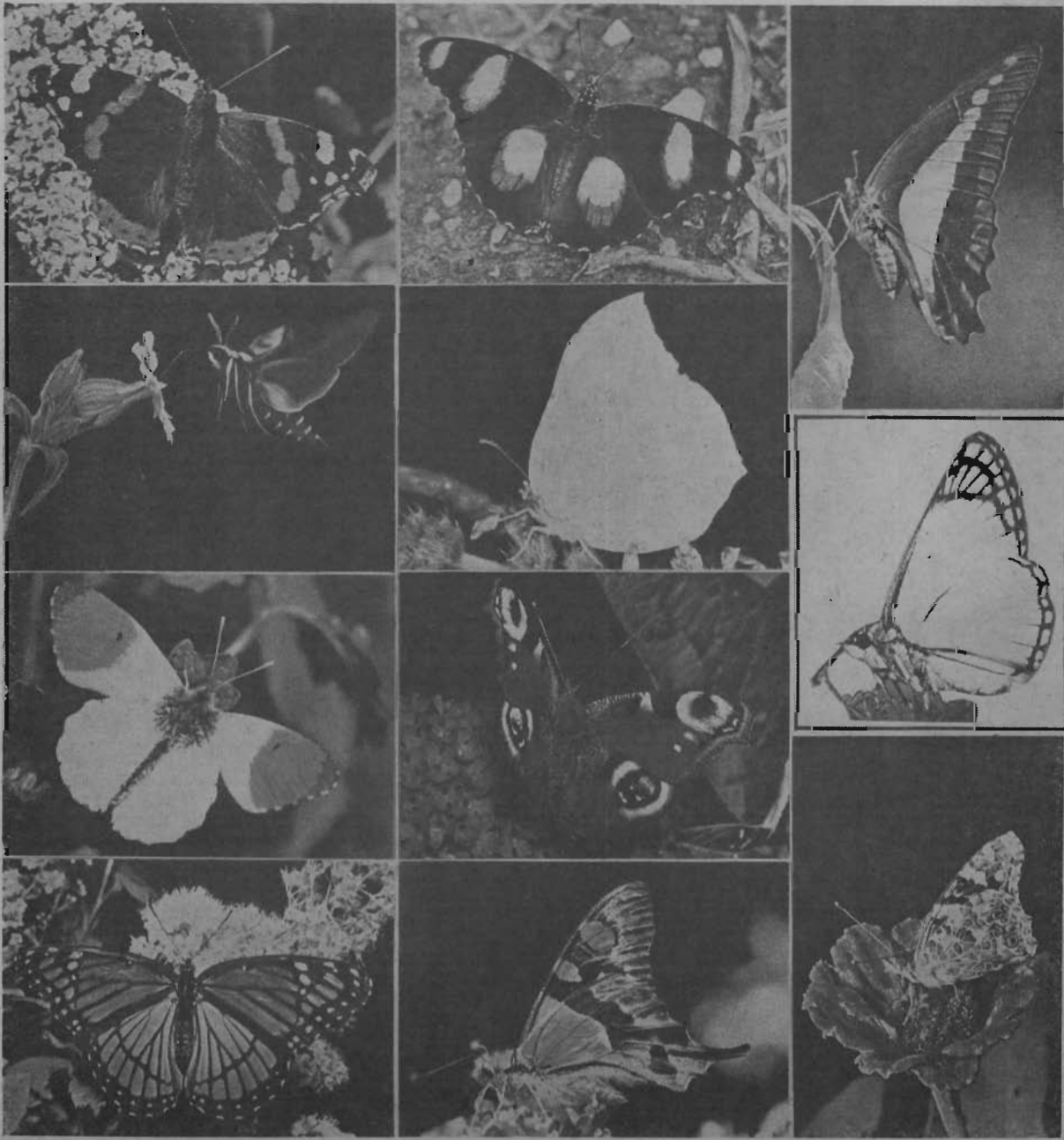
แผนกแมลง (Insect section)

แมลงที่นำมาแสดงส่วนใหญ่ ในแผนกนี้เป็นผลงานของนิสิต และนักศึกษาที่ศึกษาวิชากีฏวิทยา ได้รวบรวมไว้เพื่อประกอบการศึกษา ตัวอย่างแมลงดังกล่าวมีจำนวนมาก ทางพิพิธภัณฑ์จึงได้รวบรวมนำมาจัดแสดงเพื่อเป็นสาธารณประโยชน์ โดยจัดแมลงเหล่านี้ออกเป็นหมวดหมู่ตามหลักการ ทางกีฏวิทยา บรรจุลงในกล่องกระจกซึ่งประดับตกแต่งด้วยแมลงสวยงามต่าง ๆ

ห้องที่ใช้จัดแสดงแมลงนั้นนับว่าเป็นเพียงสถานที่ชั่วคราวเท่านั้น ทางพิพิธภัณฑ์ฯ มีโครงการที่จะจัดห้องแสดงแมลงอย่างถาวร โดยกำหนดจะจัดในบริเวณห้องโถงชั้นบนของพิพิธภัณฑ์ฯ เพื่อสามารถจัดแสดงตัวอย่างแมลง ได้มากขึ้น พร้อมทั้งจะได้จัดแสดงตัวอย่างแมลง และผลผลิตอันมีคุณค่าทางเศรษฐกิจและตัวอย่างแมลงที่มีโทษต่อมนุษย์ ตลอดจนเรื่องราวต่าง ๆ ที่น่าสนใจของแมลงชนิดต่าง ๆ

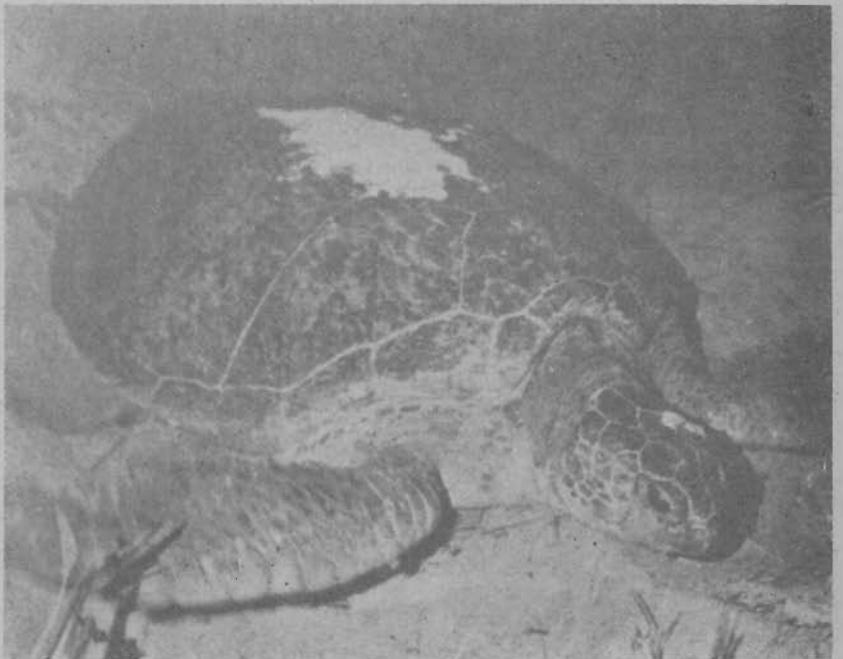
โครงการอีกโครงการหนึ่งก็คือโครงการจัดส่งเจ้าหน้าที่ของทางพิพิธภัณฑ์ฯ ออกไปรวบรวมตัวอย่างแมลงต่าง ๆ มาไว้เพื่อศึกษาและแสดงให้ประชาชนผู้สนใจได้ศึกษาให้มากขึ้นกว่าเดิม

โครงการเหล่านี้ทางพิพิธภัณฑ์ฯ พร้อมทั้งจะดำเนินงานจัดทำอยู่แล้วหากแต่ยังขาดทุนทรัพย์ในการจัดทำเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ทางพิพิธภัณฑ์ฯ จึงใคร่ขอเรียนเชิญชวนท่านผู้อ่านทุกท่าน ได้ช่วยกันอนุเคราะห์ให้การดำเนินการจัดทำพิพิธภัณฑ์ฯ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

เต่าจระเข้ (Loggerhead turtle)

โครงการบ่อเลี้ยงเต่า

นอกจากทางพิพิธภัณฑสัตว์ได้จัดแสดงห้องเลี้ยงสัตว์น้ำเค็ม พิพิธภัณฑสัตว์ พิพิธภัณฑเปลือกหอย และพิพิธภัณฑธรรมชาติวิทยา ขึ้นแล้ว ทางพิพิธภัณฑได้ทำการทดลองเลี้ยงเต่าน้ำเค็มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2513 เป็นต้นมา ได้เข้าใจถึงความสามารถในการว่ายน้ำการลอยตัว ตลอดจนลักษณะของเต่าแต่ละชนิดที่แตกต่างกัน เต่าทะเลที่พบในอ่าวไทย และรู้จักกันดีมีอยู่ 5 ชนิด คือ

- เต่าตนุ (Green turtle)
- เต่ามะเฟือง (Leatherback turtle)
- เต่ากระ (Hawk's bill turtle)
- เต่าหญ้าตาแดง (Ridley turtle)
- เต่าจระเมือก (Loggerhead turtle)

ในแต่ละชนิดที่กล่าวมานั้น ทางพิพิธภัณฑ ได้มีทดลองเลี้ยง ไว้ถึง 3 ชนิด มีจำนวน รวมกันทั้งสิ้น 10 ตัว ทางพิพิธภัณฑสัตว์ได้ทำการเลี้ยงในบ่อเล็ก ๆ ที่ทางมหาวิทยาลัยเคยใช้ทำเป็น สระบัวมาก่อนนับตั้งแต่ทำการทดลองเลี้ยงตลอดมา ขนาดของเต่าโตขึ้นเรื่อย จนคับแคบเกินไปสำหรับการดำรงชีวิต และไม่สามารถที่จะปรับปรุงระบบการกรองน้ำได้ดีเท่าที่ควร อีกทั้งไม่สามารถ ที่จะทำการทดลองให้เต่าผสมพันธุ์ ในบริเวณดังกล่าวได้

ดังนั้นทางพิพิธภัณฑฯ จึงมี โครงการที่จะจัดทำบ่อเลี้ยงเต่าขนาดใหญ่ขึ้น โดยจะจัดทำเป็น 2 ระดับ คือส่วนที่เป็นบ่อ มีลักษณะคล้ายชายหาด และส่วนที่เป็นน้ำบริเวณกว้างพอสมควรที่จะให้เต่าสามารถว่ายน้ำได้อย่างคล่องตัวกว่าที่เป็นอยู่ ซึ่งบ่อที่จะจัดสร้างนี้จะจัดทำให้สามารถเห็นเต่าว่ายอยู่ใต้น้ำได้ เหมือนตู้เลี้ยงสัตว์น้ำขนาดใหญ่แน่นอน และมีบันไดเวียนเดินขึ้นสำหรับผู้ชมจะได้เห็นบริเวณรอบบ่อได้ ซึ่งการจัดทำนี้ จะต้องใช้งบประมาณมาก เพราะต้องใช้น้ำเค็มในการเลี้ยง จึงต้องมีทั้งระบบการกรองน้ำที่ได้มาตรฐาน ต้องมีหลังคากันฝนด้วย

เต่า นับเป็นสัตว์ทะเลชนิดแรก และเป็นสัตว์น้ำชนิดเดียวที่อยู่ในกฎหมายของสัตว์สงวน ในขณะนั้น แต่กระนั้นก็ยังมีการลักลอบจับกันอยู่เนื่อง ๆ โดยเฉพาะ ไข่เต่าซึ่งทำให้สัตว์ชนิดนี้ลดจำนวนลง จนมีที่ท้าวจะสูญพันธุ์ไปจากอ่าวไทยของเรา

ฉะนั้นจึงสมควรอย่างยิ่งที่จะได้มีการศึกษา ถึงสภาพชีวิตของมันอย่างแท้จริง ซึ่งทางพิพิธภัณฑฯ ได้ตระหนักในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง

พิพิธภัณฑ์ธรรมชาติ (Natural History Museum)

พิพิธภัณฑ์ธรรมชาติ เป็นโครงการอีกด้านหนึ่งที่ทางพิพิธภัณฑ์สัตว์ บางแสน กำลังดำเนินการจัดทำอยู่ ซึ่งการจัดทำนั้นได้เริ่มดำเนินมาแล้วตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517

สถานที่ในการจัดทำได้แก่บริเวณที่เป็นห้องสมุดเก่าของวิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสนนั่นเอง ขณะนี้ได้จัดทำเป็นคูนขนาดใหญ่ได้ถึง 25 คูน เพื่อที่จะใช้ในการจัดทำพิพิธภัณฑ์ โดยจะจัดจำลองสภาพลักษณะ ความเป็นอยู่ของสิ่งมีชีวิต ตามธรรมชาติในลักษณะต่าง ๆ ทั้งนี้จะเน้นหนักถึงสภาพชีวิตทางด้านทะเลเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งถ้าหากโครงการนี้จัดทำสำเร็จเรียบร้อยแล้วท่านจะได้ชม สภาพชีวิตที่ท้องทะเลในแนวหินปะการังใต้ทะเลลึก บริเวณชายฝั่ง ป่าชายเลน ตลอดจนลักษณะการใช้เครื่องมือประมงในการจับปลา ฯลฯ อย่างใกล้ชิด รวกับว่าท่านได้ลงไปอยู่ในบรรยากาศอย่างนั้นจริง ๆ ถึงแม้ว่าท่านจะมีโอกาสได้ลงไปใต้ทะเลจริง ๆ ก็อาจจะไม่ได้พบสภาพชีวิตเช่นนั้นก็ได้ เพราะท้องทะเลนั้นกว้างใหญ่ไพศาลนัก ฉะนั้นโอกาสที่ท่านจะพบเห็นสัตว์ทะเลต่าง ๆ ในเวลาอันจำกัดย่อมมีไม่มากนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันที่ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ถูกทำลายไปอย่างมากมายด้วยแล้ว โอกาสที่จะพบเห็นธรรมชาติเหล่านั้นที่สมบูรณ์หรือชุกชุมนั้นมันน้อยจริง ๆ หรือแทบจะไม่มีเลยก็ได้

พิพิธภัณฑ์ธรรมชาติ เป็นการจัดทำสภาพธรรมชาติจำลอง เลียนแบบจากธรรมชาติ เป็นแม่บทซึ่งใช้วัสดุจากธรรมชาติจริง ๆ มาตกแต่ง และบางชนิดที่ของจริงไม่สามารถคงสภาพอยู่ได้ทันทานก็ใช้การประดิษฐ์ทำขึ้น ซึ่งการจะให้เหมือนธรรมชาติจริงมากน้อยเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับเทคนิค วัสดุอุปกรณ์ที่มี ตลอดจนทุนทรัพย์ในการจัดทำ

ปัจจุบันการจัดทำพิพิธภัณฑ์ธรรมชาตินี้ เราได้รับความอนุเคราะห์ช่วยเหลือเป็นเงินทุนจากองค์การสะพานปลาจำนวน 50,000 บาท จากศาสตราจารย์ นายแพทย์ อวย เกตุสิงห์ จำนวน 8,000 บาท และจากธนาคารกรุงเทพอีก 100,000 บาท ซึ่งเราได้กำหนดงบประมาณในการจัดทำแต่ละคูนไว้เป็นเงินคูนละ 10,000 บาท แต่ครั้นดำเนินการจัดทำจริง ๆ ปรากฏว่าบางคูนใช้จ่ายเงินในการจัดทำมากกว่าที่กำหนดไว้ ถึงอย่างไรก็ตาม การจัดทำพิพิธภัณฑ์ธรรมชาตินี้จะดำเนินต่อไปจนกว่าจะบรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ซึ่งแน่นอน เหลือเกิน ที่เรายังต้องการ ความช่วยเหลือทั้งด้านเทคนิคและทุนทรัพย์

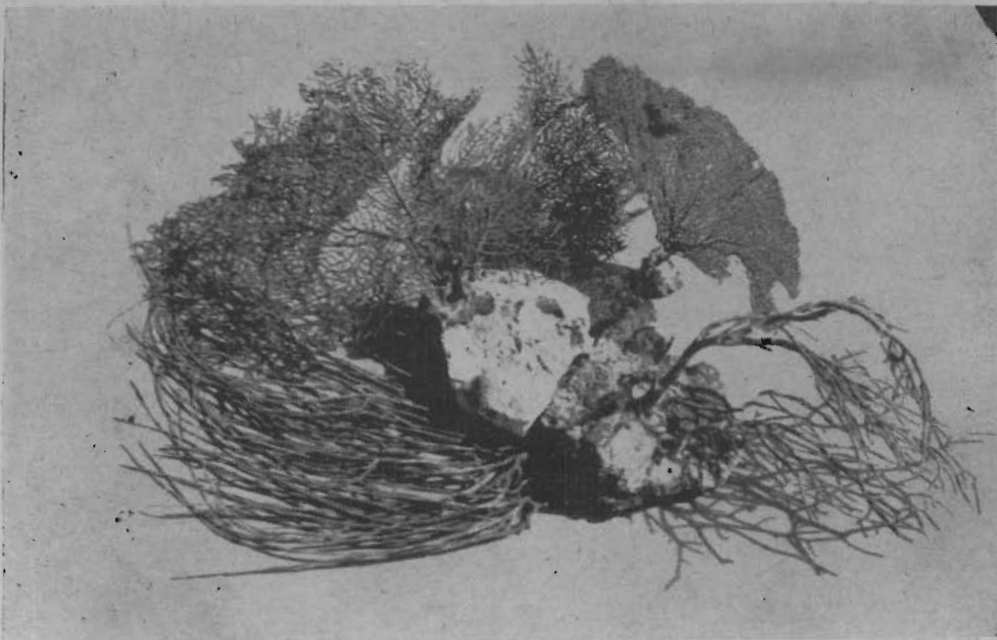
บริเวณเขตหินริมชายฝั่งทะเล เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ทะเล อยู่โดย
การเกาะหรือหลบซ่อนตัว

ทะเล.....

เป็นทรัพยากรแหล่งสุดท้ายของมนุษย์ชาติที่กำลังถูกทำลายด้วยน้ำมือ
มนุษย์เอง ท่านจะปล่อยให้มันถูกทำลายไปหรือ

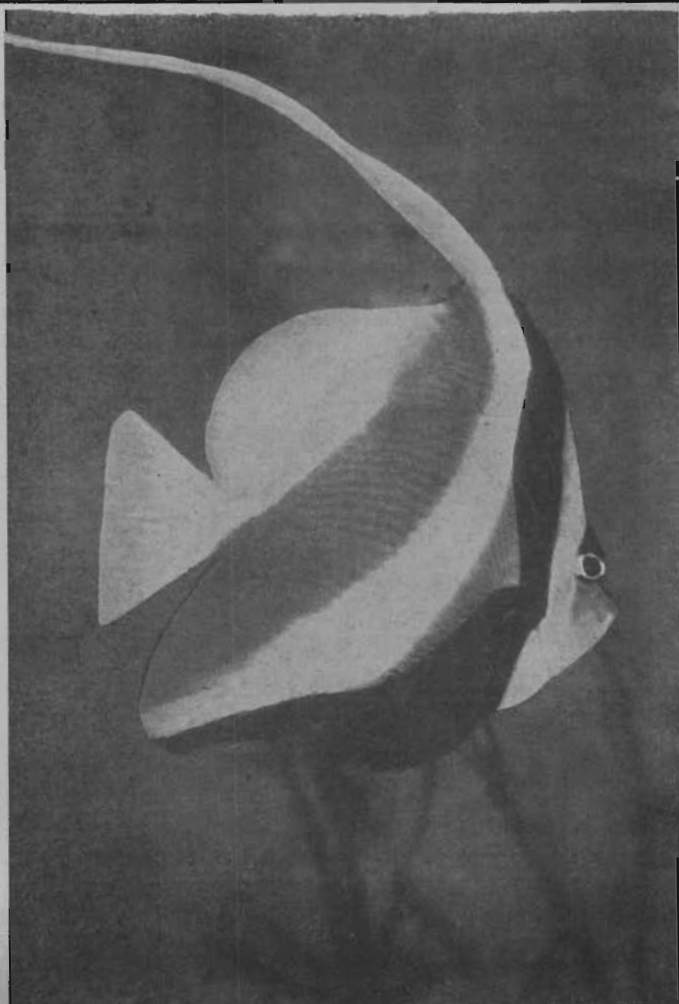
ป่าโกงกาง ที่เจริญอยู่บนดินเลน เป็นแหล่งศึกษาสัตว์ทะเลที่น่าสนใจ
หลายชนิด

กัลปังหาและแส้ทะเล (Sea fan and sea whip) สัตว์ทะเลพวกเดียวกัน
กับปะการังที่เรามักเข้าใจว่าเป็นกิ่งไม้ เจริญอยู่ตามแนวหินปะการัง

ปลาผีเสื้อครีบจุด (Ocellated butterfly fish:
Parachaetodon ocellatus)

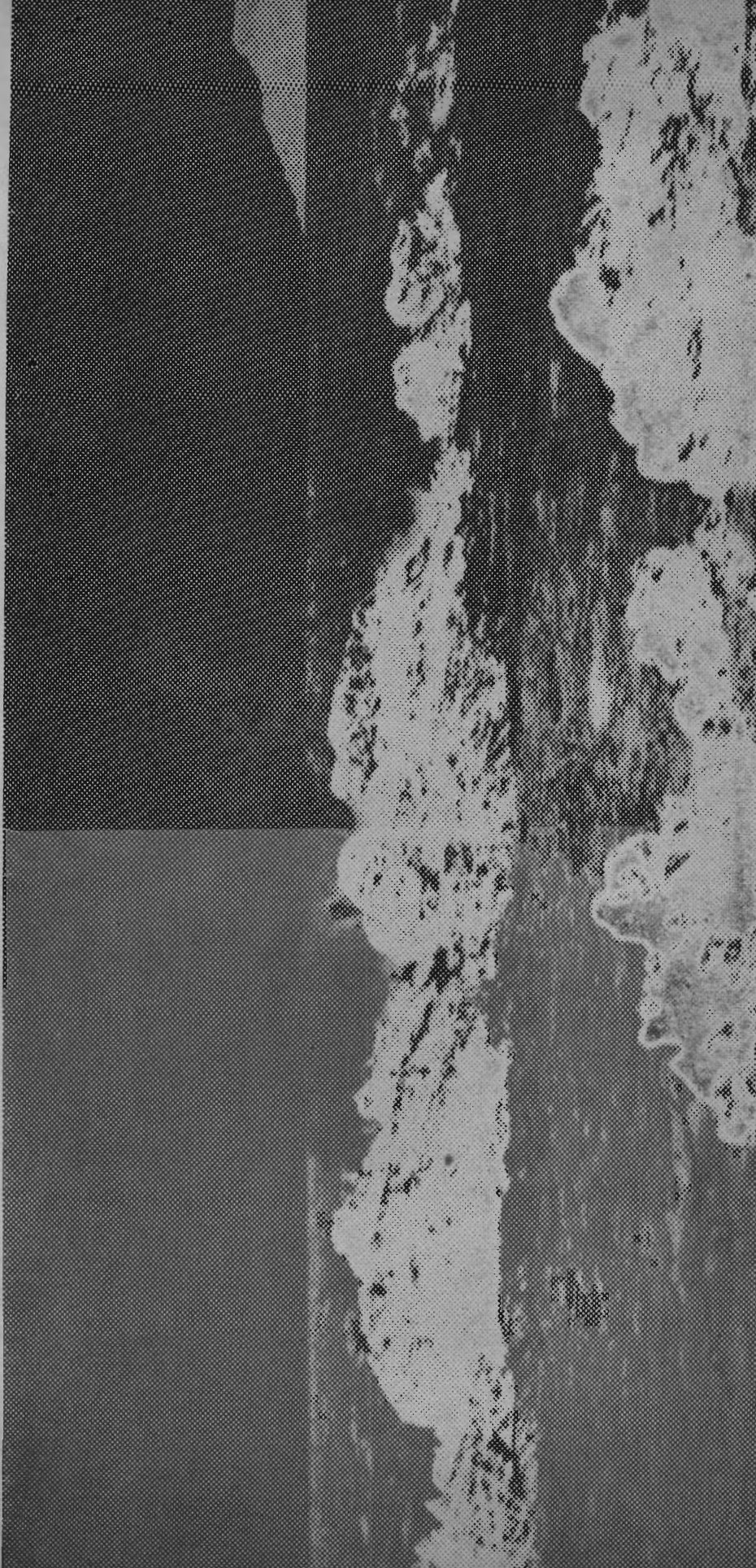

โนรี, ผีเสื้อครีบยาว Long - fin butterfly fish

พิพิธภัณฑสัตว์และสถานเลี้ยงสัตว์น้ำเค็ม ได้เริ่มดำเนินงานมาเป็นเวลา 5 ปีแล้ว นับวันจะเติบโตมากขึ้นเรื่อย ๆ จนเกินกำลังของทางมหาวิทยาลัย ฯ ที่จะจัดงบประมาณ ให้ได้อย่างพอเพียง อันเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ ทางพิพิธภัณฑ ฯ พยายามที่จะหาทรัพย์สิน ทางด้านอื่น ๆ มาจุนเจือ ให้พิพิธภัณฑ ฯ แห่งนี้ดำรงอยู่ได้ เพื่อเป็นประโยชน์แก่การศึกษาของเยาวชน และผู้สนใจ ให้มากที่สุด หากทุก ๆ ท่านยังให้ความสนใจสนับสนุน

ขอขอบพระคุณท่านที่มีความอุปการะคุณทุกท่าน

บริการโอนเงินเพื่อการศึกษ ของธนาคารกรุงเทพ ช่วยตัดกังวล เรื่องคอยรับเงิน จากทางบ้าน

โปรดอย่าปล่อยให้ลูกหลานต้องคอยกังวล
กับการรับเงินจากทางบ้าน จนเป็นอุปสรรค
ต่อการศึกษาล่าเรียน

ใช้บริการโอนเงินเพื่อการศึกษ

ของธนาคารกรุงเทพ จะช่วย

ให้ท่านสะดวกสบายในการส่งเงิน
และลูกหลานก็จะได้รับเงินครบถ้วน
ตามกำหนดเวลาทุกครั้ง ไม่ว่าจะอยู่ห่างไกล
เพียงใด แม้กระทั่งเมื่อคุณมีปัญหา
ติดขัด เพราะเราจะสำรองจ่าย

ให้ลูกหลานของคุณไปก่อน

แต่ถ้าคุณมีเงินเหลืออยู่

ในบัญชี เราจะคิด

ดอกเบี้ยร้อยละ 4.5 ตอบแทนด้วย

โปรดติดต่อ

ขอทราบรายละเอียด

ได้ที่สาขา ของ

ธนาคารกรุงเทพ จำกัด

ทุกแห่ง ทั้งในเขต

กรุงเทพมหานคร

และ ต่างจังหวัด

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ชลบุรี ก่อสร้าง

โดย นายณรงค์ มั่งคั่ง หุ้นส่วนผู้จัดการ

รับเหมาก่อสร้างถนน อาคาร สะพาน งานสำรวจ
งานดินทุกชนิด มีเครื่องจักรกลให้เช่า

เลขที่ 235/2 ม. 13

แสนสุข

ชลบุรี

โทรศัพท์

376689, 283262

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ร็อกเวลล์
ผู้ผลิตจำหน่ายชั้นวางหนังสือ และชั้นวาง
วารสาร ตลอดจนอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องสมุด
ทุกชนิด

2887/3 ถนนเจริญกรุง กรุงเทพมหานคร
โทรศัพท์ 925612

ขอได้รับความขอบคุณ

ศิษย์เก่า เทา-ทอง

จังหวัด เชียงราย

อภินันทนาการ จาก
บริษัทอุตสาหกรรมวิวัฒน์ จำกัด
171 ถนนสุรวงศ์ กรุงเทพมหานคร
โทรศัพท์ 36688, 35898
ผู้ผลิตน้ำมันพืช "ทิพ"

อภินันทนาการ จาก
บริษัทเชียงใหม่มีชชการ จำกัด
โรงงานสุรา จังหวัด เชียงใหม่

ธนาคารกรุงไทย จำกัด

(ของรัฐบาล)

“ฝากเงินไว้กับธนาคารกรุงไทย จำกัด
มั่นคง ปลอดภัย เหมือนฝากไว้กับรัฐบาล”

ชลบุรี เมืองใหม่ เชียงกง

จำหน่าย เครื่องยนต์เก่าใช้แล้ว

จากศูนย์ทุกชนิด โทร. 282866

ร้าน เอ็ง ใจ เสีย

115 ตลาดแสนสุข อ. เมือง ชลบุรี
157-158 สุขุมวิท ตลาดแสนสุข ชลบุรี
โทรศัพท์ 376007, 376076

จำหน่าย เครื่องสำอาง สินค้าเบ็ดเตล็ด
อุปกรณ์ไฟฟ้า, เตารีด, พัดลม,
เตาต้มน้ำร้อน, โคมไฟฟ้า แบบต่างๆ
รับติดตั้งนอกสถานที่ โดยช่างผู้ชำนาญ
ฝีมือประณีต ราคาข้อมเยา

บริษัท เบลล์สองเทรตติ้ง จำกัด

457-9 ถนนนครสวรรค์ (เชิงสะพานเทวกรรม)
อ. กุสุมิต กรุงเทพมหานคร

จำหน่าย อุปกรณ์การถ่ายภาพ อีเล็กทรอนิกส์แฟลช
“เมทซ์” เมคาบลิตซ์ 402 และโทรทัศน์สี, ขาว-ดำ
ยี่ห้อเมทซ์ของ เยอรมัน ผู้แทนจำหน่ายแต่ผู้เดียว
โทร. 810302, 817642, 812380

ห้างหุ้นส่วนจำกัด นันทนาวุฒิ
บริการ
จำหน่าย น้ำมันสามทหาร

บ้านท่านจะสะดวก ก็ต้อง
ใช้บริการ ผ่าน วุฑธากร
แล้วท่านจะ สะดวกร

ร้าน วุฑธากร

482/4 ตลาดทรัพย์สิน ชลบุรี

ร้าน เขียนได้

ตลาดแสนสุข อ. เมือง ชลบุรี
จำหน่าย ขาวสาร เครื่องกระป๋อง
และเครื่องชำ ทุกชนิด

“ร้านทองหยิบ วรรณประภา”

ตลาดทรัพย์สิน ชลบุรี
จำหน่าย ผักสด
ในตลาดทรัพย์สิน ชลบุรี

บริษัท เกสเต็ดเนอร์ (ประเทศไทย) จำกัด

187 ซอยอโศก สุขุมวิท กรุงเทพมหานคร
เครื่องอัดสำเนา ออฟเซ็ท เครื่องปรุกระดาษไข
และถ่ายเอกสาร เครื่องเย็บเล่ม
โปรดเรียกใช้ เกสเต็ดเนอร์

อภินันทนาการ จาก
บริษัท สำนักพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช จำกัด

อภินันทนาการ จาก
คุณเจียม พูนชัย
ตลาดทรัพย์สิน ชลบุรี
จำหน่ายผักสดทุกชนิด รากาย่อมเยา

ร้าน ตังคองมุย
ตลาดทรัพย์สิน ชลบุรี
จำหน่ายข่าวสาร เครื่องกระป๋อง
และของชำทุกชนิด จำหน่ายทั้งส่ง
และปลีก ราคาข่อมเขา

อภินันทนาการ จาก
นายทวิช ธิมาภรณ์
844/37 น. สุขุมวิท อ. เมือง
ชลบุรี โทร. 282296

อภินันทนาการ จาก
คุณสนั่น ชรินทร์ประเสริฐ
ห้างหุ้นส่วนจำกัดชรินทร์ประเสริฐ
อ. บ้านบึง ชลบุรี

คุณ อ ร วั ร ร ณ
ตลาดทรัพย์สิน ชลบุรี
จำหน่ายเนื้อสัตว์ ในราคาข่อมเขา

สโมสรมิชย์เก่า มศว บางแสน
ขอขอบพระคุณ ผู้มีอุปการคุณ

อาจารย์ ละมัย

อาจารย์ วิจิตร

คุณ เทียนศรี

คุณ ช่าง

คุณ สุนันท์

คุณ เปรม

คุณ นางเยาว์

แก๊ส

สมนึก

ตลาดแสนสุข

วันชอุบล

สุภากร

เหมออนเดิม

อิทธิปากุล

สองสว่าง

สุขชาญไชย

ร้านสมนึก

คุณกิมเส็ง

อภินันทนาการ จาก
บริษัทเชียงใหม่โบวล์ จำกัด
ถนนช้างกลาง เชียงใหม่ โทร. 236005

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปิ่นพรชัย
รับส่งอาวุธปืน กระสุนปืนทุกชนิด
จาก ต่างประเทศ
40 ถนนบูรพา ต. วังบูรพา เขตพระนคร
กรุงเทพมหานคร โทร. 218292

ห้างหุ้นส่วน จำกัด
บ. แสงเจริญ การไฟฟ้า
110 ถนนวรจักร ช่างขวา ไว.เอ็ม.ซี.เอ.
กรุงเทพ มหานคร
จำหน่ายเครื่องอุปกรณ์ไฟฟ้าทุกชนิดจาก
ต่างประเทศ รับทำการติดตั้งไฟฟ้า และ
ซ่อมเครื่องไฟฟ้าทุกชนิดโดยราคาขอมเยา

อภินันทนาการ จาก
แพน เอ็ดดิวิ เคซีน เซนเตอร์
1165 ถนนพหลโยธิน กรุงเทพมหานคร
โครงการพิเศษ เกี่ยวกับการสนทนา
การศึกษา และวัฒนธรรม สำหรับครอบครัว

อภินันทนาการ จาก
บริษัท ส. บริการ
อาบ อบ นวด จำกัด (ร้านเสริมสวย)
มีพนักงานสาวสวย รับบริการทุกท่าน
เป็นกันเอง แจ่ม แจ๋ว
โทรศัพท์ 917501, 923153

อภินันทนาการ จาก
บริษัทแสงฟ้าสีและเฟอร์นิเจอร์ จำกัด
232-246 ถนนมหาชัย กรุงเทพมหานคร
โทรศัพท์ 223341, 223705
ศูนย์รวม ตู้เซฟนิรภัย และเครื่องใช้สำนักงาน

อภินันทนาการ จาก
ร้าน รัตนผล
ตัวแทนจำหน่าย เครื่องคิดเลข
พิมพ์ดีด โอลิมเปีย
110-112 ถนนท่าแพ เชียงใหม่
โทรศัพท์ 236767

อภินันทนาการ จาก
คุณชัยยศ ชุชัยคุปต์
ผู้จัดการ ร.ร. พระนครบริการ สอนขับรถยนต์
แก้เครื่องยนต์ พิมพ์ดีด
1469/8 ถ. ประชาธิปก ไกล้วงเวียนใหญ่
กรุงเทพมหานคร โทร. 654984

ธนาคารนครหลวงไทย จำกัด

เป็นธนาคารอยู่ใน พระบรมราชูปถัมภ์
ในสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ๕๖๑๖๖
ตั้งแต่วันที่

15 พฤศจิกายน

พ.ศ. 2484

พงศ์

เจ้าของ

โชติธนาคารช่าง

108/1-2-112/22-23

ลานจอดรถขนส่งข้างเผือก

อ. เมือง จ. เชียงใหม่

จำหน่าย ยางรถยนต์ใหม่ทุกยี่ห้อ

และรับหล่อยาง ไฟร์สโตน

มาสด้า ไคยทส

ต้นสว่างกุล

ผู้จัดการ

โรงงานโชติธนาคารช่างหล่อคอก

24/3 หมู่ที่ 4 หลัก ก.ม. ที่ 7

ต. ข้างเผือก อ. เมือง เชียงใหม่

โทร. 235450

ทุกขนาด รับหล่อคอกยางทุกชนิด

มีอะไหล่รถยนต์ อีซูซุ ฮีโน่

โตโยโตโน่ ราคาเขา

อภินันทนาการ

จาก

ร้าน

หอมบอย

สถานตัดเสื้อ - กางเกง

ท่านชายที่

นำสมัย รวดเร็วทันใจ

ราคาขอมเยา

ติดต่อที่ คุณสุรินทร์

สุมิตรเหมาะ

305 ตรวงข้ามศาลเจ้า

หลังตลาดแมนสตรี

กรุงเทพมหานคร

โทร. 820478

ห้างหุ้นส่วน

จำกัด

วี.

สยามฟิล์ม

V. Siam Film Limited Partnership

282 จุฬาลงกรณ์ 7 หลังสถานีดับเพลิง บรรทัดทอง

ถนนพระราม 4 กรุงเทพมหานคร โทร. 513234

รับทำเพลทออฟเซต ถ่ายฟิล์มแยกสีทุกชนิด

อภินันทนาการ จาก
ร้านตัดเสื้อ ศรินธร คลองเตย

อภินันทนาการ จาก
คุณธารทิพย์ วิจิตรศิลป์
ร้านวิจิตรศิลป์ เชียงใหม่
จำหน่ายสินค้าไม้แกะสลัก โดยช่างผู้ชำนาญการ

อภินันทนาการ จาก
สามมิตร การพิมพ์
รับพิมพ์งานพิมพ์ทุกชนิด ด้วยระบบ
ออฟเซต ปรารถนา ราคาเป็นกันเอง
โทร. 671781

อภินันทนาการ จาก
บริษัทสามชัย จำกัด

ผู้แทนจำหน่าย ผลิตภัณฑ์ SONY
แต่ผู้เดียว ในประเทศไทย

บริษัท สามชัย จำกัด

เลขที่ ๑๑๑ ถนนสุขุมวิท กรุงเทพฯ

โทร. ๒๕๕-๒๒๒๒

อภิธาน์พจนานุกรม

จาก

โรงเรียนสตรีเนติศึกษา

รับรองวิทยฐานะ

เมื่อ พ.ศ. 2485

รับนักเรียน

ไป - กลับ

หญิงชาย

ป. 1 - ป. 7

หญิง

ม.ศ. 1 - ม.ศ. 3

ราชวັตร

เขตดุสิต

กรุงเทพฯ 7

โทร.

47572

อภิธาน์พจนานุกรม

จาก

ธนาคารกรุงเทพ

จำกัด

เพ็ญกุลคดี

มิตรคู่บ้าน

สาขามันบุรี

ห้างหุ้นส่วนจำกัด นิวไปไทย

NEW PO THAI LIMITED PARTNERSHIP

66/6-8 ซอยสวนหลวง 2 ถนนบรรทัดทอง

ปทุมวัน กรุงเทพฯ ๑

66/6-8 Soi Suan Luang 2, Bunthudthong Rd.

Patumvan Bangkok.

(แฉกขชาย) โทร. 517381

จำหน่าย กระจายต่างประเทศ และ
ในประเทศไทย ทุกชนิด

ห้างหุ้นส่วนจำกัด

บึงบัวสง

463-467

ถนนเจ้าคำรพโกสสถานี

ตำรวจนครบาลพลับพลาไชย

กรุงเทพ ฯ

โทร.

216434, 223457, 214142

จำหน่าย

กระดาษทุกชนิด

ทั้งใน

และนอกประเทศ

นายวิวัฒน์

จริยสุนันท์

ผู้จัดการ

ตัวกรม

ช่องไฟงาม

ชานเรียบริบร้อย

บริการตรงต่อเวลา

ต่องตัวพิมพ์ของ

บริษัท สหสยามตัวพิมพ์ จำกัด

เลขที่ 53-53/1

ตลาดบ้านพานถม

ถนน

พระสุเมรุ

บางลำภู

กรุงเทพ ฯ

โทร. 823271

ดำเนินการโดย

คุณทวี

สุรมังกรวงศ์

ผู้เชี่ยวชาญในตํานันนี้โดยเฉพาะ

รายชื่อผู้บริจาคสมทบทุนสร้างอาคารสำนักงาน
สโมสรศิษย์เก่าฯ (สิ้นสุดวันที่ 30 พ.ย. 18)

1. คณะกรรมการบริหารสโมสรฯ สมัยที่ 3	5000 บาท
2. ศิษย์เก่าจังหวัดพิษณุโลก	2000 บาท
3. ศิษย์เก่าจังหวัดสงขลา	500 บาท
4. ศิษย์เก่าจังหวัดเชียงใหม่	654 บาท
5. ศิษย์เก่ารุ่นที่ 1	5700 บาท
6. ศิษย์เก่ารุ่นที่ 6	2000 บาท
7. ศิษย์เก่ารุ่นที่ 16	600 บาท
8. นางลำเจียก เนติลักษณ์วิจารณ์	4000 บาท
9. นายสุรเจตน์ เนติลักษณ์วิจารณ์	1000 บาท
	<hr/>
รวมเป็นเงินทั้งสิ้น	21454 บาท
	<hr/> <hr/>

อธิษฐานทนาการ

จาก

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ทีแอนด์ยู บুদ্ধเซอร์วิส

9 ซอยทหารบก

ท. วังบูรพา

อ. พระนคร

ข้างโรงพยาบาลนครเฉลิมกรุง

โทร. 225651

จำหน่าย และรับสั่งหนังสือ - วารสาร

โดยตรงจากสำนักพิมพ์

ในต่างประเทศ

ด้วยราคาถูกเป็นพิเศษ

รายชื่อผู้มีอุปการคุณในการจัดงาน

1. พณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
คุณบุญชู โรจนเสถียร 10,000 บาท
2. คุณสุวัฒน์ ลี้เฉลิมวงศ์ เหล่าฝรั่ง 1 ฟ้า
3. พ.ท. ปรีดี รามสูต พลอร์โซว์ 2 ชุด
4. คุณสุกต เนติลักษณ์วิจารณ์ แหวนเพชร 1 วง
5. ร้านเอเชนส์และแมนจูเลีย ชุดสากล 1 ชุด
6. ร้านเม็งบล๊อค นาฬิกาเขวน 1 เรือน
7. คุณฉลาด อิงคเมธางกูร ช่างไม้ 1 เชือก
8. คุณบุญส่ง เอี่ยมละออ ช่างนำพานรอง 1 ชุด
9. สายการบินแอร์สยามกระเป๋าดำเดินทาง 5 ใบ
10. ศิษย์เก่าจังหวัดเรียงราย 2000 บาท
11. โรงเรียนเนติศึกษา (แผนกการพิมพ์) พิมพ์บัตรเชิญ
12. คุณอรุณ ชราเขต จัดพิมพ์บัตรงาน
13. บริษัทเสริมสุขจำกัดเป็ชผ้าไหมผา 8 ผืน

ตลอดจนห้างร้านบริษัทที่ลงโฆษณาในหนังสือที่ระลึก และผู้อุปการคุณทุกท่าน

“บางแสน” หนังสือวิชาการของ มศว บางแสน ลูกบางแสนควรสนับสนุนอย่างยิ่ง

.... จากประธานจัดงาน

ชาวเทา-ทองทรกและแขกผู้มเกียรติทุกท่าน

“หนทางพิสูจน์กาลเวลาพิสูจน์คน” ย่อมเป็นของแน่นอนที่สุดเมื่อคณะกรรมการบริหารสโมสรร่วมกับคณะกรรมการจัดงาน ได้จัดงาน เเทา-ทองคนถิ่นครั้งที่ 5 คนในวันนี้ได้รับความอบอุ่นใจยิ่งจากคณาจารย์ ศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบันและแขกผู้มเกียรติทุกท่าน เพราะคณะกรรมการบริหารตั้งใจแน่วแน่แล้วว่า จะนำเงินรายได้เมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้วทั้งหมด สมทบทุนก่อสร้างอาคารสำนักงานสโมสรศิษย์เก่าฯ ซึ่งตอนแรกทางสโมสรฯ ก็ยังไม่แน่ใจนักว่าจะได้รับการสนับสนุนจากทางมหาวิทยาลัย แต่ในที่สุดทางสโมสรฯ ก็ได้รับอนุมัติบริเวณที่จะก่อสร้าง 3-4 ไร่ ทำให้สโมสรฯ แน่ใจมากยิ่งขึ้นว่า ปัจจุบันทางมหาวิทยาลัยยอมรับแล้วว่าสโมสรศิษย์เก่าเป็นหน่วยงานอิสระ หน่วยงานหนึ่งของมหาวิทยาลัย ที่จะเป็น แรงหนุนผลักดันให้มหาวิทยาลัยเจริญรุดหน้าต่อไป

งานที่จัดขึ้นในวันนี้นั้น ทางคณะกรรมการจัดงานได้ร่วมกันจัดสรรงบประมาณของแต่ละแผนกแบบประหยัดที่สุดโดยช่วยกันจัดหาผู้อุปการคุณสนับสนุน ให้เหลือบ้จ้ายมากที่สุด เพื่อที่จะได้ดำเนินการตามโครงการต่อไปได้ทันที คณะกรรมการจัดงานระลึกเสมอว่า เงินทุกบาททุกสตางค์ที่บรรดาศิษย์เก่าและผู้ศรัทธาส่งมาร่วมงานมีคุณค่าอย่างมหาศาลต่อส่วนรวม ข้าพเจ้ายึดมั่นในข้อคิดที่ว่า “ควรช่วยสร้างสังคมย่อยให้มีความมั่นคงแข็งแรงเสียก่อน จึงค่อยออกไปช่วยสังคมใหญ่คือประเทศชาติ” จะผิดหรือถูกอย่างไรแล้วแต่ท่านจะคิด

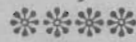
การดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด ย่อมจะต้องพบอุปสรรคไม่มากก็น้อยซึ่งเป็นของธรรมดา การจัดงานครั้งนี้ก็เช่นเดียวกัน อุปสรรคต่างๆ ที่เกิดขึ้นคณะกรรมการได้ร่วมมือร่วมใจกันแก้ไขจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี แต่จะให้สมบูรณ์ 100% นั้นย่อมเป็นไปได้ สิ่งบกพร่องทั้งหลายที่เกิดขึ้นข้าพเจ้าขอรับผิดชอบทั้งหมด ขออภัยต่อทุกท่าน และสนุ่กกันอย่างเต็มที่ฉันท์พี่น้อง

สุดท้ายนี้ ข้าพเจ้า ขอกราบ ขอบพระคุณ แด่ผู้มอุปการคุณทุกท่าน มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ด้วยความปรารถนาดี
สุรเจตน์ เนติลักษณ์วิจารณ์
นายกสโมสร ฯ ประธานจัดงาน

**คณะกรรมการบริหารสโมสรศิษย์เก่า
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน**

สมัยที่ 3 (2517 - 2519)

1. นาย สุรเจตน์	เนติถักถนวิจารย์	นายก
2. นาย จดอง	แนวพานิช	อุปนายก
3. นาง วรณ	แย้มประทุม	อุปนายก
4. นาง ดารณ	กุ่มวรรณ	เหรัญญิก
5. นาย วิรัช	การวะพิทยากุล	ผู้ช่วยเหรัญญิก
6. นาย วัฒนา	กรสวัสดิ์	ประชาสัมพันธ์
7. นาย พิรพงศ์	ดิรวัดนางกูร	ผู้ช่วยประชาสัมพันธ์
8. นาย มานพ	แจ่มกระจาง	ผู้ช่วยประชาสัมพันธ์
9. นาย ธวัช	อนุกุล	สาราณียกร
10. นาย จรัล	มงคลจันทร์	ผู้ช่วยสาราณียกร
11. นาย บัญญา	ศิริโรจน์	ผู้ช่วยสาราณียกร
12. นาย ธ. ธง	พวงสุวรรณ	ปฏิคม
13. นางสาว สร้อย	สุเมธนฤมิตร	ผู้ช่วยปฏิคม
14. นาย สวัสดิ์	เรืองวิเศษ	นายทะเบียน
15. นาย อรุณ	ชราเขต	ผู้ช่วยนายทะเบียน
16. นาย เสวก	สุรประเสริฐ	ผู้ช่วยนายทะเบียน
17. นาย ประวิทย์	พงษ์ศิริ	เลขานุการ
18. นางสาว รাত্রี	ไยลออ	ผู้ช่วยเลขานุการ
19. นางสาว สมประสงค์	ประสงค์เงิน	ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการจัดงานราตรีศรีนครินทร์ บางแสน
(เทาทองคนอินครั้งที่ 5)

6 ธันวาคม 2518

1. นายสุรเจตน์ เนติลักษณ์วิจารณ์	ประธาน
2. นายฉลอง แนวพานิช	รองประธาน
3. นางวรรณีย์ แฉ่มประทุม	รองประธาน

๑. แผนกสถานที่

หัวหน้าแผนก

1.1 เกษม บุณยะวัชระ

หัวหน้าแผนกโต๊ะเก้าอี้

1.2 พินิจ เจริญศาสตร์

กรรมการ

1.3 ธ. ธง พวงสุวรรณ

1.4 ศวง เทมเกตุ

1.5 จรัส ฉกรรจ์แดง

1.6 ชนะ กมลานนท์

1.7 วิระวี วิไลเทพวรรณ

1.8 อติศร ใจเที่ยง

1.9 ภูวนาท สุกนธมาน

1.10 จีราวุธ ศุภราศรี

1.11 บุญส่ง เอี่ยมละออ

1.12 นาวาเอก ผล กษา

1.13 พินิจ ต้นโช

1.14 เอกรัตน์ เมณะคงคา

1.15 บำเพ็ญ โทศลานนท์

1.16 สันติภาพ กองกาญจนะ

1.17 อุไรวรรณ ตันประภักดิ์

หัวหน้าแผนกบริเวณงาน

1.18 มานิจ มงคลชัย

กรรมการ

1.19 ยงยุทธ นุ่มมิชัย

1.20 ผจง ตันวัฒน์กุล

1.21 วิทยา บุญถนอม

1.22 วิทยา ศรียุทธนา

1.23 สิทธิพันธ์ ศิริรัตนชัย

1.24 ประเสริฐ มงคล

1.25 ร.ต.ท. ประพันธ์ ศรีไตรรัตน์

1.26. นิพนธ์ สุขปรกติ

2. แผนกเวที - ศิลป

หัวหน้าแผนก

2.1 สุเทพ เมืองคล้าย

กรรมการ

2.2 ธวัชชัย ธีราทรง

2.3 เฉลิม สายสร้าง

2.4 ไพโรจน์ เสริมศรี

2.5 สำเนา บุญชู

2.6 เสริมชัย พุทธิรักษา

2.7 วรพจน์ รอบรู้

2.8 ศักดิ์ เป้าบุญปรุง

2.9 สุนทร คงจิระ

3. แผนกอาหารและเครื่องดื่ม

หัวหน้าแผนก

3.1 วิไล สถิตย์เสถียร

กรรมการ

3.2 วิจิตร สุภากร

3.3 ละมัย วันชูเพลา

3.4 ปรียา โชติกุล

3.5 นงคราญ เจริญสวัสดิ์

3.6 ประมวล สงวนพวง

3.7 รวงรัตน์ มณีมัย

3.8 ศวง เหมเกตุ

3.9 สุขชาติ อังกดระวัักษ์พันธ์ุ

3.10 ภักดิ์ ชาติอุทิศ

3.11 ประทุม หักกะยานนท์

3.12 เพ็ญจันทร์ ศรีสุขสวัสดิ์

3.13 สมจิต ศรีวัชร

4. แผนกจำหน่ายของที่ระลึก

หัวหน้าแผนก

4.1 วาณี ฐาปนวงสานติ

กรรมการ

4.2 ลัดดา สุขปรีดี

4.3 มาลีรัตน์ วัชรวงกูร

4.4 เพ็ญศรี เวทางกูร

4.5 กรรณิการ์ นาคอยู่

4.6 เยาวเรศ สิริวัฒน์กูร

5. แผนกรักษาความปลอดภัย

หัวหน้าแผนก

5.1 อนันต์ กุมวรรณ

กรรมการ

5.2 ประถม ใจจิตร

5.3 วิทยา บุญถนอม

5.4 บรรจง โอพาริ

5.5 เสวก สุรประเสริฐ

5.6 ผจง ตันวัฒน์กุล

5.7 เสรี ชินาคม

5.8 ร.ต.ท. ประพันธ์ ศรีไตรรัตน์

6. แผนกเหรียญกษาปณ์

หัวหน้าแผนก

6.1 คารณ กุมวรรณ

กรรมการ

6.2 วิรัช การวะพิทยากุล

6.3 ยวงรัชฎ์ จันทะชุม

6.4 จงรักษ์ โอทกานนท์

6.5 สมหมาย ทองระอา

7. แผนกหารายได้

หัวหน้าแผนก

7.1 ยวงรัชฎี จันทะชุม

กรรมกร

7.2 สุธเจตน์ เนติลักษณ์วิจารณ์

7.3 ศุภชัย ราชพิตร

7.4 ศิริ ภักดี

7.5 ประสิทธิ์ ม้าลำพอง

7.6 นงเยาว์ เทียนงาม

7.7 เซาว์น มณีวงษ์

7.8 บุญส่ง เอี่ยมสะอาด

7.9 ร.ท. สมักร หนูไพโรจน์

7.10 คำเนิน จันทะโพธิ์

7.11 ชนะ กมลานนท์

7.12 ทารณี ภูมวรรณ

8.6 ทศนีย์ ทานทวานิช

8.7 เพ็ญทิพย์ เจริญชาติศรี

8.8 ศรีเพ็ญ ชื่นภิรมย์

8.9 จินตา เทียงมณี

8.10 ผ่องศรี นุ่มมีชัย

8.11 ฉัฐมา อาษาวัชรู

8.12 พะเยาว์ บุณยวัชระ

8.13 นงเยาว์ เทียนงาม

8.14 จันทราณี สงวนนาม

8.15 เฉลิมศรี ทาวรวงศ์

8.16 ชฎาลักษณ์ สรรพานิช

8.17 กุลวดี พยัคฆเตชาพันธ์

8.18 อุษานิยะ โปสธ

8.19 ศิริณี วัฒนโธ

8.20 วัลลภา ธีราทรง

8.21 บิษณุช คนฉลาด

8.22 กรองทรัพย์ ทาใจ

8.23 รัตนา สุวรรณ

8.24 สุมลรัตน์ อภิรักษ์ศรานนท์

8.25 วิทยา ศรียุทธนา

8.26 สุปรานี เอี่ยมเศรษฐี

8.27 ไชศรี มงคลชัย

8.28 สรวงสมร ประถมศรี

8.29 วลี มณีวงษ์

8.30 ทิภาพร ใจจิต

8.31 จรัส ฉรรจ์แดง

8. แผนกปฏิบัติ

หัวหน้าแผนก

8.1 สุรีย์ สุเมธินฤมิตร

กรรมกร

8.2 จงรักษ์ โอทกานนท์

8.3 ภาวดี มหาพันธ์

8.4 อารีจิตร พวงสุวรรณ

8.5 ธ. ธง พวงสุวรรณ

**๑. แผนกผู้บัญชาการ และหนังสือที่จะเลิก
หัวหน้าแผนก**

9.1 ธวัช อนุกุล

กรรมการ

9.2 จรัส มงคลจันทร์

9.3 กฤษณลักษณ์ มังคละศิริ

9.4 สิทธิพันธ์ ศิริรัตนชัย

9.5 ปัญญา ศิริโรจน์

๑๐. แผนกจำหน่ายบัตร

หัวหน้าแผนก

10.1 สุรเจตน์ เนติลักษณ์วิจารณ์

กรรมการ

10.2 ฉลอง แนวพานิช

10.3 ฉลวย ไชยวิจิต

10.4 บุญส่ง เขี่ยมละออ

10.5 สวัสดิ์ เรื่องวิเศษ

10.6 วรธรณี แยมประทุม

10.7 อรุณ ชราเขต

10.8 วิรัช การวะพิทยากุล

10.9 ทารณี ภูมวรรณ

10.10 สมอาจ วัฒนโธ

10.11 ประวิทย์ พงษ์ศิริ

10.12 ผู้ประสานงานจังหวัดทุกจังหวัด

10.13 พี โภภิตระกุล

10.14 สมทรง สุพานิช

๑๑. แผนกประสานงาน

หัวหน้าแผนก

11.1 ประวิทย์ พงษ์ศิริ

กรรมการ

11.2 ราตรี ไยลออ

11.3 ฉลาด อิงคเมธางกูร

11.4 สมประสงค์ ประสงค์เงิน

๑๒. แผนกบันเทิง

หัวหน้าแผนก

12.1 สมอาจ วัฒนโธ

กรรมการ

12.2 เคษะ ธนวงศ์

12.3 วรฤทธิ์ ปรีชานนท์

12.4 อนทูล

๑๓. แผนกประชาสัมพันธ์

หัวหน้าแผนก

13.1 วัฒนา กุรุสวัสดิ์

กรรมการ

13.2 พีรพงศ์ ลิ่ววัฒนางกูร

13.3 มานพ แจ่มกระจ่าง

๑๔. แผนกแสงเสียง

หัวหน้าแผนก

14.1 มานพ แจ่มกระจ่าง

กรรมการ

14.2 เสวก สุประเสริฐ

จาก . . . ฝ่ายสาราณียกร

ในที่สุด วันที่ทุกคน รอคอยก็มาถึง ทุกสิ่งทุกอย่างก็สำเร็จไปด้วยดี ถึงจะเหนื่อยหน่อย แต่ก็ชื่นใจ

ยังหรรอก งานของเราเพื่อเทา-ทอง ยังไม่ได้หมดและจบลงเพียงแค่นี้ มันเป็นเพียงสัญญาณแห่งการเริ่มต้น ที่เบียดไปด้วยพลังสามัคคีของเหล่าลูกเทา-ทองทุกคน ที่ต้องการและจะต้องไขว่คว้ามาให้ได้ซึ่งความก้าวหน้าของสถาบัน "บางแสน"

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ทั้งพลังกายและพลังใจในการสนับสนุนการดำเนินงานซึ่งเราจะเก็บสะสมพลังเหล่านี้ไว้ เมื่อถึงวันนั้น . . . เราจะพร้อมเพรียงกันอีกเช่นวันนี้

ด้วยคารวะจากใจ
ฝ่ายสาราณียกร

012000

พระฉัตรบรมยี่สิบแปดใบมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางแสน ทท. ธันวาคมสองพันห้าร้อยสิบแปด

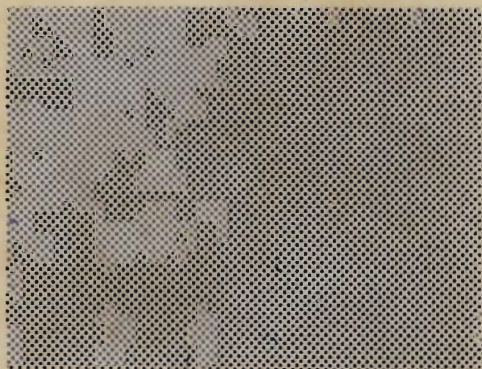
ที่ปรึกษา : สุรเจตน์ เนติลักษณ์วิจารณ์

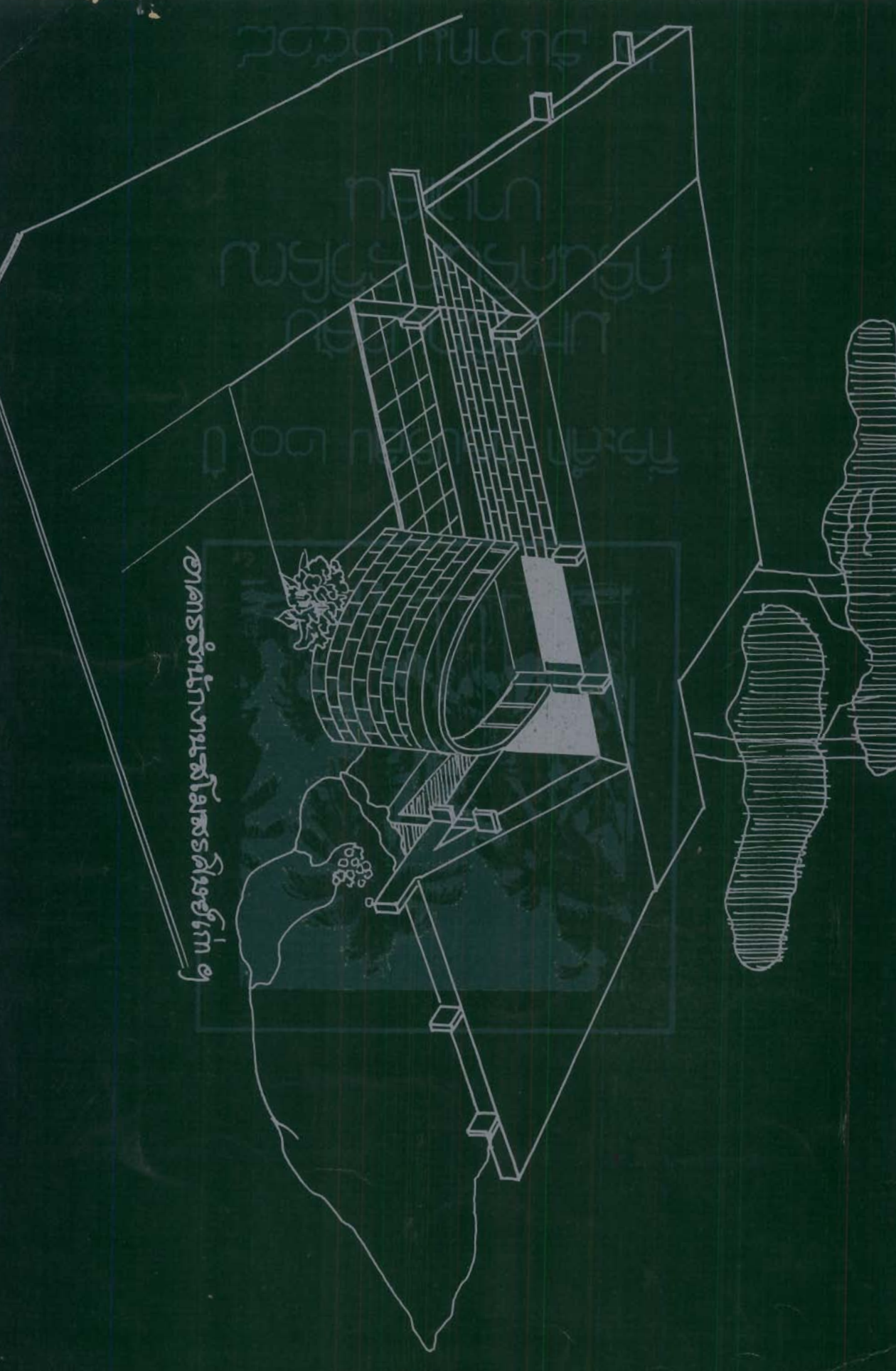
จัดทำ : ธวัช อนุภท, จรัส มงคลจำเริญ, บัญญา ศิริโรจน์, สิทธิพันธ์ ศิริรัตนชัย
กฤษณเลิศเมธี มังคละศิริ

พิมพ์ที่ : โรงเรียนสตรีเนติศึกษา (แผนกการพิมพ์) ราชวดีร กทม. โทร. 47572

ร้านประกอบกิจการนิช ชลบุรี

ศูนย์บริการจำหน่าย และ รับซ่อม
เครื่องพิมพ์ดีด คัดเลข อัตโนมัติ
ถ่ายเอกสารทุกชนิด จำหน่าย
เครื่องเขียนต่างๆ โทร. ๒๘๒๑๓๘

សាលាវិទ្យាល័យស្រីសុភាព